

ТЕЛЕПАТИЯТА И ЕТЕРНИЯТ ПРОВОДНИК

Приела и записала

Алис А. Бейли

Превод от английски: Мирослав Вангелов, Илко Вълков

Издател: АНХИРА, 2006

СЪДЪРЖАНИЕ

УЧЕНИЕТО ЗА ТЕЛЕПАТИЯТА

I. ПОЛЕТО НА ТЕЛЕПАТИЧНО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

II. ТЕЛЕПАТИЧНАТА РАБОТА

III. ТРИТЕ ТИПА ТЕЛЕПАТИЯ

IV. ТРИ ТИПА ЗАДЕЙСТВАНА ЕНЕРГИЯ

V. РЪСТЪТ НА ТЕЛЕПАТИЧНАТА ВРЪЗКА

VI. ГРУПОВА ТЕЛЕПАТИЧНА РАБОТА

VII. НАУКАТА ЗА ПРЕДАВАНЕ НА ВПЕЧАТЛЕНИЯ

VIII. ВЪРХОВНАТА НАУКА ЗА КОНТАКТА

IX. РАЗШИРЯВАЩИТЕ СЕ ОБЛАСТИ НА СЪЗНАТЕЛНОТО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

X. ПОСЛЕДВАЩО РАЗГРЪЩАНЕ НА ОТНОШЕНИЯТА

XI. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНТАКТА И ВЪЗПРИЕМЧИВОСТТА

XII. ВРЪЗКАТА МЕЖДУ ЧОВЕШКИЯ И ЙЕРАРХИЧНИЯ ЦЕНТЪР

XIII. ТЕЛЕПАТИЧНАТА ЧУВСТВИТЕЛНОСТ И НЕЙНОТО НОРМАЛНО РАЗГРЪЩАНЕ

XIV. ВИСШИ АСПЕКТИ НА ВЗАИМООТНОШЕНИЯТА

XV. ВЪТРЕШНОПЛАНЕТАРНИ И ИЗВЪНПЛАНЕТАРНИ ОТНОШЕНИЯ

УЧЕНИЕТО ЗА ЕТЕРНИЯ ПРОВОДНИК

I. ПРИРОДАТА НА ЕТЕРНОТО ТЯЛО

II. ОСНОВА НА НЕДЕЛИМОСТТА

III. ПЛАНЕТАРНИ И ЧОВЕШКИ ЦЕНТРОВЕ

IV. ЦЕНТРОВЕТЕ И ЛИЧНОСТТА

V. ПРИРОДА НА ПРОСТРАНСТВОТО

VI. ПЛАНЕТАРНИЯТ ЖИВОТ – ЦЕНТЪР В СЛЪНЧЕВАТА СИСТЕМА

УЧЕНИЕТО ЗА ТЕЛЕПАТИЯТА

I. ПОЛЕТО НА ТЕЛЕПАТИЧНО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

Една от характерните черти, която отличава групата на световните служители и знаещи е, че на практика не съществува външна организация, която да ги обединява. Те са *сплотени от вътрешната структура на мисълта* и от телепатична взаимовръзка. Великите, на които всички се стремим да служим, са свързани по този начин и могат при най-малка необходимост и с минимален разход на сили да осъществят връзка помежду си. Те всички са настроени към особена вибрация.

В новите групи заедно се събират хора, които са много различни по своята природа, намират се на различни лъчи и принадлежат към различни националности, като всеки от тях е продукт на твърде разнообразни условия на живот и наследственост. Освен тези очевидни фактори, които незабавно привличат нашето внимание, същото разнообразие съществува и в жизнения опит на душите. Сложността на проблема неимоверно нараства, ако се вземат предвид дългият път, който всеки е изминал, и многобройните фактори (възникнали в неясното и далечно минало), които са оформили човека такъв, какъвто е сега. Затова, ако се размисли върху пречките и трудностите, произтичащи от едни толкова разнообразни условия, незабавно възниква въпросът: какво служи като общо място за среща и какво прави възможно взаимодействието между умовете? Отговорът на този въпрос е от първостепенно значение и изисква ясно разбиране. [2]

В библейския израз „*В Него живеем, движим се и съществуваме*“ се говори за фундаментален природен закон и се има предвид фактът, който бележим с доста безсмислената дума *Вездесъщност*. Нейната основа се крие в субстанцията на вселената и в това, което учените наричат етер; думата „етер“ е общ термин, обозначаващ океан от енергии, които са взаимосвързани и образуват единното синтезно енергийно тяло на нашата планета.

Пристъпвайки към темата за телепатията, трябва внимателно да изясним факта, че етерното тяло на всяка форма в природата е съставна част от субстанциалната форма на Самия Бог – не плътната физическа форма, а това, което езотеристите разглеждат като формообразуваща субстанция. Ние използваме думата Бог, за да обозначим проявлението на Единния Живот, който оживотворява всяка форма на външния обективен план. Етерното или енергийното тяло на всяко човешко същество е съставна част от етерното тяло на самата планета, а следователно и от слънчевата система. Така всяко човешко същество в основата си е свързано с всяко друго външно проявление на Божествения Живот, било то малко или голямо. Функцията на етерното тяло се състои в това да приема енергийните импулси и да се

активизира под въздействието на тези импулси или силови потоци, излъчвани от съответните източници. Етерното тяло всъщност не е нищо друго, освен енергия. То е съставено от мириади /необозримо много/ силови нишки или миниатюрни енергийни потоци, свързани с емоционалното тяло, менталното тяло и с душата, и координирани от тях. Тези силови потоци на свой ред оказват въздействие върху физическото тяло и го активизират по един или друг начин в зависимост от природата и силата на типа енергия, която доминира в етерното тяло в определен момент. [3]

По тази причина именно чрез етерното тяло циркулира енергията, породена от нечий ум. При човечеството като цяло е налице безсъзнателен отклик спрямо управляващите нагласи на Универсалния Ум; в съвременната епоха нещата са по-сложни поради растящата отзивчивост към масовите идеи, наричани понякога обществено мнение, и бързото развитие на човешката менталност. Сред човешкия род съществуват и такива представители, които откликват на вътрешната група Мислители, Които, работейки в ментална материя, контролират от субективната страна на живота осъществяването на великия план и проявлението на божествената цел.

Тази група Мислители е разделена на седем главни отдела и се ръководи от трите велики Живота или свръхсъзнателни Същности: Ману, Христос и Махачохан. Те работят главно чрез метода на въздействие върху умовете на адептите и посветените, които на свой ред въздействат върху умовете на учениците в света, а учениците (всеки от своето място и със своята отговорност), разработват своя концепция за плана и се стремят да я реализират, доколкото е възможно. Както се досещате, налице е процес на понижаване скоростта на вибрациите, докато те не станат достатъчно бавни, за да въздействат върху материята на физически план и да направят възможно изграждането на организирани следствия в нея. Досега тези ученици в голяма степен работят сами с изключение на случаите, при които са налице кармични взаимоотношения, а телепатичното общуване принципно е ограничено в рамките на Йерархията от адепти и посветени, във и извън въплъщение, както и при индивидуалната Им работа с Техните ученици.

Вече е съвсем възможно подобна телепатична връзка да се постигне между учениците на физически план. Тази група мистици и знаещи (независимо от това, къде се намират) [4] в крайна сметка ще успеят да общуват помежду си по този начин и вече често го практикуват. Някоя основна мистична идея или ново откровение на истината внезапно се разпознава от мнозина и едновременно намира израз в много умове. Никой не може да претендира за собствени права върху представения принцип или истина. Тя е регистрирана от няколко ума. Обикновено се приема, че тези хора са доловили вътрешните мисловни потоци или са откликнали на движението на Универсалния Ум. Фактически и технически обаче това не е така. Информацията на Универсалният Ум се възприема от някой член на планетарната Йерархия благодарение на Неговата ментална предразположеност и подготовка. Този факт незабавно става известен на работещите адепти. Това е нова идея, ново откритие или ново откровение за групата адепти (разбира се, телепатично, братко мой) и след като я обсъдят, Той я представя на Своята група ученици. Сред тях Той открива онзи, който е по-отзивчив и схваща по-бързо от останалите, а благодарение на ясното си мислене и силата на формулираните мисъл-форми може да въздейства върху другите умове. Те възприемат концепцията като своя собствена, захващат се за нея и я довеждат до проявление. Всеки разглежда това като своя особена привилегия и поради специфичната си нагласа и автоматично породена отговорност е принуден да насочи цялата си енергия за осъществяване на тази концепция – да работи и отстоява своите мисъл-форми.

За илюстрация на казаното може да служи историята на Обществото на народите. Преди да се заеме със специалната си работа, Учителя Серапис се опитва да прокара една конструктивна идея в помощ на човечеството. У Него се заражда идеята за политическо обединение на света, което да приеме формата на интелектуално сплотяване на нациите за запазване на международния мир. Той я представя на адептите в съвета и те се обединяват около мнението, че в тази насока може да се направи нещо. [5]

Учителя Исус, работещ на Запад, се заема да представи тази идея на Своята група ученици. Един от тях долавя предложението на вътрешните планове и го препраща по-нататък (или по-скоро го спуска надолу). То се регистрира от мозъка на Полковник Хаус, който не отчита източника и не знае нищо за него, но на свой ред запознава с идеята шестолъчевия стремящ се – Удроу Уилсън. След това, подкрепена от изобилието от подобни идеи в умовете на мнозина, тя е представена на света. Трябва да се има предвид, че функцията на ученика се състои в това да фокусира потока от особен вид енергия на физически план, където той да стане притегателен силов център и да привлече към себе си сходни идеи и мисловни потоци, които не са достатъчно силни, за да съществуват самостоятелно или да имат осезаемо въздействие върху човешкото съзнание.

Силата е в обединението. Това е вторият закон, управляващ телепатичната връзка.

Първият закон гласи:

Способността за свързване се крие в природата на самата субстанция. Тя е потенциално свойствена за етера, а същността на телепатията се изразява чрез понятието *вездесъщност*.

Вторият закон гласи:

Чрез взаимодействието между много умове се поражда единна мисъл, достатъчно силна, за да бъде разпозната от мозъка.

Един закон управлява субективната активност, а друг – обективното проявление. Нека да изразим тези закони възможно най-просто. Когато [6] всеки член на групата стане способен да функционира в своето умствено съзнание, без да изпитва ограничения от страна на мозъка и емоционалната природа, той открива универсалността на *умствения принцип, който е първото екзотерично изразение на съзнанието на душата*. Той встъпва в света на идеите и набира знание за тях чрез чувствителната възприемаща повърхност на ума. След това той се стреми да открие онези, които откликват на същия тип идеи и реагират на същия умствен импулс едновременно с него. Като се приобщава към тях, той открива, че е свързан с тях.

Разбирането на първия закон предизвиква следствия в ума или умственото тяло. Разбирането на втория закон предизвиква следствия в по-малката възприемаща станция – мозъка. Това е възможно в резултат от укрепването на собствените умствени реакции на човека и чрез умствените реакции на онези хора, които са също толкова възприемчиви. От това става ясно, че процесът на общуване, управляван от тези два закона, винаги е действал сред адептите, посветените и старшите ученици, които работят в тела на физически план. Сега действието на този процес се разширява и устойчиво развива от възникващите групи мистици и световни служители, които са зародишът на проявлението на

световния Спасител.

Само тези, които имат известна представа за смисъла на концентрацията и медитацията и могат устойчиво да държат ума си в светлина, ще могат да разберат първия закон и ще постигнат това взаимодействие между мислено насочените енергии, единият край на които се намира в ума на някой вдъхновен Мислител, а другият – в ума на бдителния световен служител, който се старае да бъде в съзвучие с умствените процеси, криещи в себе си ключа към окончателното спасение на света. Източникът на насочената умствена енергия е Мислителят, който е способен да навлезе в божествения Ум поради това, че се е издигнал над човешката ограниченост, а управляваният от мисълта получател [7] е човек в екзотерично проявление, който е изравнил своите мозък, ум и душа.

Факт е, че вездесъщността /универсалната връзка/ се основава като природен закон на това, че етерните тела на всички форми образуват световното етерно тяло, което от своя страна прави възможно *всезнанието*. Етерното тяло на планетарния Логос е въввлечено в активност от насочената Му воля, а енергията е резултат от Неговата мисъл-форма, действаща в енергийното Му тяло и чрез него. Тази мисъл-форма възплъщава и изразява Неговата световна Цел. Всички дочовешки форми на живот, а също и човешките форми (вкл. и напредналият човек), се управляват от божествената мисъл чрез техните енергийни тела, които са съставна част от цялото. Те обаче реагират несъзнателно и неразумно. Напредналото човечество, мистиците и знаещите придобиват все по-голяма осведоменост за ума, който ръководи еволюционния процес. Когато тази осведоменост се развие и индивидуалният ум установи съзнателен контакт с ума на Бога, изразяващ себе си чрез просветлените умове на Йерархията от адепти, ще станем свидетели на необратимото разрастване на всезнанието. Такова е действителното развитие на телепатичното взаимодействие; то изобразява разрастването на онази „олигархия“ от избрани души, които в крайна сметка ще ръководят света и ще бъдат избрани да го управляват, а масите ще ги признаят като достойни за това висше служене, благодарение на координацията, която те са установили между:

1. Универсалния ум.
2. Своя индивидуален ум, просветлен от душевното съзнание.
3. Мозъка, реагиращ на индивидуалния ум.
4. Групата на онези, чиито умове и мозъци са сходно настроени и телепатично свързани помежду им. [8]

По отношение на учениците и стремящите се към ученичество се предполага, че умовете им до известна степен са настроени към душата и са изравнили дотолкова, че душата, умът и мозъкът са координирани и започват да функционират като единно цяло. Това е индивидуалната предразположеност. Сега на дневен ред стои задачата да се обучим да откликваме на групата и да откриваме и установяваме контакт с умовете, които са енергизирани от сходни мисловни потоци. Това трябва да бъде култивирано, но как да се осъществи, братко мой? Нека разгледаме различните видове телепатична работа.

Неразвитите човешки същества, немислещите, нементалните мъже и жени могат да бъдат и често са телепати, но центърът, чрез който

работят, е слънчевият сплит. По тази причина каналът за връзка протича от един слънчев сплит към друг. Следователно това е *инстинктивна телепатия*, във всички случаи отнасяща се до *чувстването*. Тя неизменно задейства излъчване от слънчевия сплит, който в животинския свят обикновено служи като инстинктивен мозък. Този тип телепатична връзка определено характеризира животинското тяло на човека. Един от най-добрите примери за подобна телепатична свързаност е връзката между майката и нейното дете. При средния спиритичен сеанс се демонстрира предимно такъв вид телепатия. В него медиумът напълно несъзнателно установява телепатична връзка с хората в кръга. Техните чувства, безпокойства, скърби и желания стават осезаеми и достъпни за прочит. Както участниците, така и медиумът функционират чрез един и същ център. От такава категория медиуми и от такъв тип сеанси високоинтелигентните и умствено поляризирани мъже и жени няма да научат нищо и вероятно няма да получат никакви други послания, освен фалшиви. Затова, когато са правени научни изследвания от обучени умове, са преобладавали физическите феномени, а не по-висшите форми на психизъм. Когато [9] са изследвани по-фините форми на свръх- или екстрасензорни възприятия, субектите са били или юноши, или хора в началото на своето трето десетилетие, поради което естествено са били фокусирани предимно в чувствено-емоционалното тяло и това е валидно за всички, дори и за високоинтелигентните индивиди.

Следователно тази форма на телепатично свързване има две разновидности, като слънчевият сплит действа съответно:

1. От един слънчев сплит към друг (между два обикновени емоционални индивида, управлявани от желанието и центрирани предимно в астралното и животинското си тяло).
2. Между човек от типа „слънчев сплит“, ако мога така да го нарека, и индивид от по-висш тип, чийто слънчев сплит функционира активно, но чийто гърлен център също е оживотворен. Такъв тип човек регистрира връзката на две места – при условие, че мисълта, почувствана и изпратена от човека-„слънчев сплит“, съдържа в себе си известно количество ментална субстанция или енергия. Чистото чувстване и изцяло емоционалните излъчвания между хората предполагат единствено контакт между слънчевите им сплитове.

По-късно, когато груповата телепатична работа започне да се осъществява от центъра на излъчване, работещ с висшите, светли чувства на преданост, устременост и любов, а групите започнат да работят с чистата любов, именно тогава комуникациите ще се осъществяват от сърце към сърце и от едно групово сърце към друго. Често употребяваната фраза: „*сърце на сърцето говори*“ рядко се осъществява в наши дни, но след време ще отразява действителността. Днес тя обикновено е сведена до общуване между слънчевите сплитове!

Вторият тип телепатична работа протича от един ум към друг и точно тази форма на телепатична връзка се подлага на най-сериозни изследвания днес. Тя е присъща единствено на менталните типове хора и колкото по-цялостно са отстранени емоциите, чувствата [10] и силните желания, толкова по-точна ще бъде осъществената работа. Силното желание да се постигне успех в телепатичната работа и страхът от неуспех са най-сигурните начини за осустване на плодотворните усилия. При работа от подобен характер най-важни са отношението на непривързаност и нагласата „каквото стане“. Експериментиращите в тази насока трябва да посветят повече време и размисъл на разпознаването на типовете сила. Те трябва да осъзнаят, че емоциите на получателя и неговото желание да получи нещо създават потоци от излъчвана енергия, които отхвърлят или отблъскват онова, което е изпратено и се стреми към контакт. Например, насочената мисъл на някой,

който желае да осъществи връзка. Когато тези потоци са достатъчно силни, те действат като бумеранг и се връщат към излъчващия ги център, привлечени обратно от силата на вибрацията, която ги е изпратила. В тази закономерност се крие причината за възможен:

а) неуспех от страна на изпращащия или предаващия агент. Силното желание да се направи достатъчно силно впечатление привлича изходящата мисъл обратно към предаващия.

б) неуспех от страна на приемащия агент, чието собствено силно желание за положителен резултат изпраща такъв поток от изходяща енергия, че потокът на постъпващата енергия се блокира и отблъсква обратно; ако приемащият е осведомен за това обстоятелство, в стремежа си да обуздае своето желание той често се обгражда със стена от потиснато желание, през която нищо не може да проникне. [11]

II. ТЕЛЕПАТИЧНАТА РАБОТА

Телепатията и други подобни способности могат да бъдат разбрани едва след като по-добре се осмисли природата на силите, еманациите, излъчванията и енергийните потоци. Това време настъпва бързо, тъй като науката прониква все по-дълбоко в тайната на енергиите и започва да работи, подобно на окултиста, в света на силите.

Трябва да се разбере също, че едва след като съответните центрове започнат съзнателно да бъдат използвани, ние ще се научим да работим толкова целенасочено, че ще постигнем плодотворни резултати. Например, ако емоционалният човек, използващ предимно центъра на слънчевия сплит, се опита да осъществи връзка с умствен тип човек, това ще породви единствено объркване. Двете страни използват различни центрове. Те са чувствителни спрямо едни типове сила и са невъзприемчиви спрямо други. Някои хора, макар да са умствено поляризирани и следователно чувствителни към сходни вибрации, правят опит да осъществят телепатична връзка, когато една от страните е в емоционално напрежение, поради което е нечувствителна, или когато едната страна е прекалено заета с определен ментален проблем и е обградена със стена от мисъл-форми, което я прави недостъпна за впечатления. От казаното можете да се убедите, че непривързаността е необходимо качество и условие за успех в телепатичната работа.

Всички, които се стараят да вървят по Пътя на Ученичеството, се стремят да живеят в теменния център и чрез медитацията да се отворят за силата на душата. Проблемът, който срещате като ученици, обучаващи се в телепатична чувствителност, се дължи на две неща:

— Първо, кое от вашите три тела е най-активно; това показва къде субективно живеете през по-голямата част от времето. [12]

— Второ, кой от центровете ви е най-действен и чрез кой център най-лесно се приспособявате към съвременните условия на живот. Има се предвид следното: къде най-вече е фокусирана жизнената ви енергия и къде максимално се проявява вашата сетивна енергия.

Разбирането на този факт ще ви даде възможност да работите по-добре и да експериментирате интелигентно. Затова наблюдавайте себе си внимателно, но без личен елемент, ориентирайте се за причините и следствията при получаваните резултати, тъй като само така ще натрупате необходимите знания.

Третият тип телепатична работа е от душа към душа. Това е най-висшият възможен за човечеството тип телепатична работа, онази форма на общуване, чиято заслуга са всички вдъхновени писания, притежаващи действителна сила – световните Писания, просветлените речи, вдъхновените оратори и езикът на символизма. Тя е възможна само когато е налице интегрирана личност, способна да се фокусира в съзнанието на душата. В същото време умът и мозъкът трябва да поддържат съвършена връзка и изравняване.

Моята цел е да осветля още повече науката за общуването, чието начало е положено от осезанието и което се развива чрез звука, символите, думите и изреченията, езиците, писането, изкуството и т. н., за да достигне етапа на висшите символи, вибрационния контакт, телепатията, вдъхновението и просветлението. Това е само общ обзор, а на подробностите ще се спрем по-късно.

Работата на телепатичните комуникатори е една от най-важните в настъпващата нова епоха и ще е полезно да се добие известна представа за нейното значение и техниките . [13] Ще резюмирам накратко изложеното по-горе с констатацията, че у индивидите:

1. Телепатичното общуване се осъществява между тяхната:

а) Душа и ум.

б) Душа, ум и мозък.

Това засяга вътрешното им индивидуално развитие.

2. Телепатичното общуване между индивидите се осъществява:

а) Между две души.

б) Между два ума.

в) Между два слънчеви сплита (следователно, чисто емоционално).

г) Между всичките три аспекта едновременно (в случаите на много напреднали хора).

3. Телепатично общуване се осъществява и между:

а) Учителя и Неговите ученици или ученик.

б) Учителя (и Неговата група) и групата или групите на сензитивите и стремящите се на физически план.

в) Субективните и обективните групи.

г) Окултната Йерархия и групите от ученици на физически план.

д) Йерархията и Новата Група Световни Служители, за да въздейства на човечеството и да бъде приближено то към целта.

Това засяга новата наука за груповото телепатично общуване, чието най-нисше проявление представлява добре познатата стадна или масова телепатия. Инстинктивната телепатия се проявява при полета на птиците, когато те действат като единно цяло, или животинската телепатия, която тайнствено насочва придвижването на стадата от животни и е в основата на бързото предаване [14] на информация у първобитните раси и неразвитите народи. Всичко това са примери за нисше проявление на вътрешната духовна реалност. Междинен етап на инстинктивната активност, основаващ се главно върху реакциите на слънчевия сплит, може да бъде наблюдаван в съвременната масова психология и общественото мнение. Както ви е известно, те се отличават с емоционалност, неразумност, астралност и непостоянност на изказа. Общественото мнение търпи чести промени, с тенденция да се измества от т. нар. „интелигентно обществено мнение“, но засега това става бавно. То включва активност на гърления център и центъра аджна. Следователно имаме:

1. Инстинктивна телепатия.

2. Ментална телепатия.

3. Интуитивна телепатия.

Напомням ви от самото начало, че чувствителността към мислите на Учителя, чувствителността към света на идеите и чувствителността към интуитивни впечатления са все форми на телепатична чувствителност. При всяко обмисляне на тази тема трябва да се вземат под внимание следните три главни фактора:

1. *Инициращият агент*. Целенасочено използвам тази дума, защото способността да се работи телепатично и като инициращ агент, и като получател, е тясно свързана с посвещението и представлява един от признаците, че човек е готов за този процес.

2. *Получателят на онова*, което му се изпраща на „крилете на мисълта“.

3. *Средството*, чрез което се предават мисли, идеи, желания, впечатления, т. е. някаква форма на знание. [15]

Това е най-простото представяне на основните механизми на процеса и показва най-елементарното разбиране на мисълта, често срещана в *Бхагавад Гита* и завоалирана с думи, които на Запад превеждаме като: Знаещ, Поле на Знанието и Узнаващ. Вероятно често са ви казвали, че всяка свещена книга, като например *Бхагавад Гита*, има различни тълкувания в зависимост от еволюционната точка на читателя или на търсещия истината. Тълкуването на *Бхагавад Гита* от гледна точка на Изпращача, Връзката и Получателя все още предстои. В гореизложената

идея се съдържа важен намек. [16]

III. ТРИТЕ ТИПА ТЕЛЕПАТИЯ

Нека сега да обсъдим подробно изброените по-горе три типа телепатия: инстинктивната, менталната и интуитивната телепатия. Те пораждаат различни видове активност и настройват (ако използваме тази позната дума) към различни равнища на свързване.

1. *Инстинктивната телепатия* се основава на енергийните импулси, излъчвани от едно етерно тяло и пораждащи впечатление у друго. Свързващата среда, както вече видяхме, е етерната субстанция на всички тела, която по необходимост е единна с етерната субстанция на планетата. Областта около слънчевия сплит (макар и не в непосредствена връзка с този център, който представлява инструмент, различен от всички останали инструменти или центрове) е чувствителна към въздействието на етерната енергия, тъй като тази област в етерното тяло е пряко „свързана“ с астралното или чувственото тяло. Близко до слънчевия сплит (до далака) се намира и онзи център, който е канал за постъпването на *праната* в човешкия механизъм. Инстинктивният отклик на етерния контакт е бил средство за общуване в Лемурийската епоха и до голяма степен е заменял мисленето и речта. Преди всичко той е засягал двата типа впечатления, свързани съответно с инстинкта за самосъхранение и с този за себевъзпроизводство. Висшата форма на тази инстинктивна телепатия се е запазила и до днес в често употребявания израз „Имам чувството, че...“ и други подобни фрази. Те са по-скоро астрални и действат чрез астралната субстанция, използвайки областта на слънчевия сплит като чувствителна повърхност за оказване на въздействие и за приемане на впечатления. [17]

Тук трябва да изясним нещо, над което си заслужава да размислите. *Астралната* (не етерната) чувствителност или „телепатията чрез чувстване“ по същество е атлантски метод за общуване, който в крайна сметка е задействал използването на самия център на слънчевия сплит като приемащ агент. Излъчващият агент (ако мога да използвам подобен израз) обаче е действал чрез цялата област на диафрагмата. В тази част на човешкия проводник при необходимост сякаш възниквало струпване на сили или изходящи вълни от енергия. Относително обширното място, чрез което е била изпращана информацията, действало като голям общ разпределител. Областта обаче, която е получавала впечатлението, е била по-локализирана и е включвала само слънчевия сплит. Причината за това се крие във факта, че през Атлантската епоха човешкото същество все още не било способно да *мисли* по начина, по който ние разбираме мисленето. Цялата долна част на тялото, в трудно разбираем за нас смисъл, е била предназначена за чувстване; единственото мисловно усилие на предаващия е било да произнесе името на получаващия, плюс наименованието или понятието за идеята, която се съобщавала. Тази зародишна мисъл е долитала до своята цел и могъщият „чувстващ“ апарат на слънчевия сплит я е приемал, силно привличайки към себе си (като магнит) „чувственото впечатление“ и по

този начин се е приближавал към изпращащия. Именно такъв процес протича, когато например майката „чувства“, че някаква опасност заплашва нейното дете или че нещо се случва с него. По този начин, чрез инстинктивната любов, тя е способна да изпрати понякога най-категорично предупреждение. При получателя е включен в действие слънчевият сплит, а при изпращача – областта около диафрагмата.

2. В нашата арийската раса инстинктивната телепатична работа все още е основна проява на тази духовна възможност, с тенденция обаче за постепенно нарастване ролята на *менталната телепатия*. [18] В този преходен период е изключително трудно да се определят или разграничат въвлечените в нея специфични области, тъй като слънчевият сплит все още е извънредно активен. Това, което сега наблюдаваме, е смес между инстинктивна телепатия и наченки на ментална телепатия, която обаче се проявява много рядко и единствено у образованите съсловия. За масите основно средство за контакт си остава инстинктивната телепатия. При менталната телепатия е въвлечен главно гърленият център; понякога е налице незначителна сърдечна активност, но винаги има и реакция на слънчевия сплит. Оттук и нашият проблем. Често изпращащият излъчва съобщението през гърления център, а получаващият все още използва слънчевия си сплит. Това се среща най-често и бих искал да го запомните. Изпращането на съобщението може да включва гърления център, което при ученика често се случва, но получателят вероятно използва центъра на слънчевия сплит. Гърленият център е най-вече център или средство за цялата творческа работа. В крайна сметка обаче сърцето и гърлото трябва да бъдат използвани в синтез. По-рано посочих причината за това с думите: „Единствено от сърдечния център могат действително да струят онези енергийни линии, които свързват и съединяват. Именно по тази причина препоръчах определени медитации, които активизират сърдечния център (между лопатките), свързвайки го с центъра в главата чрез неговото (на сърдечния център) висше съответствие, намиращо се в теменния център (хилядолистния лотос). Този сърдечен център, когато е адекватно излъчващ и магнетичен, свързва учениците както помежду им, така и с целия свят. Той поражда също и онова телепатично взаимодействие, към което трябва да се стремим и което творчески е толкова полезно за духовната Йерархия, но при условие че бъде установено в група, в която учениците са дали обет [19] за служене на човечеството. Тогава на тях може да се разчита.“ (*Ученичеството в Новата Епоха*, т. 1, стр. 87 от оригинала).

3. *Интуитивната телепатия* е едно от постиженията по Пътя на Ученичеството. Тя е един от резултатите на истинската медитация. Областите, които в случая се активизират, са главата и гърлото, а трите центъра, които се задействат при този процес, са центърът в главата, който е възприемчив към впечатления от висши източници, и центърът аджна, който е приемник на идеалистични интуитивни впечатления; след това центърът аджна може да „излъчи“ приетото и разпознато, използвайки гърления център както за творческо формулиране на мисълта, така и като фактор, който въплъщава доловената или интуитивно възприета идея.

Следователно съществува очевидна необходимост от по-добро познаване на активността на центровете, подробно изложени в индуистката философия. От друга страна, докато в една или друга степен не се постигне действително разбиране за ролята на жизненото тяло като предавател и приемник на чувства, мисли и идеи, няма да бъде постигнат значителен напредък в правилното разбиране на методите за комуникация.

Съществува интересна аналогия между трите метода на телепатична работа, трите техники за постигането им и трите главни начина за комуникация на Земята:

Инстинктивна телепатия ж.п. връзки, станции телеграф

Ментална телепатия морски връзки, пощителефон

Интуитивна телепатия въздушни връзки, летища радио

Това, което се случва с човешкото съзнание, винаги се екстернализира или намира своята аналогия на физически план; същото се отнася и за развитата чувствителност към впечатления.

Друг начин, по който можем да разгледаме целия предмет за отклика между излъчващите и [20] приемащите области на съзнанието, е като изброим етапите на този процес. Засега голяма част ще трябва да остане на теория и само малка част ще може да бъде осъществена на практика. Но нека все пак изброя общите сведения за различните форми на телепатична работа:

1. Телепатична работа *от слънчев сплит към слънчев сплит*. На нея вече се спирахме. Тя е тясно свързана с чувстването, като слабо или изобщо не засяга мисълта; при нея се задействат емоциите (страх, омраза, отвращение, любов, желание и много други чисто астрални реакции). Осъществява се инстинктивно под диафрагмата.

2. Телепатична работа *от ум към ум*. Тя започва да става възможна и на нея са способни много повече индивиди, отколкото се предполага. Хората днес не знаят откъде идват различните умствени впечатления, което значително усложнява живота им и изостря умствените проблеми на много от тях.

3. Телепатична работа *от сърце към сърце*. Този тип впечатления представлява сублимация на „чувствения“ отклик, регистриран в слънчевия сплит на едно по-предишно стъпало от еволюционната стълбица. Той засяга *единствено* груповите впечатления и е основа на състоянието, за което се споменава в Библията по отношение на най-великия *Сензитив*, когото човечеството някога е раждало – Христос. Там Той е представен като „човек на скръбта, опознал тъгата“, но това състояние не включва никаква *лична* тъга или скръб. То просто е съзнание за тъгата на света и за тежката скръб, която изпитва борещото се човечество. „Съпричастността с Христовото страдание“ представлява реакция на ученика към това състояние на света и е израз на истинското „разбито сърце“, което все още се среща много рядко. Обикновено под разбито сърце буквално се разбира разстроен център на слънчевия сплит, предизвикващ пълен срыв на онова, което окултно се нарича „център на чувстването“ и впоследствие – рухване на нервната система. Това [21] всъщност се случва поради неспособността за справяне с условията като душа.

4. Телепатична работа *от душа към душа*. За човечеството това е най-висшият възможен тип работа. Когато човек като душа започне да откликва на другите души и техните въздействия и впечатления, той бързо се подготвя за процесите, които водят към посвещение.

Съществуват още две групи телепатични възможности, с които бих искал да ви запозная. Тези възможности се проявяват само когато четирите гореспоменати групи на телепатично впечатление започнат да стават съзнателна част от опита на ученика.

5. Телепатична работа *между душа и ум*. Чрез тази техника „умът устойчиво се удържа в светлина“, след което той става осведомен за същината на съзнанието на душата, вродената същност или това, което е част от груповия живот на душата на нейното собствено равнище, когато тя е в телепатична комуникация с другите души, за което вече споменахме в четвърта точка. Това е истинският смисъл на интуитивната телепатия. Чрез този метод на комуникация умът на ученика се насища с нови духовни идеи, той става осведомен за великия План, пробужда се неговата интуиция. Тук трябва да се има предвид нещо, което често се забравя: приливът на нови идеи от будхичните равнища, който пробужда интуитивния аспект на ученика, свидетелства за това, че неговата душа започва съзнателно и категорично да се интегрира с Духовната Триада и все по-малко се отъждествява с нисшето отражение – личността. Тази умствена чувствителност и връзката между душата и ума задълго остават в относително зачатъчно състояние на ментален план. Онова, което се долавя, остава твърде неясно и абстрактно за формулиране. В случая става дума за етапа на мистичното видение и мистичното разгръщане.

6. Телепатична работа *между душата, ума и мозъка*. На [22] този етап умът все още остава получател на впечатления от душата, но на свой ред се превръща в „предаващ агент“, или комуникатор. Получените от душата впечатления и интуитивните проблясъци, регистрирани като идващи от Духовната Триада чрез душата, сега се формулират в мисли; неясните идеи и неизразимите досега видения вече могат да бъдат облечени във форма и изпратени като въплътени мисъл-форми към мозъка на ученика. По този начин с течение на времето и в резултат на техническа тренировка ученикът може да достигне до ума и мозъка на другите ученици. Това е изключително интересен етап. Той е едно от значимите възнаграждения за правилната медитация и носи голяма действителна отговорност. Повече за този етап от телепатията ще намерите в други мои книги, особено в *Трактат за Бялата Магия* (стр. 176-180, 415, 427-428, 477-478 от оригинала).

Това, което описах дотук, е практически всичко, което засяга човека с неговите собствени вътрешни контакти, работа и обучение. Съществуват обаче цяла поредица телепатични контакти, които трябва да бъдат споменати, защото представляват целта на човечеството.

7. Телепатична работа *между Учителя (фокус на групата) и ученика* в света. Окултна истина е, че никой не бива допускан реално в групата на Учителя, като приет ученик, докато не стане духовно възприемчив и не започне да функционира като ум в сътрудничество със своята душа. Дотогава той не може да бъде съзнателна част от функциониращата на вътрешните планове група, събрана около персонализираната сила – Учителя; ученикът не може да работи в истинска връзка със своите съученици. Когато обаче той започва да работи като съзнателна душа, Учителя съответно започва да му въздейства с групови идеи чрез собствената му душа. В този период *за известно време* той пребивава в периферията на групата. В крайна сметка, с нарастване на духовната си чувствителност, той [23] несъмнено ще може да бъде повлияван от Учителя и да бъде обучаван в техниката за контакт. По-късно групата ученици, функционираща като единна синтезна мисъл-форма, може да установи връзка с него и да му въздейства; така той автоматично става един от тях. За онзи, който притежава истинско езотерично сетиво, този параграф съдържа много информация, която досега е била тайна.

8. Телепатична работа *между Учителя и Неговата група*. С помощта на този метод на работа Учителя тренира своите ученици и работи чрез тях като едновременно им въздейства с идея или аспект на истината. Наблюдавайки техните реакции, Той оценява обединената активност на групата и доколко е едновременен техният отклик.

9. Телепатична работа *между обективните и субективните групи*. Тук нямам предвид контакта между вътрешната група от ученици, функциониращи съзнателно на субективните равнища, и външната форма, която групата приема. Говоря за вътрешната група и друга странична външна група или групи. Такива групи от двете равнища могат да бъдат добри или лоши, в зависимост от качеството или значимостта на участниците в групите и техните мотиви. Тази дейност разкрива широк спектър от контакти и е един от начините за работа на Йерархията от Учители, които в тези случаи работят като индивиди. Не е възможно обаче групите на външния план да откликнат на този тип контакт, докато у повечето техни членове не бъде пробуден сърдечният център. В тази връзка трябва да обърнем внимание на едно изключително интересно обстоятелство. Пробуждането на сърдечния център свидетелства за отвореност към външния свят, групово осъзнаване и контакт, а също и за групово мислене и групов жизнена активност. Докато обаче центърът в главата не бъде пробуден и активизиран, душата няма да е способна да поеме контрола и сърдечната активност може да не бъде използвана за това, което наричаме добра или духовна активност. Тя е напълно безлична, подобно на слънцето, символ на което, както знаете, е сърцето. Слънцето свети еднакво за всички; така и груповата активност в резултат от пробуждане на сърцето може да е присъща както на лошите, [24] така и на добрите групи. Оттук можем да се убедим в необходимостта от пробуждането на центъра в главата и осигуряването на контрол от страна на душевния аспект; с това се обяснява акцентът, който се поставя върху изграждането на характера и необходимостта от медитация.

10. Телепатична работа *между Йерархията от Учители* (като група или като част от Йерархията) *и групите на учениците*. За това мога да съобща малко, но вие трудно ще го разберете. Експериментът, който сега провеждаме по отношение на Новата Група Световни Служители, е свързан с тази форма на телепатична работа.

Някои от тези форми на телепатична работа по необходимост имат изопачени отражения на физически план. Добре е да размислите върху тях и да установите съответствията помежду им. Какво представлява „масовата психология“ с нейната неразумност и сляпата ѝ активност, ако не масова реакция на впечатленията на слънчевия сплит, предаващи се от група на група? Какво представлява т. нар. „обществено мнение“, ако не неясни умствени реакции на масата хора, започващи да търсят пипнешком своя път на менталния план, или отражение от активността и дейността на по-активни и силни умове. Днес написаните и произнесените слова сами по себе си са недостатъчни, за да обяснят проявите на съвременното мнение. Какво представлява очевидно точната информация, която бързо се разпространява сред нецивилизованите раси, ако не проявление на инстинктивна телепатия, използваща като среда жизненото тяло и праничните флуиди? [25]

IV. ТРИ ТИПА ЗАДЕЙСТВАНА ЕНЕРГИЯ

Телепатичното отношение между членовете на групата се развива чрез непрекъснат размисъл и непоколебима любов един към друг. Ще ви напомня, че когато използвам тези термини, имам предвид двата основни типа енергия в света днес. По същество енергията е активна субстанция. Тези два типа сила се характеризират с толкова неуловима и фина жизненост, могъщество и субстанция, че могат да работят чрез праната и да „активизират“ праничните флуиди, които образуват субстанцията на етерното тяло и за които съм споменавал в много по-ранни указания (*Трактат за Седемте Лъча*, т. II, стр. 113 от оригинала). Следователно телепатичната работа е свързана с трите типа енергии, които се проявяват като сили, притежаващи способността да мотивират:

1. *Силата на любовта* с нейното негативно качество, което:

а) Привлича необходимия материал, с който да облече предаваната идея, мисъл или възглед; тя също е *притегателен* агент, който получателят използва. Затова както предаващият, така и получаващият работят с един и същ агент, но предаващият използва енергията на любовта на голямото цяло, докато получаващият съсредоточава върху предаващия енергията на любовта, присъща за неговата собствена природа. Ако това е така, става ясно, защо наблягам на необходимостта от любов и липса на критично отношение.

б) Ражда качеството свързаност, което обединява предаващия и получаващия и осигурява свързаността на това, което се предава. [26]

Оттук става очевидно, че едва сега може да се очаква по-широко и по-всеобщо проявление на процесите на телепатия в днешния свят, тъй като едва сега принципът на любовта започва действително да въздейства в голям мащаб върху света. Любовта към кауза, партия или идея става все по-широко явление, което в началните етапи предизвиква големи видими разцепления, които така добре познаваме и от които в наши дни толкова страдаме, но в крайна сметка този принцип ще осигури господството на любовта, която ще запълни разрывите и ще породи обединението между хората. *Любовта (не сантименталността) е ключът към успешната телепатична работа.* Затова изразявайте любов помежду си със свеж ентузиазъм и преданост; стремете се да изразявате тази любов по всевъзможни начини – на физически план, на емоционалните равнища и чрез правилно мислене. Нека любовта на душата да струи през всички вас като възраждаща сила.

2. *Силата на ума.* Тази просветляваща енергия „осветява пътя“ на идеята или формата, която трябва да бъде предадена и получена. Не забравяйте, че светлината е фина субстанция. Върху лъча от светлина може да се материализира енергията на ума. Това е едно от най-важните твърдения, направени по отношение на науката за телепатията.

В това отношение успехът зависи от изравняването на телата на предаващия и получаващия. Необходимо е двустранното отношение на контакт да е формирано от линията на менталната енергия и от тази на мозъчната електрическа енергия. Магнетичната сила на любовта трябва да привлича вниманието, да предизвиква изравняване и да осигурява връзка и разбиране, но това съвсем не е всичко, което е нужно за новата телепатия, характерна за новата епоха. Необходими са също така умствено развитие и умствен контрол.

Тази форма на телепатия не е функция на животинската душа, какъвто е случаят с контактите чрез слънчевия сплит и отклика [27] на съобщенията при емоционално поляризираните мъже и жени. Тази телепатична връзка и този отклик са характеристика на човешката душа, работеща от ум към ум и от мозък към мозък. Буквално, това е състояние на съзнанието, характерно за интегрирания умствен човек, което му позволява да осъзнава и обхваща умственото състояние и мисловните процеси на друг човек.

3. *Енергията на праната* или етерната сила на жизненото тяло. Тази енергия в резултат от волевия акт и под натиска на магнетичната сила на любовта откликва или е възприемчива към споменатите по-горе двойствени енергии. Идеята, мисъл-формата или умственото впечатление, които трябва да бъдат регистрирани в мозъчното съзнание на получателя, проправят път в праничните флуиди и по този начин контролират тяхната активност (която е толкова безспирна, колкото е и формоизграждащата склонност на *читта*) така, че мозъкът става отзивчив двояко:

а) Той става пасивен под въздействието на трите типа енергии, обединени и слети в единен силов поток.

б) Той става активно отзивчив към идеи, впечатления, мисъл-форми, символи, думи и т. н., които попадат в областта на съзнателната му активност.

Ще се опитам за целите на практическата простота да съкратя горепосочената информация, като покажа как тези три типа енергии могат да бъдат използвани в практическата работа:

1. *Енергията на любовта* може да бъде използвана по следните три начина:

а) Чрез изпращане на любов (не сантименталност) към своите братя по време на предаването или приемането. [28]

б) Чрез задействане на вродената способност на любовта да привлича материята или субстанцията и по този начин, в окултен смисъл, да „облича“ това, което изпращате.

в) Чрез изпращане на „облечената“ идея, впечатление и т. н. с потока на любовта, който вашият брат – бдителен, възприемчив и очакващ – привлича към себе си с помощта на неговата съзнателната любов към вас.

2. *Умствената енергия* може да бъде използвана, като се стремите да се поляризирате на менталните равнища на съзнанието. С конкретен акт на волята издигате съзнанието си на ментален план и го удържате там. Това действие е отражение на по-нисш план, в *съзнанието на мозъка*, на способността на ума да поддържа себе си в светлина. Успехът на цялата телепатична работа, която извършвате като група или като индивиди, зависи от вашата способност умствено и „устойчиво да поддържате себе си в светлина“. Различното е, че сега вие правите това за целите на планираната работа и се опитвате да поддържате ума устойчиво в светлината на групата или в светлината един на друг и не толкова в светлината на вашата собствена душа.

3. Чрез съзнателно организирано използване на енергията на *етерния център аджна* и понякога на центъра в главата – при получаване, и чрез енергията на гърления център – при изпращане. Тази телепатична работа активизира етерната сила, но съзнателно я подчинява на силата

на другите две енергии. Ще забележите, че това практически включва способността на ученика да извършва трите действия едновременно. Необходимо е да размислите по-задълбочено върху този факт и върху необходимостта от активно изпращане на енергии [29] в случай, че предавате, или от активна възприемчивост, ако приемате.

Бих искал да подчертая, че успешната телепатична работа зависи от следните фактори:

Първо, от липсата на прегради между получаващия и предаващия. Такива препятствия могат да бъдат отсъствието на любов или съчувствие, както и критицизмът и недоверието.

Второ, че предаващият се старее преди всичко да изразява яснотата на своя символ, дума или мисъл, а *не се занимава с получателя*. Достатъчен е един бегъл поглед към него, мигновено изпращане на любов и разбиране, за да се установи връзката, след което трябва да се обърне внимание върху яснотата на символа.

Трето, нека получаващият мисли за предаващия с любов и привързаност в рамките на минута-две. След това нека забрави за личността. Енергийната нишка, която свързва получаващия и предаващия, вече е установена и *съществува*. Тогава забравете за нея.

Четвърто, нека получателят работи с безпристрастност. Повечето получатели са така загрижени за правилното приемане, че тяхната напрегнатост осуетява собствените им усилия. Непреднамереността, нагласата „каквото стане“ и съсредоточеното внимание, насочено към вътрешната „способност за изобразяване“, ще дадат по-добри резултати от яростното, решително желание и усилието да се види символа и да се осъществи контакт с ума на изпращащия.

Мозъкът трябва да регистрира отражението на съдържанието на ума. Ако лъч светлина бъде срещнат от сила, излъчвана от ума на получаващия или от силно излъчвана мисъл-форма, той може и да не достигне ума. Опитният предаващ обаче успява да преодолее това препятствие. Ще стане ясно, че много от затрудненията се дължат на излъчени мисъл-форми, от наплива на неправилно регулирана [30] умствена енергия или от излъчвания на мозъка, а всичко това обезсмисля усилията. Затова от голяма полза са спокойствието, уравновесената мисъл и култивирането на онова безстрастие, което не иска нищо за отделния „аз“ и няма настойчиви желания.

Огромна е необходимостта от чувствителни приемници. Тренирайте. Забравете за себе си и своите дребни дела – толкова маловажни и незначителни в сравнение с големите проблеми на настоящето. Вслушвайте се внимателно за гласове, които долитат от света на духовното Битие, и се обичайте непоколебимо и предано. [31]

V. РЪСТЪТ НА ТЕЛЕПАТИЧНАТА ВРЪЗКА

Бих искал да подчертая, че телепатичното използване на думи трябва да бъде усвоено като подготвителен етап към използването на изречения и мисли. Изберете дума и медитирайте върху нея, знаейки защо сте я избрали. Изучавайте я по четирите начина, посочени от Патанджали (*Светлина на Душата*, стр. 33 от оригинала), а именно:

1. Изучете нейната форма като символ и като словесна картина.
2. Изучете нейната форма от гледна точка на качеството, красотата и желанието.
3. Изучете нейната основна цел, информативната ѝ стойност и нейната умствена привлекателност.
4. Изучете самата ѝ същност и отъждествете себе си със скритата в нея божествена идея.

Когато достигнете този последен етап, удържайте устойчиво съзнанието си (ако сте предаващ) в тази висока точка по време на изпращането на думата към получаващия или получаващата група. На свой ред получаващите трябва да постигнат, доколкото им е възможно, пълно изравняване, за да бъдат отзивчиви към всичките четири аспекта на думата. Този метод осигурява приближаването на получателя към плана, върху който той трябва да функционира – равнището на висшия ум. Думата излиза с жизненото дихание на предаващия; след това неговият нисш ум изпраща аспекта на целта; неговото астрално съзнание е отговорно за изпращането на аспекта на качеството, а аспектът на формата се изпраща, когато той *произнася думата* – много тихо, шепнешком.

Горепосоченото е добро и много просто упражнение; в работата по предаването телепатичната способност ще се усили значително, ако вярно се следват тези четири етапа – нагоре и навътре, надолу и навън [32]. По време на първия етап, или етапа на формата, може да се използват каквито и да е символични форми за да се въплъти думата, тъй като думата „воля“ няма присъща форма за разлика от думата „басейн“; словесната форма може да се запази, осмисляйки думата буква по буква или като цяло. Но трябва да сте уверени, че завършвате именно с тази образна или словесна форма, с която сте започнали, и че накрая изпращате това, което сте формулирали в началото.

Да обобщим: Групата ученици, работещи в Ашрама, трябва да научи, че:

1. Групите са свързани от вътрешна структура на мисълта.
2. Фокусът на екстернализирания групов живот е етерното тяло.

Етерното тяло е:

а) приемащ агент;

б) среда за циркулация на енергията, постъпваща от ума, от душата, от Учителя или от груповия ум.

3. Умът е първото екзотерично изражение на душевното съзнание у истинския стремящ се.

4. Възможни са и трябва да се имат предвид следните телепатични връзки:

а) От слънчев сплит към слънчев сплит.

б) От ум към ум.

в) От Учител към ученик.

г) От групи ученици към други подобни групи.

д) От субективни групи към обективни възприемащи групи.

е) От Йерархията, чрез нейните велики Лидери, към различните Ашрами на Учителите. [33]

ж) От Йерархията към Новата Група Световни Служители.

5. При всяка телепатична работа трябва да се отчитат следните главни фактори:

а) Инициращият агент, или излъчващият източник.

б) Получателят на идеи, мисли или енергия.

в) Средството за откровение.

Ръстът на телепатичната връзка ще ознаменува настъпването на епохата на универсалността и синтеза и нейните най-характерни качества – осъзнати взаимоотношения и отзивчивост. Това ще бъде знаменитата слава на Епохата на Водолея.

С нарастване на възможностите за постигане на умствената поляризация на расата чрез развиване на притегателната сила на умствения принцип, използването на езика за *предаване на мисли между равни или като средство за общуване с духовно по-напреднали* ще излезе от употреба. Речта ще продължи да бъде използвана за общуване с масите и с онези, които не функционират на ментален план, но именно безгласните молитви, стремежи и поклонения ще се приемат за по-стойностни от гласно изразените. Трябва да се готвим точно за този етап от развитието на расата, а законите, техниките и процесът на телепатична комуникация дотолкова трябва да бъдат опростени, че да бъдат разбрани интелигентно и теоретично.

Учениците трябва все повече да се ангажират с правилното разбиране, правилното обозначаване и правилното определяне на новата наука за телепатията. Умственото разбиране и умственото съчувствие ще направят възможно истинското взаимодействие и това ще запълни празнината между стария начин за разбиране на мисълта чрез изговорени или написани думи (въплъщаващи мисълта, която индивидуалният

мислител се опитва да предаде) и бъдещия етап, за който ще е характерно незабавно откликване на [34] мисълта, неограничавано от речта или друго изразно средство. Нека учениците се стараят да работят и по двата начина. Те трябва да изучават и да могат да се ползват както от средствата на нормалните човешки отношения, така и от тези на наднормалните субективни отношения. Този начин обхваща както времето за запълване на празнината, така и периода на прехода. На расата ще са й необходими около 500 години, за да стане нормално телепатична (под „нормално“ имам предвид „съзнателно“). Работата по запълването на празнината трябва да се провежда от учениците по три начина:

1. Чрез стремежа да се разбере:

а) Средата на предаване.

б) Методът на предаване.

в) Начинът на получаване.

г) Средството за взаимосвързана активност.

2. Чрез култивиране на чувствителни реакции и един към друг, и към останалите човешки същества, с които повечето ученици могат да бъдат свързани. Това включва:

а) Чувствителна физическа реакция (чрез центровете) към силите, излъчвани от центровете на онези, с които учениците са свързани. В частност трябва да бъде развита чувствителността на центъра аджна.

б) Чувствителност към чувствата или към емоционалните реакции на заобикалящите. Това се постига чрез развитие на състрадание и съчувствие, плюс безпристрастност, която дава възможност да се предприемат правилните действия.

в) Чувствителност към мислите на останалите, благодарение на умствената връзка с тях на плана на ума. [35]

3. Чрез всички тези начини, осъществявани както в групова формация, така и индивидуално. *Груповата активност* е обобщен израз от гореспоменатите видове активност.

С помощта на тези три начина проводникът на личността може да бъде така преобразен, че да стане чувствителен възприемащ апарат. Когато обаче се постигне или се развива съзнанието на душата, този троичен инструмент се замества от интуитивната възприемчивост на душата – нейното включване е безусловно и така тя става единна с душата на всички форми.

Учениците, които работят в тази посока, отглеждат семената на бъдещата интуитивна цивилизация, която ще достигне пълната си слава в Епохата на Водолея. Интуицията е непогрешим чувствителен агент, скрит във всяко човешко същество. Както знаете, тя се основава на пряко знание, неизкривено от никакъв инструмент, който функционира в трите свята. Христос е *Човекът-Семе* на тази бъдеща интуитивна епоха, защото „Той познава същността на човека“. Днес групата или съвкупността от групи могат да отглеждат семената на интуицията; развиването

на чувствителност към телепатични впечатления е един от най-мощните фактори за бъдещо използване на интуитивната способност.

Истински телепатичен е човекът, който е отзивчив както към впечатленията, идващи до него от всички форми на живот в трите свята, така и към впечатленията, достигащи го от света на душите и света на интуицията. В крайна сметка именно развитието на телепатичния инстинкт ще направи човека господар както в трите свята, така и в петте свята на човешко и свръхчовешко развитие. Чрез процесите на оттегляне (на окултно отделяне) и съсредоточаване върху обекта на телепатията, цялата наука за телепатията (като семе на бъдещото расово могъщество) може да бъде развита и разбрана. Сега този процес напредва по два начина: [36] чрез телепатични групи и отделни телепати и чрез екзотеричните научни изследвания. Изграждането на мисъл-формата, която ще приучи расата към идеята за телепатична работа, напредва бързо, а семето на този процес, много жизнено и могъщо, никне с голяма бързина. Това в крайна сметка е и семето на УЧИТЕЛСТВОТО. [37]

VI. ГРУПОВА ТЕЛЕПАТИЧНА РАБОТА

Сега ще обсъдим *обединената* груповая телепатична работа, нейните възможности и съвременното благоприятно положение на нещата, като ще споменем за съществуващите опасности и отговорностите, тежащи върху вашите плещи и плещите на всички ученици, които се опитват да работят в тази посока. Необходимо е да имате предвид следните три препоръки:

Първо: Важно е да придобиете способност *с лекота* да се настройвате един към друг с най-дълбока любов и разбиране; да развиете качеството за *отсъствие на лично начало*, така че, ако вашият събрат откликне на слабост или сила, на грешка или на правилна нагласа, това да не породу у вас ни най-малка реакция, която да може да наруши хармонията на планираната обединена груповая работа; да изградате *любов*, която винаги се стреми да подкрепя и да помага; да развиете способност за взаимно допълване, която спомага за уравновесяване на групата като единица, работеща с духовни впечатления. Ако откриете слабост у някой от групата, това трябва да предизвика единствено извикване на още по-дълбока любов; откриването на собствена грешка (ако има такава) в оценката за някой от братята, трябва да ви подбуди единствено към подновени жизнени усилия за по-тесен контакт с душата му; осъзнаването на неговата сила ще ви посочи къде, в часа на собствената ви нужда, можете да потърсите помощ. Честно установете какво чувствате, работейки месец след месец върху задачата за груповата връзка, като преднамерено избягвате критицизма и го замествате с анализ, лишен от лични мотиви; правдиво определете онова, което чувствате и регистрирате. Заключениеята ви може да са правилни или погрешни, но категоричното усилие да се придържате към получените впечатления и съзнателно да ги разпознавате спомага за по-бързото групово сливане и превръщането на групата в инструмент за чувствително разбиране. Ако учениците са неспособни да се настройват с лекота един към друг, [38] при това след дълги периоди на тесни взаимоотношения, как тогава

(като група) ще могат да се настройват към даден индивид или група индивиди, чиито личности са им непознати? Докато принципно не се установи такова взаимодействие, докато тясната интеграция между членовете на групата не стане факт, няма да бъде възможно необходимото напредване и успешното реализиране на тази творчески полезна, духовно насочена и контролирана работа. Това обаче е задача, която, ако проявите воля, можете да осъществите и реално да прилагате за определен период от време, което ще позволи на групата да работи гладко и ефективно. Трите правила за начинаещи, представени по-рано (*Трактат за Бялата Магия*, стр. 320 от оригинала), посочват първите стъпки, водещи до нагласата, която се изисква за истинската йерархична работа; това е целта на приетия ученик.

Второ: Непрестанните ви усилия – неотклонни и постепенни – трябва да бъдат насочени: към постигане на *групова любов*, която да е толкова силна, че нищо да не може да я наруши и никакви прегради да не са в състояние да се изправят помежду ви; към развитие на *групова чувствителност* с такова качество, че вашето диагностициране на условията да бъде относително точно; към развиване и разгръщане на *способността на групата да работи като едно цяло*, така че във вътрешните нагласи на нейните членове да не съществува нищо, което да нарушава внимателно установения ритъм. Напълно е възможно някой от членовете на групата да забави работата и да задържи нейния прогрес, защото е твърде погълнат от собствените си дела или стремежи към саморазвитие; когато някои от членовете прекратят своята активност, това повлиява върху вътрешната групова вибрация; когато други се забавят, поради промени в техния външен или вътрешен живот, това изисква периоди на приспособяване, а често е необходима и реорганизация на живота. Когато подобни промени се екстернализират, те могат да предизвикат големи психологични изменения и да нарушат ритъма в стремежа на душата. Надеждният и [39] опитен ученик няма да позволи такава промяна да наруши вътрешния му ритъм, но по-малко опитният ученик ще трябва да прояви истинска бдителност на душата, за да избегне опасността от подмяна на духовните цели с грижи по интересите на личността и други житейски пристрастия.

Трето: Необходимо е всяка групова работа от този вид много внимателно да бъде контролирана; строго трябва да се следи мотивът и методът на всяко групово усилие, насочено към ума на който и да е субект (индивид или група); необходимо е всеки групов стремеж, който включва съвместно действие с цел промяна на гледната точка, възгледа за живота или начина на живеене да бъде *напълно безкористен*, да се предприема с огромна мъдрост и предпазливост, да бъде освободен от всякакъв личностен елемент, всякаква личностна принуда и всякакъв умствен натиск, изразени под формата на индивидуални убеждения, предразсъдъци, догми или идеи. Ще ви помоля много внимателно да осмислите последните няколко изречения.

Когато от страна на групата или на отделен неин член съществува дори и най-малка склонност към натиск за вземане на решение, към оказване на такава умствена принуда, която прави отделния индивид или групата безпомощни пред въздействието на други умове, е налице т. нар. „черна магия“. Правилният мотив може да предпази самата група от сериозни последици, но въздействието върху нейната жертва определено ще е сериозно, правейки я негативна и с отслабена воля.

Резултатът от всяка *истинска* телепатична работа и правилно насоченото усилие за „впечатляване“ на даден субект е, че неговата воля за правилно действие укрепва, усилва се вътрешната му светлина, астралното му тяло се освобождава от заслепление, оживотворява се и се

пречиства физическото му тяло. Силата на обединената групов активност е невероятно голяма. Окултното правило „*енергията следва мисълта*“ е истинно твърдение, а не просто безсмислена фраза. [40]

Не забравяйте, че методът на работа на Йерархията е метод за *въздействие върху умовете* на нейните ученици, метод на телепатична работа, който се провежда от Учителя като предаващ, и ученика като получаващ впечатления или енергия. Това приемане на впечатления и енергия има двойствен ефект:

1. То активизира скритите семена на действието и навиците (добри или лоши), като по този начин предизвиква откровение, пречистване и обогатяване и прави човека полезен.

2. То оживотворява личността и стимулира нейното правилно отношение към душата, към околните и към човечеството.

Необходимо е вие и всички ученици да бъдете в съответствие с това йерархично усилие, като да си дадете сметка за своето усилие, което лично трябва да направите, за да работите като група от индивиди с групи или с отделни индивиди. Осмислянето на силата, която можете да освободите, оценяването на динамичния резултат, който можете да постигнете, пробуждайки субекта чрез вашата насочена мисъл, и впечатлението, което можете да направите в неговия ум и съзнание, трябва да ви подтикне към спазването на астрална и физическа чистота в живота, към бдителност спрямо мислите и идеите, а също и да ви открие онази любов, която ще ви предпазва от всякакви изкушения на властта. По този начин вие ще съхраните целостта на онези, на които се стремите да помогнете, ще можете да съветвате, да укрепвате и субективно да обучавате, но без да оказвате неоправдано въздействие, без да принуждавате и без да нарушавате свободата и духовното право на човека. Трудна задача, братя мои, но тя е по силите ви, ако проявите съответното внимание и следвате посочените по-горе три предписания относно мотива, техниката и метода. [41]

VII. НАУКАТА ЗА ПРЕДАВАНЕ НА ВПЕЧАТЛЕНИЯ

Най-добре е целият предмет за телепатичната комуникация да бъде разгледан от по-субективна гледна точка, която обаче отразява един по-универсален и предшестваш етап спрямо прякото телепатично възприемане. Окултистът пристъпва към предмета, свързан с еволюционния процес, винаги от гледна точка на цялото, а след това и от гледна точка на частта, вървейки от периферията към центъра, от универсалното към частното. В своя кръг Учителите не работят с телепатията като с наука, която изисква обмисляне, стремеж и умение за предаване на съобщения, а се занимават предимно с *Науката за Впечатленията*. Най-често използваният от Тях термин е езотеричен еквивалент на онова,

което средният човек има предвид, когато казва – „Имам усещането, сякаш...“. Впечатлението е най-неуловимата реакция (повече или по-малко точна) спрямо вибрационната умствена активност на друг ум или група умове, на определено цяло, чието излъчване оказва влияние върху единиците или върху съвкупността от единици.

Първият етап на правилното телепатично възприемане винаги предполага регистриране на впечатлението. Обикновено в началото то е неясно, но когато мисълта, идеята, целта или намерението на изпращащия агент се конкретизира, възприемането преминава във втория етап, в който се появява като определена мисъл-форма; накрая мисъл-формата оказва въздействие върху съзнанието на мозъка в участъка непосредствено зад центъра аджна, а следователно и в областта на хипофизата, въпреки че може да се прояви и в областта на центъра на слънчевия сплит. За онези Същности обаче, Които са преодолели живота в трите свята и Които не са обусловени от троичния механизъм на личността, *впечатлението е определящ фактор*. Тяхното съзнание се впечатлява, а откликът Им спрямо висшите впечатления е толкова чувствителен, че Те [42] поемат или усвояват впечатлението, така че то става част от Тяхната собствена „импулсивна енергия“.

За мен никак не е лесно да осветля този предмет по две причини:

1. Самите членове на Йерархията, сред Които имам статут на Учител (*Ученичеството в Новата Епоха*, I, стр. 777 от оригинала), са в процес на усвояване на Науката за Впечатленията. Обучението Им се провежда на равнищата на абстрактния ум и интуицията т. е. – манас и будхи.

2. Тази наука все още няма своя терминология; проблемът е не в недостига на мисъл-форми, а в липсата на словесни изразни средства. Затова ми е трудно да съобща каквато и да е информация относно този неуловим начин за общуване, тъй като всъщност телепатията е само негова екзотерична екстернализация.

Предаването на впечатления е изкуство, което трябва да се усвои както от гледна точка на впечатляващия агент, така и от тази на впечатлявания получател; то определено е свързано със света на идеите. Това засяга и нашия планетарен Логос. За Него съществуват определени велики източници на впечатления, някои от които могат да бъдат отбелязани и тук; така ще получите известна представа за неуловимостта на целия предмет, за тясната му връзка с енергийните въздействия и за неговото групово възприемане, а това е много по-различно от индивидуалното възприемане, какъвто е случаят с телепатичната връзка.

1. Предаване на впечатления към Шамбала:

а) От Членовете на Великата Бяла Ложа на Сириус. Получатели на тези впечатления са най-висшестоящите Членове на Великия Съвет, ръководени от Повелителя на Света. Впечатленията са толкова неуловими [43], че тези Велики Животи могат да ги възприемат с точност само когато присъстват на Съвета в пълен състав, при това след съответна подготовка.

б) От едно или друго съзвездие, астрологично свързано в конкретния момент с нашата планета. Тези впечатления могат да бъдат възприети от Великия Съвет само ако там присъстват повечето от неговите Членове. Искам да отбележа, че за това не се изисква присъствието на целия Съвет.

в) От триъгълника на циркулираща енергия, съставен от две планети, които заедно с нашата планета Земя образуват триъгълник във всеки конкретен цикъл. Тези впечатления се възприемат от трите Буди на Действието и се разпределят към Йерархията.

г) От планетата Венера, *alter ego* (*другият „аз“*) на Земята. Те постъпват чрез Повелителя на Света и трима от Членовете на Съвета Му, избрани от Него за всеки конкретен момент в качеството им на получатели.

Това са главните постъпващи впечатления, регистрирани от така наречения (доста повърхностно) „Универсален Ум“, ум на Бога, т. е. от нашия планетарен Логос. Съществуват и други постъпващи впечатления, но няма да споменавам за тях, тъй като за вас те нямат смисъл.

2. Предаване на впечатления към Йерархията от:

а) Самата Шамбала чрез групи в състава на Великия Съвет; те спускат регистрираните впечатления, така че Йерархията (като цяло) да може да сътрудничи на целите, определени от Онези, които съставят необходимия План. [44]

б) Някои Велики Животи, Които в определени моменти, съгласно цикличния ритъм, или в моменти на крайна необходимост са въввлечени в този вид активност. Такъв момент например е фазата на Пълнолуние, който е време за приемане както за Йерархията, така и за Човечеството; пример за втория вид активност е Празникът Уесак или онези остри кризи, които изискват намеса на източници, много по-висши от тези, с които приемащият обикновено е свързан. Подобна криза бързо приближава. Първият тип впечатления е ритмичен, периодически повтарящ се и следователно *кумулятивен* (*способен да се натрупва* – бел. ред.) в своите планирани следствия. Вторият тип впечатления е резултат от призова и отклика и зависи както от приемащия, така и от изпращащия.

в) Великата група божествени Съзерцатели, които са обучени да действат като възприемаща група-посредник между Шамбала и Йерархията. Те получават впечатления от Шамбала, предават ги на Йерархията и по този начин дават възможност на Членовете на Йерархията да ги възприемат като „отчетливи впечатления“ и да ги регистрират точно, тъй като те са преминали през онази област вътре в божествения Ум, където са били усилены благодарение на тренираното възприятие и непоколебимата възприемчивост на тази група от посредници. На Изток те се наричат божествените Нирманакайя. Посочвам окултното им наименование само за да можете да ги разпознавате, когато срещнете споменаване за Тях.

г) Буда по време на Празника Уесак. Тогава Той действа като фокусна точка или като „разпределител на впечатления“; зад Него [45] стои (колкото и малко да го осъзнавате) цялата впечатляваща сила на Будите на Действието, Които за Шамбала са това, което са Нирманакайя за Йерархията.

Нека отбележа нещо, което може да се окаже полезно и просветляващо. Ние обсъждаме (както без съмнение сте забелязали) получаването на впечатления от групи или съвкупност от групи, съставени от живи Същества, Които имат Свои собствени агенти за разпределение или предаване на впечатления. Цялата еволюционна история на нашата планета е история на приемане и разпределяне, на получаване и отдаване. Ключът към човешките беди (фокусирани в икономическите трудности през последните двеста години и в теологичната безизходица на

официалните църкви) се крие в тенденцията да се взема, а не да се дава, да се получава, а не да се споделя, да се задържа, а не да се разпределя. Вината на човечеството се корени именно в това нарушаване на Закона. Войната е потресаващото наказание, което то трябва да изтърпява поради големия грях на разделеността. Впечатленията от Йерархията са приемани изопачено, тълкувани са погрешно и са прилагани в практиката неправилно. Задачата на Новата Група Световни Служители е да поправи злото. Тези Служители са за човечеството това, което са Будите на Действието за Шамбала и групата на божествените Съзидатели (Нирманакайя) за Йерархията. Затова може да се заяви, че:

— Самите Буди на Действието са впечатлявани от ВОЛЯТА на Бога, която енергизира целия планетарен живот.

— Нирманакайя са впечатлявани от ЛЮБОВТА на Бога, проявяваща се като притегателна сила, която тласка Плана, вдъхновен от Целта. С други думи, Йерархията е подбудена към действие [46] от Шамбала или Волята за Добро, екстернализираща се като добра воля.

— Новата Група Световни Служители са впечатлявани от активния РАЗУМ на Бога; те превеждат това божествено впечатление и го спускат на два големи етапа, като по този начин го довеждат до конкретно проявление.

Нека сега сведем тази концепция за божественото впечатление до равнището на човешкото съзнание.

3. Предаване на впечатления към Човечеството от:

а) Йерархията, която стимулира у него възникването на идеи, които се проявяват чрез неотклонно растящото и просветено обществено мнение.

б) Влиянието на Ашрамите на Учителите, които въздействат на световните стремящи се, филантропите и идеалистите. Тези впечатляващи агенти, седем на брой, образуват седем различни потока от впечатляваща енергия, които оказват въздействие върху седемте лъчеви типа. Обединените Ашрами образуват великия Ашрам на Христос и оказват въздействие върху човечеството като цяло; този велик обединен Ашрам работи единствено чрез Новата Група Световни Служители, а нейните членове се намират на всички лъчи, на всички степени на развитие и работят във всичките сфери на човешкия живот и предприемчивост.

в) Активността на Новата Група Световни Служители, за която вече съм писал в различните си брошури и затова не е необходимо повторение (*Трактат за Седемте Лъча*, т. II, стр. 629-751 от оригинала; *Трактат за Бялата Магия*, стр. 398-433 от оригинала).

Очевидно е, че споменах само малка част от впечатляващите сили на планетата и [47] изброих само няколко от големите групи, които по своята природа са както получатели на впечатления, така и проводници на впечатляващия агент. Що се отнася до човешкото семейство, тази двупосочна активност е блокирана от човешкия егоизъм; именно това „прекъсване на приема на впечатления“ и тази „намеса в божествения циркуляционен поток“ са причина (както вече споменах) за греха, за болестта и за всички разнообразни фактори, които правят човечеството такова, каквото то е днес. Когато бъде възстановен свободният поток на божествената енергия, на божественото взаимодействие и на духовната цел, тогава злото ще изчезне и волята за добро ще се превърне в действителна добра воля, проявена на външния физически план.

В изложената по-горе информация за трите големи планетарни центъра се съдържа основата на настъпващия нов Подход към Божествеността, която ще стане известна като религия на Призива и Отклика. Именно тази нова Наука за Впечатления формира субективната основа и е обединяващият елемент, който свързва в едно цялата област на знанието, науката и религията. Всички фундаментални идеи, които са в основата на тези велики области на човешката мисъл, водят началото си от интуитивните нива; те в крайна сметка обуславят човешкото съзнание, като предизвикват човешкия стремеж да проникне по-дълбоко в тайната на всяка мъдрост, за която знанието е подготвителен етап. Науката за Впечатления е начин на живот в субективния свят, който се намира между света на външните събития (света на проявеното и на екзотеричните изразения) и вътрешния свят на реалността. Окултните изследователи трябва много внимателно да обмислят последното твърдение. Впечатленията се получават и регистрират; те формират основата за размисъла при онези стремящи се, които са достатъчно чувствителни към тяхното въздействие и достатъчно мъдри, за да отбележат внимателно в съзнанието си излъчващия ги източник. След съответната практика този период на размисъл върху регистрираното [48] впечатление е последван от друг, в който впечатлението започва да приема формата на идея; от този момент то следва познатия ход, превръщайки се от идея в представен идеал, след което откликва на призива на по-конкретно мислещите, докато накрая намира израз във външното проявление и приема форма. Следователно виждате, че моята задача е да поведе обучаващия се стъпка напред в света на получаването и възприемането, като го запознае с по-фините контакти, намиращи се в основата на онези състояния, които определено се разглеждат като неясни и на които даваме названието интуитивни проявящи.

Науката за Впечатления, ако се изучава от учениците в света и от Новата Група Световни Служители, значително ще улесни представянето на онези идеали, които трябва и ще обусловят мисленето в Новата Епоха и в крайна сметка ще породят новата култура и новата цивилизация, идваща да смени днешната и разкриваща пред човечеството следващо поле за изява. Тази наука в действителност е основата на теорията за взаимоотношенията и ще доведе до разширяване на идеята за правилните човешки отношения, която досега (казано с няколко думи) е ограничена до желателен идеал за правилното взаимодействие между хората, групите и нациите; до момента тя е стеснявана в рамките на човешкото общество и взаимодействие и все още си остава само надежда и стремеж. Когато обаче Науката за Впечатления бъде правилно разбрана и започне да се изучава като образователен предмет, ще се открие нейната тясна връзка с възникващото учение за призива и отклика. Тя ще бъде разширена, за да включи както правилните човешки отношения към свръхчовешките царства, така и правилните човешки отношения към дочовешките царства. Следователно тази наука ще се занимава с чувствителния отклик към целия естествен и свръхестествен свят, към „Единния, в Когото [49] живеем, движим се и съществуваме“; тя ще осигури правилните отношения на човечеството към всички аспекти и изразения на божествената природа, като задълбочава субективния контакт и прави обективните проявления по-божествени, а човека в по-голяма степен действащ съгласно божествената цел. Тя ще предизвика огромно по своето значение изместване на човешкото съзнание от нивата на емоционалния и физическия живот (където е фокусирана по-голямата част от човечеството) към равнищата на умственото възприятие.

Сега разбирате, защо Познаващите света винаги са подчертавали двойното действие на ума – чувствителен към висшите впечатления и активен в менталното създаване на необходимите мисъл-форми. Правилно тренираният ум улавя мимолетното впечатление, подлага го на

конкретизиращото въздействие на умствената активност, поражда необходимата форма, а тя, ако е правилно създадена и насочена, води накрая до екстернализиране на регистрираното впечатление, което от интуитивна форма в последна сметка се разполага върху менталния план. Вие също разбирате, защо учениците и работещите за света трябва да функционират като УМОВЕ, като отзивчиви и възприемчиви същества и като творци в менталната материя. Всичко това е свързано с разглежданата Наука за Впечатленията. Обърнете внимание, че целият този процес може да бъде разширен в процеса на медитация, така че стремящият се да стане чувствителен към впечатления. Същевременно, бидейки насочен към света на идеите и знаейки за неуловимостта и изтънчеността на апарата, необходим за регистриране на „осения облак от познаваеми неща“, той трябва да изгради у себе си нечувствителност към регистриране на въздействията от другите умове (добри или лоши по своята насоченост), от мисловните потоци на онова, което е в процес на приемане на форма, както и от силното притегляне или подтик спрямо емоционалните реакции, от реакциите на желанието, характерни за астралния план, този емоционално поляризиран свят, в който той живее физически. [50]

По-голямо разбиране ще бъде постигнато, ако осъзнаете факта, че Науката за Впечатленията е свързана с активността на центъра в главата като опорен център за антахкарана и че центърът аджна е зает с процеса на превеждане на регистрирания интуитивен проблясък във форма (чрез разпознаване на менталната мисъл-форма и реакцията към нея) и нейното последващо насочване, като идеална цел, в света на хората. На по-ранните етапи и преди трето посвещение Науката за Впечатленията засяга установяването на призивна чувствителност между Духовната Триада (временно изразяваща се чрез абстрактния ум и душата, или Сина на Ума) и конкретния ум. Във времето и пространството този ментален триъгълник е отражение на Монадата и на двата висши аспекти на Триадата, а след процеса на посвещение и последващия отклик той се отразява в друга триада – тази на нисшия ум, душата и жизненото тяло. Когато връзката между нисшия и висшия ум бъде правилно и устойчиво установена, настъпва активизиране на най-нисшата триада, свързана с Науката за Впечатленията – центъра в главата, центъра аджна и гърления център.

В гореспоменатото ви дадох интересно кратко описание на техниката за енергизиране на центровете в човешкото тяло. Бих искал да ви напомня, че това, което важи за отделния ученик, е в сила и за великия ученик – Човечеството, т. е. за цялото човешко семейство. Като резултат от тази идея казаното е валидно и за всеки от трите планетарни центъра: Шамбала, Йерархията и Човечеството. Названието *Наука за Впечатленията* се дава на процеса, чрез който се установяват необходимите отношения между всички тези единици на живота. Наименованието *Техника на Призива и Отклика* е дадено на начина или метода, чрез който се установяват желаните отношения. [51] Определението *Творческа работа* се дава на проявлението на резултатите от споменатите два процеса. Трите аспекта на Техниката на Призива и Отклика, с които средният ученик трябва да работи са: изграждане на антахкарана, правилно използване на нисшия ум с неговите две висши функции (поддържане на ума устойчиво в светлина и създаване на желаните мисъл-форми) и процесът на утаяване, чрез който впечатлението в крайна сметка получава възможност да приеме осезаема форма.

Всичко това дава много храна за размисъл относно телепатичните възможности; то влиза в темата за световното служене, тъй като трябва да се използва за мащабно разширяване на човешкото съзнание, което е една от главните задачи на Новата Група Световни Служители. [52]

VIII. ВЪРХОВНАТА НАУКА ЗА КОНТАКТА

Ще бъде добре, ако се опитате да осмислите и усвоите това, което ми предстои да ви съобща по отношение на трите велики науки, формиращи трите средства за изразение на онова, което можем да определим като ВЪРХОВНАТА НАУКА ЗА КОНТАКТА. Тези три науки зависят в еднаква степен една от друга и всичките са свързани с изкуството на отзивчивостта. Те са:

1. Науката за Впечатленията – Волята да бъдеш.
 - Има връзка с Духовната Триада.
 - Източник на излъчване – Шамбала.
 - Има връзка с абстрактния ум.
2. Науката за Призива и Отклика – Любов или привличане.
 - Има връзка с душата във всички форми.
 - Източник на излъчване (в настоящето) – Йерархията.
 - Свързана е с нисшия ум, като агент на душата.
3. Науката за Телепатията – Умът. Човешкият интелект.
 - Има връзка с личността.
 - Източник на излъчване – самото Човечество.
 - Има връзка с центъра в главата.

Виждале как всички тези двойки противоположности играят своята роля, като олицетворяват дуалистичната природа на нашия планетарен Живот: [53]

1. Абстрактен ум и нисш ум.

2. Душа и нисш ум.

3. Нисш ум и център в главата.

Всеки от тях действа като призивен агент и поражда отклик. Всички действат и като получатели, и като предаватели, всички заедно установяват груповото взаимоотношение и циркулация на енергиите, характеризиращи света на силите.

Нещо, което всички вие трябва да разберете е, че напредващият ученик не встъпва в нови полета или области на осведоменост, не напредва непрекъснато от един към друг план (както понякога се тълкуват визуалните символи на теософската литература). Това, което трябва да се осъзнае е, че *всичко, което СЪЩЕСТВУВА, винаги присъства*. Важно за нас е непрекъснато да се пробуждаме за онова, което вечно СЪЩЕСТВУВА и което винаги присъства в обкръжението, но за което субектът не е осведомен поради своята непрозорливост. Целта трябва да бъде превъзможване на прекомерното съсредоточаване върху предния и видим план на всекидневния живот, което е характерно за повечето хора, преодоляване на интензивната погълнатост от вътрешните състояния или настроения на нисшия „аз“, присъщи за духовномислещите хора и стремящите се, както и превъзможване на неотзивчивостта или липсата на чувствителност, характерна за масите. Днес царството на Бога присъства на Земята, и винаги е присъствало, но само малцина са относително осведомени за неговите признаци и проявления. Светът на неуловимите феномени (наречен безформен поради разликата с физическите феномени, с които толкова добре сме запознати) е винаги с нас и може да бъде видян, може да бъде осъществен контакт с него и може да бъде доказан като поле за експеримент, опит и активност, ако механизмът за възприемане се развие така, както всъщност е напълно възможно. Звуците и картините на небесния свят (както мистично го назовават) се възприемат от висшите посветени така ясно [54], както вие възприемате звуците и картините на физическия план, с който се свързвате в своята всекидневна дейност. Реално съществува и светът на енергиите с неговите потоци от насочени сили и центрове от концентрирана светлина. Очите на виждащия могат да го наблюдават, точно както очите на менталния ясновиждащ могат да видят геометричните модели, които мислите приемат на ментален план, и както нисшият психик може да се докосне до заслепленията, илюзиите и заблужденията на астралния свят. Субективната реалност в действителност е по-реална от обективната, когато се навлезе в нея и се опознае. Въпросът преди всичко опира (това изглежда просто за едни и непреодолимо трудно за други!) до приемането на неговото съществуване, развитието на механизма за контакт и изграждането на способност за използване на механизма по своя воля, последвана от *вдъхновена интерпретация*.

Може да се каже, че самото съзнание, развитието на което е цел на тази планета, че целият еволюционен процес е просто нагледен резултат от Науката за Контakta. В една или друга форма, на един или друг етап неговото развитие е и цел за всички планетарни съществувания в самата слънчева система. Разгръщането на този съзнателен отклик в действителност е развитие на чувствителната осведоменост на САМИЯ планетарен Логос. Човешкият механизъм и неговата способност да откликва на околната среда (както науката добре знае) е развит в отговор на вътрешния подтик, присъстващ във всяко човешко същество и във всички форми на живот, т. е. на „привличането“ и магнетичното въздействие на заобикалящата го среда. През вековете стъпка по стъпка формите на живота във физическия план разгръщат своите сетива

едно след друго; чрез изграждането на този механизъм една след друга стават възможни формите на сетивен отклик и човешкото същество се научава да възприема впечатленията от физическия план и да ги тълкува правилно; научава се да откликва на емоционалните контакти от астралния план, да им се поддава или [55] да ги преодолява; научава се да реагира телепатично на света на металния план и по този начин да участва – физически, емоционално и умствено – в живота и контактите на трите свята, които образуват неговата среда и в които то е потопено, докато е във възплъщение. Какво човек научава от този живот на непрекъснати впечатления зависи до голяма степен от неговата способност да призовава своето обкръжение и да черпи от него (под формата на отклик) това, от което се нуждае в разнообразните области на своето съществуване. Това на свой ред го принуждава – независимо дали му харесва или не – да оказва въздействие върху другите хора, което, за добро или лошо, може да е значително по-силно от телепатична гледна точка, отколкото човекът е склонен да мисли или може да си представи. Следователно, виждате как тези науки за Впечатленията, за Призива и Отклика и за Телепатията по естествен начин засягат онова, което е присъщо на човека, на неговите отношенията с околната среда и обстоятелствата.

Зародишът или зачатъчната способност за всички типове планетарен контакт е присъща на всеки човек и в крайна сметка *няма да бъде осуетена никога*. В знанието за вече постигнатите в трите свята цели се крие гаранцията за постиженията и в по-субективните светове, които присъстват в обкръжението на стремящия се, но за които той все още е непробуден и непросветен. Стремя се да опрости материала, доколкото това ми е възможно, тъй като много от абстрактните формулировки на окултните науки и академичните психолози са обусловени от свръхактивността на човешкия ум и емоционална природа. Ако можете да схванете някои общи и относително прости факти и да осъзнаете, че вашите вече развити способности ви дават ключа или насоката, вие ще напредвате естествено, без да създавате ненужни интелектуални трудности при съприкосновението с тези по-фини страни на вашето винаги съществуващо обкръжение. В крайна сметка, въпросът е единствено в това какво ви „впечатлява“ във всеки отделен момент, а след това по какъв начин ви обуславя. [56]

Следователно, виждате колко много от това, което вече съм съобщил, е свързано с предаденото от мен учение за Точките на Откровение. В много сбитото обобщаване на Науката за Впечатленията аз засегнах накратко трите велики групи от Животи, които непрестанно получават „впечатления“ и които на свой ред стават „впечатляващи агенти“. В дадения момент към тази тема може да се добави малко; вече даденото трябва да бъде изучено и съотнесено с учението за Точките на Откровение (*Ученичеството в Новата Епоха*, т II, част 3).

Откровението е общ термин, който обхваща всички видове отклик спрямо активността на окоото на ума, на окоото на душата и на „прозрението“ на Универсалния Ум, получавано при контакта с Монадата. Зрението е най-великото от всички способности в съвременния период, в който Логосът се стреми да доведе дочовешките царства до нивото на *човешката визия*, а човечеството – до полето на *духовното разкритие*, когато йерархичното прозрение ще стане нормално качество за зрението на посветения, а Членовете на Йерархията – до равнището на *универсалното възприятие*. Следователно, може да се каже, че:

1. *Чрез вратата на индивидуализацията* дочовешките царства приемат човешки способности, които водят към умствен контакт и интелигентни впечатления.

2. *Чрез вратата на посвещението* човечеството приема духовна ориентация, която води към духовен контакт и духовни впечатления.

3. *Чрез вратата на отъждествяването* Йерархията приема универсална визия, която води към монаден контакт и извънпланетарни впечатления.

Всеки път, когато се появява ново, впечатляващо и обуславящо видение, то е резултат от призива [57] на онзи, който се стреми към нови впечатления. Когато призивният дух е налице, резултатите са неизбежни и несъмнени, а предизвиканият отклик не може да бъде спрял. Това е в основата на всеки успех на желанието (материално или друго), на стремежа, на молитвата и на медитацията. Във времето и пространството ние винаги получаваме това, за което призоваваме. Научното прилагане на този факт е една от великите сили, освобождаващи човечеството. [58]

IX. РАЗШИРЯВАЩИТЕ СЕ ОБЛАСТИ НА СЪЗНАТЕЛНОТО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

Тренингът, на който Учителите подлагат Своите ученици в Ашрамите, има за главна цел да повиши тяхната присъщо вродена чувствителност и да развие способността им да използват това качество в служенето си. Нека при обсъждането на тези въпроси се въздържа от употребата на твърде често използваната дума „вibration“ и да я заменим с по-простата и по-лесно разбираема дума „въздействие“. Откликът на въздействието е нещо, което всички ние регистрираме. Петте присъщи ни сетива разкриват пред всички нас пет обширни области, от които постъпват различни въздействия; ние така добре сме ги опознали, че нашият отклик вече е автоматичен и се регистрира несъзнателно, освен ако не планираме някакво начинание и не сме устремени в някаква посока. По същия начин, автоматично, ние откликваме и на емоционалните стимули, а освен това бързо (много бързо) расата придобива способност за ментална телепатия, като отделни индивиди започват да работят и с духовната. На малцина обаче се удава нещо повече от случайно регистриране на контакти, произтичащи от висш източник, и резултатът обикновено е прекалено смесен с личностните реакции.

Контактът, с последващото въздействие от страна на душата, също става доста разпространено явление; това изисква от мен да положа основите на по-нататъшното знание, което ще изясни още по-висшия контакт, произтичащ от Духовната Триада, и ще разкрие области на взаимодействие, известни досега единствено на Йерархията. Тук имам предвид даденото учение за Антахкарана чрез групата на моите ученици (*Образованието в Новата Епоха; Трактат за Седемте Лъча, т V.*). Подобни развиващи се контакти включват състояния, които могат да се опишат с две думи: Контакт и Влияние. [59]

1. Контактът може да бъде дефиниран (в нашия контекст) като разпознаване на околната среда, на неизвестна досега област, на това, което по някакъв начин е било призовано да откликне, на нещо друго, което прави осезаемо своето присъствие. Това е *нещо друго, различно* от онова, което възприемащият е усещал по-рано; той го е допуснал като *теоретична възможност* и впоследствие го е *призовал* чрез насоченото си и съзнателно внимание, смътно чувствайки неговото присъствие – така накрая *контактът* е бил установен.

2. Влиянието е нещо повече от едно обикновено регистриране на контакта. То преминава в съзнателно взаимодействие; чрез него се предава допълнителна информация; по своята природа то е разкриващо. В началото за този, който откликва, това взаимодействие означава гаранция за съществуването на нова област за изследване, за духовно приключение, за наличието на такова обширно поле, в което съзнанието може все повече и повече да се разширява и все по-успешно да регистрира божествената цел, която очаква да бъде по-пълно опозната.

Следователно, ученикът преминава от по-обичайното поле на това, което може да се нарече обикновено телепатично възприятие (едва сега то започва да се признава от науката), чрез постепенно усвояване на процеса на призива и отклика, към състояние на съзнанието, характеризиращо се с тренирана чувствителност. Той развива духовно разпознаване, което е контролирано, разбираемо и насочено към полезни йерархични цели. В тези думи се крие много просто определение на процеса, технически наричан Наука за Впечатленията.

Трябва да се разбере, че тази наука е фундаменталната Наука за Сетивността (изкуството за откликване спрямо феномените), която се занимава с реакциите, разпознаването, отзивчивостта и регистрирането на всички [60] феномени, намиращи се на космичния физически план, на който получава израз целият наш троичен планетарен Живот и който сме подразделили (за яснота) на т. нар. седем плана на нашата слънчева система – от най-нисшия физически до най-висшия логичен план. На по-ранните етапи от развитието на отзивчивост спрямо двете фази (контакта и влиянието), главната цел е да се развие необходимият апарат за контакт, средата за обучение и механизмът за регистрация, а след това да се усвои конструктивното и интелигентното му използване. Този процес се разгръща цикъл след цикъл, като на най-ранните му етапи липсва съзнателно намерение от страна на развиващата се жизнена единица; постепенно, едно след друго, се регистрират полетата на съзнание, областите на околните физически, ментални и духовни светове една след друга постъпват в сферата на възприятието, овладяват се и попадат под контрол, докато накрая жизнената единица (не знаей как по друг начин да я назова) се превръща в човешко същество и самостоятелен индивид. В крайна сметка човекът става Учител, който контролира и насочва в рамките на Своята разширяваща се осведоменост и действа в съгласие с божествения Ум и План.

Опитвам се да привлека вниманието ви върху факта, че човечеството, което е подложено на този непрекъснат процес на разширяване от момента на появата на четвъртото природно царство (човешкото), вече е достигнало етапа, когато може да започне да преминава от контрола на т. нар. Закон за Троичния Отклик към нова фаза на разгръщане, в която преобладава осъзнатата двойственост. Това е изключително важно твърдение. Казвам го по този начин и ви препоръчам много внимателно да обмислите моите думи. Ще изразя в кратки формулировки и във вид на таблица това, което се опитвам да ви съобща: [61]

1. Напредналият човек в трите свята има съзнание за две присъщи троичности:

а) За нисшия човек: Физическо тяло – Астрална природа – Ум.

б) За трите периодични проводника: Монада – Душа – Личност.

2. Душата и личността са осъществили контакт. Технически той е поляризиран в душата. Двата периодични проводника са съединени. Трите нисши проводника и душата са в процес на обединение.

3. Етерното тяло е на път да придобие голяма сила. Сега то може да бъде съзнателно използвано като предавател на:

а) Съзнателно насочвани енергии и сили.

б) Въздействия от най-висшия периодичен проводник, действащ чрез своя инструмент – Духовната Триада.

4. Следователно, етерното тяло представлява съзнателно насочван агент на бързо интегриращото се духовно единство. То може да предава в мозъка необходимите енергии и онази окултна информация, които заедно превръщат човека в Учител на Мъдростта, а в крайна сметка в Христос – всеобхватен в Своята развита притегателна и магнетична мощ.

На друго място изказах едно твърдение, в което (както ще се убедите, след като го изучите) е обобщен представеният по-горе подробен анализ. Дефинирах впечатлението като нещо, което *„предполага развитието на магнетична аура, способна да приеме най-висшите впечатления“*. Това може да служи и като дефиниция на изкуството за призова и отклика. Когато човек (ще разгледаме тази наука само по отношение на човека, за да не преминем границите на нашия анализ) стане чувствителен към околната среда, когато силите на [62] еволюцията му въздействат и го водят от етап към етап, от точка към точка, от план към план, от висота към висота, той става облагороден и все по-магнетичен. С нарастването на тази притегателна или магнетична сила той самият става призоваващ; това породено от него и излъчвано чрез аурата му търсене му носи разгръщащо се откровение. То, на свой ред, обогатява магнетичното поле на неговата аура, така че човекът се превръща в център, който носи откровение за онези, чиито опит и аура се нуждаят от стимулиращата сигурност, вдъхвана от неговата опитност.

В заключение може да се каже, че цялото човешко царство в крайна сметка ще стане главен магнетичен център на планетата. По отношение на всички по-висши царства от безформените планове той ще се превърне в призоваващ център, а по отношение на всички по-нисши или дочовешки царства на формените планове – в откликващ център. След време две трети от човешкото семейство ще станат чувствителни към въздействията, идващи от Ума на Бога, който изпълнява своите намерения и осъществява целите си в нашия планетарен предел. На свой ред, човечеството ще осигури област на ума, в чийто предел дочовешките царства ще открият съответствие на Универсалния Ум, от което се нуждаят за своето разгръщане; човекът, както е добре известно, е макрокосмос за микрокосмоса на по-нисшите природни царства. Това е целта на всяко човешко служене.

Съобщеното дотук по отношение на Науката за Впечатленията, ако бъде съотнесено с учението за Точките на Откровение (*Ученичеството в*

Новата Епоха, т II, част 3) ще внесе повече яснота. Необходим е обаче и дълбок размисъл. В крайна сметка науката за Впечатленията може да се разглежда като фундаментална наука за самото съзнание, тъй като резултатът от контакта и влиянието води до пробуждане и разгръщане на съзнанието и на онази нарастваща осведоменост, която характеризира всяка форма в целия проявен свят [63]. Всяка форма притежава своя собствена област на осведоменост и еволюцията е процес, чрез който формите откликват на контакти, реагират на влияния и преминават към по-висока степен на развитие, полезност и ефективност. Законът за Еволюцията и Науката за Впечатленията осигуряват разгръщане на съзнанието и водят до приспособимост към иманентната душа. Съвременната наука, чрез своята работа в областта на психологията и медицината (ако се ограничим само до тях двете) и експериментите ѝ с формите, установили начини за създаване и развитие на разнообразни механизми за контакт в различните природни царства, е овладяла до голяма степен еволюционното развитие на екзотеричния апарат за отклик. Така натрупаната информация като цяло е вярна и не се нуждае тук от анализ. Ще се ограничим с обсъждане на контактите и влиянията, с които се срещат днешните ученици и посветени, работещи в Йерархията и чрез Ашрама. Тяхното напредване по пътя наподобява все по-усилваща се по яркост сияйна светлина, докато не бъде постигнато пълното просветление. [64]

X. ПОСЛЕДВАЩО РАЗГРЪЩАНЕ НА ОТНОШЕНИЯТА

Тук бих искал да ви върна към началото на точка VIII – „*ВЪРХОВНАТА НАУКА ЗА КОНТАКТА*“, където в общи черти описах тази необикновена наука, която по своята природа е доказателство за еволюцията, за същностния дуализъм на проявлението, и е неизменно и неопровержимо свидетелство за разгръщането на съзнанието. В същото време тя почива на основната предпоставка, че различните фази на съзнанието, които неотклонно и последователно се разкриват във времето и пространството са (от гледна точка на Вечното Сега) съвкупност от състоянията на съзнанието на „*Онзи, в Когото живеем, движим се и съществуваме*“. Всички тези фази на съзнателно приемане на съществуващите феномени и свързаните с тях реакции са за Санат Кумара това, което за интелигентния човек са ежедневният опит, реакциите или текущите битови преживявания, но значително по-всеобхватни и всевключващи.

Все още не сме обсъдили някои важни въпроси и за по-голяма яснота и разбиране бих искал да ги представя сега. Нарекох науката за връзката и за реакцията *Върховна Наука за Контактта*. По същество тя представлява именно това. Реакцията на този контакт, независимо дали е космичен, какъвто е случаят със Санат Кумара, или планетарен, какъвто е случаят с Членовете на Йерархията, въпреки всичко е ограничена и има предел (от гледна точка на информирания стремящ се). Тя е отговорна за създаването на Карма, или за привеждането в действие на причини, които неизбежно трябва да имат своите следствия. Те се обезсилват или стават безполезни (безвредни, ако предпочитате тази дума),

когато съответната същност привнесе към породените обстоятелства необходимата интелигентност, мъдрост, [65] интуиция или воля. Размислете върху това. Съзнанието е присъщо на всички форми на живот. Това е окултна баналност. То е онази вродена мощ, която винаги придружава живота в проявление. Тази двойка е свързана чрез проявлението и всъщност е атма-будхи (дух-разум), на които е предопределено да функционират едновременно в течение на целия творчески период; първият резултат от тяхната връзка е появата на онова, което ще даде възможност на Повелителя на Света да изрази Своята Собствена непозната и загадъчна цел.

По време на цикъла на проявление съчетанието *живот-осведоменост, дух-разум, атма-будхи*, е продукт на многообразието в единството, за което сме слушали толкова много. То се изявява като активност, качество, идеология, рационалност, взаимоотношения, единство и много други проявления на божествената природа. В първата част на *Трактат за Седемте Лъча* говорих за *живота, качеството и проявлението* на главната троичност, която може и вече е доказано очевидна за човека. Качеството бе обозначено като втори аспект не защото това е валидно на всички планове и за всички времена, а защото в настоящата точка на човешката еволюция качеството плюс активността *са двата нисши аспекта* на божественото проявление, но в съзнанието на мислещото човечество те вече се заместват от други два аспекта – тези на взаимоотношенията и идеите. С по-ефективното използване на човешкото съзнание към тях бързо ще бъдат добавени и други фактори.

Науката за Контakta разкрива не само качеството, но и посоките на взаимоотношенията, които са в основата на всяко проявление. Техен символ е етерното тяло. Тя прави човека чувствителен и спрямо идеите, доколкото неговият разгръщащ се интелект позволява това. По отношение на тези две откровения реакцията на човечеството (ако се осъзнава, че двете откровения настъпват и като резултат, и като възнаграждение за контакта, и като въздействие, което животът-разум оказва върху проявлението, извечно съществуващо, макар и неосъзнаващо се) ще доведе до огромни [66] изменения и до по-важни резултати, отколкото свързаните с реакцията му по отношение на качеството. Любопитно е, че откриването на качеството като втори аспект в проявление (той по-късно трябва да бъде заместен) съдейства и развива у човека способността за критика; тази способност (толкова разрушителна в нейното сегашно проявление) ще бъде правилно изразена, когато природата на взаимоотношенията бъде схваната по-добре и истинската функция на идеите бъде осмислена.

Висшата Наука за Контakta определя всички реакции на въздействието, като се започне от космичните реакции на Санат Кумара и се стигне до едва доловимите реакции (почти незабележими дори и за очите на виждащия) на безкрайно малкия атом. За яснота аз разделих тази наука на три главни раздела в зависимост от реакциите на трите главни планетарни центъра спрямо тяхното обкръжение. Имайте това предвид. Можех да напиша по-голям трактат от този само по въпроса за създаването на апарата за отклик, който всеки от тези три центъра на божествения Живот-разум трябва да формира, за да осъществи необходимия контакт и да го интерпретира правилно. Съществуват много парадокси в това, което ви давам тук, очевидни са и някои противоречия с ортодоксалния окултизъм, но това винаги е така, когато учението разширява своето съдържание и първоначалните всеобхватни факти започват да изглеждат като по-малки аспекти от още по-всеобхватни факти. Оттук значимостта и важността на формулировката в *Тайната Доктрина*, че Йерархията и всички в Съвета на Санат Кумара (или Шамбала) по необходимост са преминали през човешкия етап на еволюция, тъй като единствено човешките същества могат съвършено да съчетаят и изразят живота-разум и единствено човешкият интелект може съзнателно да формира всичко необходимо, за да осигури

необходимите етапи на проявения живот. [67]

Ето още една причина за важността на „центъра, който наричаме човешки род“; върху плещите на човечеството лежи невероятна отговорност. Затова независимо дали се занимаваме с обикновена телепатия, с призив и отклик, или с впечатления, ние в действителност разглеждаме следствието от живота-разум, което се проявява в достъпно и подходящо обкръжение. Отбележете тази фраза. Всичко това се случва благодарение на хората, които са в процес на усъвършенстване, чрез хората, постигнали относително съвършенство и чрез онези, които (в повечето случаи) са постигнали съвършенство в други, а не в сегашния цикъл на проявление. Виждате какъв е потенциалът, скрит дори и в най-нисшия представител на човешкия род, какво е чудесното и полезно бъдеще, което предстои на всички без изключение, но в съответното време и след необходимите усилия.

Технически казано, Йерархията „получава впечатления“ от Шамбала, а самата тя (Йерархията) достига до Човечеството чрез метода на призива и отклика. Като резултат от осъзнаването действие на Науката за Контakta в човешкото семейство се появяват две способности:

1. Установяват се телепатични взаимоотношения. Те, братко мой, винаги са съществували между членовете на човешкото семейство и както пояснихме по-рано са два вида: телепатия на слънчевия сплит, инстинктивна, неконтролируема, широко разпространена и отговорна за много от удивителните действия на формите на живот, различни от човешките, например, за инстинкта на пощенските гълъби или за начина, по който котките, кучетата и конете откриват своя дом, намирайки се на огромно разстояние от него. Телепатичното взаимодействие между майката и нейното дете е инстинктивно и се корени в животинската природа. Сега получава признание и започва да се изучава менталната телепатия. Това е активност и връзка, установена между умове; тя включва и телепатичния отклик на характерните за нашето време [68] мисъл-форми и умствени условия. Интересът към нея вече е много голям.

2. Сред напредналите човешки същества от всички страни и раси все повече започва да се проявява и интуитивната телепатия. Това свидетелства за духовен контакт и последващо пробуждане на груповото съзнание, тъй като чувствителността към интуитивни впечатления се проявява *единствено* по отношение на групата.

Науката за Контakta обуславя отношенията в *целия* ни планетарен живот и включва, например, установените отношения между човечеството и домашните животни. За своето собствено царство тези животни са същото, което е и Новата Група Световни Служители за човечеството. Новата Група Световни Служители е свързващият мост и средството за комуникация между Йерархията (петото царство) и Човечеството (четвъртото царство), съгласно *сегашния* божествен План; следователно домашните животни изпълняват аналогична функция между Човечеството (четвъртото царство) и животинското – третото царство. Тези аналогии често са плодотворни полета за просветление.

Що се отнася до Шамбала, то впечатленията приемани от нея, с някои изменения при процеса на спускането им или при низхождението им, *не са* резултат от призив, предизвикващ своевременен извънпланетарен отклик, какъвто е случаят между Йерархията и Шамбала и Йерархията и Човечеството. Това, което впечатлява Шамбала и се възприема от Великия Съвет на Повелителя на Света идва чрез Санат Кумара, тъй като

ТОЙ е в тесен контакт с други планетарни Логоси или група от планетарни Логоси, притежаващи обединена, фокусирана, интелигентна Воля. Задачата на Санат Кумара се състои в това да впечатлява Животите, Които периодично се срещат в Съвещателната Палата, като им открива следващата фаза от разгръщащата се Цел. Впоследствие тази Цел „окултно се съкращава“ или спуска, докато не се оформи като йерархичен План. Този План зависи от близостта, атмичното осъзнаване [69] и чистия разум, както Йерархията нарича тези три „аспекта на реакцията“ на постъпващите от Шамбала впечатления. Нека поясня. Йерархията не е група от мистични работници; нейните Членове регистрират единствено онези аспекти от божествената Цел, които непосредствено могат да бъдат схванати и развити и които очевидно са ценни за човечеството, когато са представени в правилна форма от Йерархията. Те знаят какво съзнателно да „отхвърлят“, както окултно се нарича това, а Техните действия винаги представляват отклик на Закона за Близостта или за окултното предвиждане, което е почти непознаваемо и неопределимо за напредналото човечеството. Думите „атмично осъзнаване“ са изключително интересни, тъй като отразяват качеството и *струпването* на волевата енергия, която може да стане достъпна чрез далата обет обединена Йерархия, в изпълнение на близкия План. Никога не забравяйте, че обсъждайки Шамбала и Плана ние мислим изцяло в пределите на ВОЛЕВИЯ аспект на Повелителя на Света, а това (освен за висшите посветени) е почти невъзможно. Този фактор, макар и все още неразбран, трябва да бъде приет теоретично.

Към тези две неизменни изисквания Йерархията добавя и способността, наричана чист разум. Чрез нея Йерархията ръководи и активизира качеството, погрешно наричано от човека с думата „любов“. Това съществително подчертава сантименталния аспект и за огромното мнозинство означава единствено сантименталност и емоционален аспект, основаващ се изцяло върху астралната природа. Чистият разум, който е върховната характеристика на Членовете на Йерархията, се изразява винаги в правилни действия и правилни човешки отношения и показва (когато те присъстват) какво всъщност е истинската любов. Чистата любов е качество или следствие на чистия разум.

Чистият разум на йерархичния отклик е необходим за схващането и постигането на Целта, която [70] се осъществява чрез Плана, изпълняван от Йерархията по всяко време, а качеството на чистата любов е необходимо и търсено (макар и неосъзнато) от очакващото човечество.

Тези „впечатления“ произтичат от Шамбала под формата на фокусирано излъчване, което използва по-висшия аспект на антахкарана като свой канал за контакт. Тук нямам предвид нишката, изградена от ученика между менталната единица и абстрактния ум. Говоря за нейното продължение през будхичните и атмичните равнища на съзнанието в областта на магнетизираното съзнание (използвам тази дума, тъй като все още нямаме необходимото понятие, за да изразим точната природа на тази висша осведоменост, а терминът „отъждествяване“ не е много подходящ), която обгражда и защитава истинския център Шамбала. Важно е да имате предвид, че както повечето хора не познават, не осъзнават и не откликват на Йерархията, така и в самата Йерархия има група, аналогична на това мнозинство от хора. Има много по-нисшестоящи членове на Йерархията и много, твърде много ученици, които не познават, не осъзнават или все още не откликват на влиянието или на мощта на Шамбала.

Вътре в Йерархията Науката за Впечатленията обуславя отношенията между старшите и младшите членове в различните Ашрами. Не

всички откликват по един и същи начин, тъй като в своя по-висш аспект тази наука е в процес на овладяване. За да стане по-разбираемо ще кажем, че от „впечатленията“ се ръководят всички онези членове на Йерархията, чиито абстрактен ум е високо развит. При много от учениците в Ашрама той не е напълно развит, поради което само на определени Членове на Йерархията (Учителите, Адептите и Посветените от трета степен) е позволено да знаят детайлите на Плана; тях ги защитава самата Наука [71] за Впечатленията. Останалите членове на Йерархията получават поръчения от своите висшестоящи.

Не забравяйте, че в нашето планетарно развитие, акцентът на целия еволюционен процес е поставен върху УМА и върху различните аспекти на ума – интелигентност, умствено възприятие, Сина на Ума, нисшия ум, абстрактния ум, ума като воля и Универсалния Ум. Трите аспекта, които имат основно значение и които образуват езотеричен триъгълник, върховете на който трябва да установят помежду си жизнени взаимоотношения, са: – Синът на Ума, абстрактният ум и Универсалният Ум. Когато са напълно свързани и активни, те се проявяват като фактори, които проектират божествената цел и я спускат в такава форма, която наричаме йерархичен План и в съответствие с която можем да действваме. Едва когато посветеният постигне чрез монадичен контакт съприкосновение с Универсалния Ум, той може да почувства Целта; това включва също развитието на абстрактния ум, плюс остатъка от умственото възприятие, което Синът на Ума (душата) му е завещал; благодарение на цялото това разгръщане той може да се присъедини към групата на Онези, Които формулират Плана. Тук ние разглеждаме най-трудните и сложни процеси, присъщи на съзнанието на посветения, за които все още нямаме точна терминология. Средният стремящ се няма представа и за това каква е природата на осведомеността или какви са реакциите спрямо контактите на Онези, Които са преминали трето посвещение; тези ограничения на средния изучаващ трябва непрестанно да се отчитат.

Науката за Призива и Отклика (въплъщаваща техниката на взаимодействие в самата Йерархия, между Шамбала и Йерархията в известна степен и между Човечеството и Йерархията с все по-нарастваща сила) *се основава изцяло върху умението за връзка*. Затова единствено съзнателните Животи от определено равнище могат да призовават Шамбала и да предизвикват отклик, тъй като Те Самите [72] са развили някои от аспектите на онзи тип умствено разбиране, което се проявява като йерархичен израз на Универсалния Ум. Лековатите и повърхностни съждения на някои писатели и мислители за космичното съзнание и лекомислената употреба от тяхна страна на фрази като „настройване към Безкрайността“ или „долавяне на Универсалния Ум“ показват единствено колко малко всъщност се знае за отклика и реакциите на посветените от висок ранг, намиращи се на най-висшите равнища на йерархичния живот.

Истинската способност за призоваване и получаване на отклик (в редиците на посветените) се базира върху тайнственото развитие на едно езотерично сетиво, невъзможно за постигане преди третото посвещение. Активното използване на това сетиво в рамките на окултното обучение, предлагано на стремящите се, учениците и посветените от началните степени, предизвиква определени промени в мозъка и съответни изменения в будхичния проводник; те дават възможност на посветения по своя воля (след третото Посвещение – Преображението) да се свързва със Съществуото, Живота или монадичната ТОЧКА на контакт (при непрекъснато разширяваща се връзка), или с Член на Йерархията, с Които може да се консултира. Това не включва използването на реч или думи, а е технически метод, чрез който посветеният в състава на Йерархията или свързаният с Шамбала може да направи присъствието си осезаемо и да представи определени *идеи*. По тази тема

няма да се разпростирам повече.

За средните хора развитието на интуицията е нисшето съответствие на този тип езотерично сетиво, използвано от посветените с по-висше посвещение, или е средство за т. нар. възприемащо общуване. Напредналите ученици в Ашрамите се обучават как да откриват тази нова сила у себе си и как да я използват, развивайки по този начин необходимия механизъм. Те могат едновременно да изпращат въпрос и да получават отговор или отклик, предизвикан от техния призив. Всички ученици, [73] приели трето посвещение, притежават способността да призовават и да получават отклик; тази техника не е позволена за онези с по-нисък статус. Тук е необходима високоразвита способност за различаване. В действителност, това е по-нататъшно развитие на техниката, с помощта на която се позволява на ученика (на най-ранните етапи) да привлече вниманието на Учителя. Той постига това чрез изключителната упоритост на своето желание; по-късно, чрез използване на придобитото от него знание, той пристъпва към това, което наричаме „регулиран зов“, който по-малко се контролира от желанието и повече – от волята.

Тук нямам предвид призива и отклика, които се осъществяват между Човечеството и Йерархията. В тази връзка съм съобщил достатъчно, когато направих общодостъпни различните Призиви, чрез които се опитвах да заменя практиката на егоистичната молитва и средната ограничена медитация с метода на призива. Това е бавен процес, с помощта на който трябва да бъде усвоен и овладян този метод на общуване и няма учебник или информация, които да са от голяма полза. Няма да обсъждам обикновената телепатия, широко разпространена сред хората и присъща на мнозинството, тъй като вече я разгледах по-рано в тази книга. Бих искал обаче да подчертая нещо, което се отнася за всяко човешко същество. Когато животинският човек преминал през вратата на индивидуализацията и станал човешко същество, той придобил вродената способност на *зрението*; еони от време той е виждал в трите свята и мнозина в поредица свои животи са се стремили към *визия*, която да стабилизира стремящия се върху Пътя. Преминавайки през вратата на посвещението и придобивайки мистична нагласа, всеки стремящ се става осведомен за онова в себе си, което прави възможно това толкова обширно *духовно възприятие*. Така той за първи път е възнаграден с реално мимолетно съзиране на божествения План и от този момент се променя целият му живот. По-късно [74] (не очаквам изучаващият да ме разбере, но ако смята, че разбира, то следователно думите го въвеждат в заблуда) той преминава през вратата на отъждествяването. Това е съвършено безсмислена фраза, тъй като нейното значение изключително предпазливо се пази в тайна. Говорейки символично и с цел да съхраним представата за тази врата в ума на човечеството, ще заявя, че достъпът до истинските езотерични срещи се получава чрез произнасяне на парола. Единствено СЛОВОТО може да влезе през тази врата – най-висшата и най-широката от всички. Веднъж преминал през тази порта и допуснат до Съвещателната Палата на Великия Повелител, Посветеният разбира какво означава изразът „монадично впечатление“. Това *не е* предаване от определена Монада (безсмислен термин) на впечатление в мозъка на човека, който е изградил антахкарана и е преминал четвърто посвещение. Това е вродената отзивчивост към Целта на Универсалния Ум на *Онзи, в Когото живеем, движим се и съществуваме*. [75]

XI. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНТАКТА И ВЪЗПРИЕМЧИВОСТТА

Няма да посочвам как индивидът може да овладее телепатични способности. Всички тези способности в областта на разширяващите се контакти са полезни и наистина достъпни единствено, когато са развити нормално и естествено, а не са резултат от преждевременно разгръщане. Когато развитието е преждевременно винаги съществува опасност от погрешни, неправилни и егоистични тълкувания и приложения. Телепатичната информация може да бъде чисто егоистична или личностна, но този вид телепатия няма нищо общо с онова, което се опитвам да ви предам. Хората днес често проявяват тенденция към телепатия или телепатични способности. Те се настройват (тази фраза се разглежда от тях като по-благозвучна от думите „телепатична връзка“) към нещо или някой, макар и да не знаят към какво точно. Всичко, което претендират че регистрират, се разглежда от тях като изключително важно; то обикновено се отнася до тях самите, не се дължи на високата им точка на духовно разгръщане и явно доказва, че техните тайнствени духовни послания обикновено са изключително незначителни и банални. Съществуват много източници на такива послания и ще бъде целесъобразно да спомена някои от тях, нещо, което ще бъде полезно за интересуващата се от окултизъм широка публика.

1. Послания, произтичащи от относително деликатната, добре обучена подсъзнателна природа на получателя. Те се появяват от подсъзнанието, но се разглеждат от получателя като произтичащи от външен източник. Интроспективните хора често проникват в слоя на подсъзнателните спомени, без изобщо да осъзнават това – толкова силен е техният интерес към себе си. Без да осъзнават че правят това, [76] те разглеждат видяното като необикновено, прекрасно и важно и го формулират в послания, които очакват да бъдат възприети от приятелите им и от широката публика като духовни. Тези послания обикновено са безвредни, понякога и красиви, защото са смесица от прочетеното и наученото от мистичните писания, Християнските източници и Библията. Всъщност те отразяват съдържанието на тяхното правилно мислене по отношение на духовните въпроси и не могат да навредят никому, като заедно с това са лишени от всякакво истинско значение. Такива са осемдесет и пет процента (85 %) от толкова разпространените сега т. нар. телепатични или вдъхновени писания.

2. Впечатления от душата, които се осъзнават и се записват от личността; получателят е дълбоко впечатлен от относително високата вибрация, която ги съпътства, забравяйки, че вибрацията на душата е вибрация на Учителя, тъй като душата е Учител на своя собствен план. Това наистина са впечатления от душата, но обикновено в тях няма нищо ново и са без особено значение; също така те са резултат от отминалите векове на душевно развитие (доколкото това засяга личността); затова съдържат в себе си всичко добро, истинско и красиво, с което пробуждащата се личност е обогатила душата си, плюс онова, което е постъпило в съзнанието на личността като резултат от контакта с душата. Такива са осем процента (8 %) от писанията и комуникациите, представени днес на широката публика от стремящите се.

3. Учения, които по-напреднал (старши) ученик от вътрешните планове предава на подложения на обучение ученик или на онзи, който току-що е бил приет в Ашрама. Тези учения носят отпечатъка и заключенията на старшите ученици и често са ценни; те могат да съдържат – и често съдържат – информация, която за получателя е напълно непозната. Тук критерият е, че нищо (буквално нищо) не засяга [77] получателя,

нито духовно, нито ментално, нито по друг начин е свързано с личността му и не съдържа баналностите на неговото религиозно минало. Това са пет процента (5 %) от даваните по цял свят учения. Този процент не се отнася само до определена окултна група, конкретно религиозно вероучение или отделна нация. Осъзнаването на това е изключително важно.

4. Съобщения от Учителя към Неговия Ученик. Това са два процента (2 %) от цялата телепатична възприемчивост, демонстрирана от човечеството като цяло, навсякъде по света. Добре е западните изучаващи да имат предвид, че субективният Източен изучаващ е много по-предразположен към телепатична възприемчивост, отколкото неговият Западен брат; това се отнася за всички горепредставени класификации, което донякъде е унизително за Западния мистик и за изучаващия окултизъм. Световните Писания произтичат от друг отдел, отдела на второлъчевата обучителна способност. Това твърдение не се отнася за *Стария Завет*, с изключение на такива пасажки като Двадесет и трети Псалм и определени пасажки от Пророците, особено от Пророк Исайя. Световните Писания са писани за мистици, заплени от красотата, утешението и насърчението, а не за окултисти. Обърнете внимание на това.

В този раздел от учението разглеждам природата и резултатите от контакта и възприемчивостта. Не представям правила за индивидуално развитие и не бих представил, дори и да можех. Днес човечеството създава приемници на всевъзможни концепции и най-примитивният сред тях е масата от хората, които в зависимост от техния лъчев тип и възприемчивост с помощта на демагозите, вестниците, радиото, книгите и лекциите, се повлияват от различни умове. С развитието на истинската интелигентност и с проникването на любовта в човешкото мислене, тези обуславящи фактори ще започнат да стават все по-малко привлекателни [78]. Това развитие настъпва, когато душата придобие по-голямо жизнено значение, а породените от човека идеи (ако е допустима подобна фраза) станат по-малко значими. В действителност не съществуват породени от човека идеи. Съществуват единствено идеи, възприети от интелигенцията и след това „снизени“ до масите в условията на непрестанната привързаност на човечеството към заслепението, към емоционалните или астрални заключения и към себичните тълкувания.

Трябва да се помни, че активността на всички тези „впечатляващи агенти“ в широк и общ смисъл се чувства по цялата планета и планетарна аура. Нито едно природно царство не може да избегне това въздействие и именно така се осъществява целта на Повелителя на Света. По този начин Битието, Свързаността и Активността се смесват в едно сътворено и творческо цяло; животът, качеството и проявлението откликват съвместно на наложеното намерение на Планетарния Логос, като същевременно остават творчески свободни по отношение на своята реакция спрямо възприетите впечатления; тази реакция по необходимост зависи от типа и качеството на механизма, който регистрира впечатленията. Той се развива от живота във форма през целия творчески период и (доколкото това засяга времеви елемент) обитаващата същност във всяко природно царство е била свободна за различно дълъг срок от време, а реакцията ѝ на впечатления – бърза или бавна, в зависимост от волята на контролиращия живот. В минералното царство тази реакция е много бавна, защото инерцията, или тамас, контролира духовния живот в минералната форма; в растителното царство тя е по-бърза и под влиянието на призивния зов на животите в това царство е призован дева-светът, което значително помага и ускорява разгръщането на растителното съзнание; това е една от причините за неговата относителна безгрешност и изключителна чистота.

Главните впечатления, регистрирани във второто природно царство, произтичат от ангелските светове и от дева-йерархията [79]. Ангелите и девите са за растителното царство това, което е духовната Йерархия за човечеството. Това е тайна, която разбира се не ви засяга. Приемането обаче на впечатления и реакциите спрямо тях са свойствени и за двете царства и от този отклик зависи еволюцията на обитаващото съзнание.

Животинското царство е свързано по особен начин с четвъртото природно царство. Животинското съзнание се разгръща по паралелен, макар и по-различен начин от този на човешкото същество, което започва да откликва на царството на душите – петото царство. В това е кармата и съдбата на четвъртото царство – да бъде впечатляващ агент по отношение на третото; но проблемът е по-сложен, защото животинското царство предшества човешкото и затова е породило определена карма – както добра, така и лоша – преди появата на човечеството. Извършваният от човечеството „Процес на впечатляване“ е видоизменен и често се обезсилва от следните два фактора:

1. От човешкото невежество и себелюбие, плюс неспособността да се работи съзнателно и интелигентно със зачатъчните умове в животински форми; това е така, с изключение на малко (много малко) случаи, включващи домашните животни. Когато самото човечество напредне, неговото познавателно влияние върху съзнанието на животинското царство ще породни планетарни резултати. В наши дни това не е така и ще се промени едва когато животинското царство (вследствие от човешкото разбиране) стане призоваващо.

2. От породената от животинското царство карма, която днес по отношение на човешкото царство до голяма степен е отработена. Кармичната същност (притежаваща определена власт в третото царство) е част от планетарния Пазител на Прага. [80]

Може да забележите удивителната планетарна последователност на впечатленията – всички те са породени от възможно най-висши източници, макар че са спуснати и приспособени към възприемащите ги фактори; всички те в по-голяма или по-малка степен (в зависимост от качеството на приемащия механизъм) отразяват волята и целта на Санат Кумара; всички те в течение на еони придобиват групова мощ и отзоваваща се чувствителност.

Главният фактор, който пречи на абсолютно безпрепятственото последователно предаване на впечатленията от Шамбала направо към минералното царство (при преминаването им през всички останали царства) е факторът на свободната воля, определящ кармичната отговорност. Кармата може да бъде както добра, така и лоша. Тук е интересно да се отбележи, че и добрата, и лошата карма пораждат условия, които не само трябва да бъдат отработени, но и водят до обстоятелства, които отлагат това, което ние (от своята ограничена гледна точка) разглеждаме като освобождение на планетата. Пораждането на добра карма изисква „изживяване“ на условия, в които всичко (за човека, който е отговорен за нея, или за която и да е друга форма с нейните ограничения) е добро, щастливо, благотворно и полезно. Лошата карма, породена в което и да е царство по отношение на „областта, където обитава планетарният Пазител на Прага“, стои между космичния Портал на Посвещението и нашия планетарен Логос. Този Пазител олицетворява всички грешки и заблуди, дължащи се на погрешни реакции, неосъзнати контакти и преднамерени избори, направени в разрез с познатото добро, масовите движения и масовите активности, временно непрогресивни във времето и пространството. Що се отнася до прилагането на тези факти към дочовешките природни царства, осъзнавам, че те остават загадка за вас, но това не променя закона или процесите, които по никакъв начин не са свързани с човешката еволюция. По отношение на

планетарния Логос бих искал да добавя, че в тази велика планетарна борба и последващото я Негово [81] посвещение сме въввлечени всички ние – от атома на субстанцията до Животите, които образуват Съвещателната Палата на Повелителя на Света; именно такава титанично усилие се полага от всички жизнени процеси и същности, които съставляват проявлението на Санат Кумара, отговорно за творческите еволюционни процеси; то е отговорно и за онова, което наричаме *време* и всичко, включено в това понятие: събития, възможности, минало, настояще, бъдеще, добро и лошо.

Динамичните впечатления, които произтичат от Шамбала, се осъществяват на големи цикли и циклични вълни; те се инициират от извънпланетарни източници в резултат на търсенето или призоваването от страна на Повелителя на Света и Неговите Съратници; те се излъчват в отклик на „провъзгласената воля“ на Санат Кумара в Съвещателната Палата.

Тези висши духовни и първични впечатления идват със седемте лъча, които представляват седем потока от духовна енергия, наситени с качество от Шамбаличните впечатления и оцветени от тях; този процес се повтаря при наличието на ефективен и успешно установен йерархичен призив.

Между Йерархията и Човечеството (и в отговор на човешкия призив) той се повтаря отново, ставайки все по-интелигентен, силен и предизвикващ отклик.

Все пак проблемът на човешкото царство е много голям. Човечеството е получател на толкова много въздействия, толкова много впечатления, толкова много телепатични и умствени потоци и толкова много наситени с качество вибрационни впечатления, идващи от всичките седем природни царства, че еони време са били необходими за развитието на адекватна разграничаваща чувствителност и установяване на онази еволюционна точка, в която е могъл да възникне съзнателният призив, така че откликът-впечатление да може да се регистрира. Несъзнателният призив се осъществява непрекъснато; когато е съзнателен, той става изключително мощен. [82]

Цялото човешко семейство днес е един удивителен приемник на впечатления, благодарение на неговите милиарди чувствителни механизми. Тези чувствителни инструменти са способни да регистрират тамасни впечатления, които идват от дочовешките царства, особено от третото и първото; те регистрират раджасни впечатления, които идват от всевъзможни ментални източници; отзивчиви са също така и към сатвичните или ритмичните впечатления, но в много по-малка степен. Все пак откликът им спрямо тези висши впечатления и регистрирането от тяхна страна на истини, светлина и качества, идващи от най-висшите източници, нараства.

Именно поради това човешкото царство (великото средно царство, чиято функция е да посредничи между по-висшето и по-нисшето) е обект на многобройни божествени впечатления, предаващи Целта на Санат Кумара. Това не е ново за вас. В тази насока в *Трактат за Седемте Лъча*, а преди това и в *Трактат за Космичния Огън* ви дадох много информация. В настоящите инструкции описвам груповите възможности и групите, които могат да бъдат тренирани да отбелязват, регистрират и получават впечатления от Йерархията. Такива групи, ако пожелаят, могат да станат способни *ефективно* да призовават Йерархията. Като на ученици и стремящи се, аз отново представям тези неща на вашето

внимание, но от различна гледна точка в сравнение с по-ранните ми писания. *Отговорността за впечатлителността, за телепатичното регистриране и за призивния зов е много голяма*; това обяснява съдържанието на написаното тук. [83]

XII. ВРЪЗКАТА МЕЖДУ ЧОВЕШКИЯ И ЙЕРАРХИЧНИЯ ЦЕНТЪР

Истинската телепатична връзка е част от *Върховната Наука за Контakta* и има своеобразно конкретно отношение към човечеството. При обясняването на това неуловимо и субективно средство на взаимоотношенията, сред многото и различни термини аз предпочетох следните:

1. Науката за Контakta.
2. Науката за Впечатленията.
3. Науката за Призива и Отклика.
4. Науката за Взаимоотношенията.
5. Науката за Чувствителността.

Всички тези понятия отразяват различни аспекти на реакцията на отделната форма или форми спрямо контактите, впечатленията, въздействията, обкръжението, мисловния контекст на различни умове, възходящите и низходящите енергии, призива на агентите и отклика спрямо техния призив. Цялата планетарна система всъщност представлява огромна, взаимодействаща, взаимозависима и взаимосвързана съвкупност от проводници, които комуникират или са отзивчиви към комуникация.

От момента, в който тази взаимосвързана и комуникираща система започне да се изучава от гледна точка на взаимоотношенията, процесите на еволюцията и целта на човешкия дух (който в действителност е Духът на планетарния Логос) стават жизнено важни и придобиват върховно значение, но в същото време си остават и най-трудни за разбиране. Тази тема е толкова необятна, че за нас е безсмислено да правим друго, освен да разгледаме следните два фактора: [84]

1. Науката за Впечатленията във връзка с човечеството.
2. Впечатляващите Центрове, които дават представа за взаимоотношенията.

Многообразните средства за контакт между многото дочовешки и свръхчовешки форми, групировки и царства са твърде сложни по своята природа, за да бъдат схванати от изучаващите в настоящия момент и – което е по-важно – тази информация ще има малка полза за тях. Затова ще се ограничим до Науката за Впечатленията и Науката за Призива и Отклика само доколкото засягат човечеството. От човешка гледна точка, те отразяват *приема* на впечатления и идеи; в наши дни и в този конкретен цикъл те са израз на последствията от чувствителността.

Следователно, ние ще разгледаме връзката на човешкия център с йерархичния център и нарастващата отзивчивост на човечеството към „*центъра, където Божията воля знаят*“. Както споменах по-рано, тук нямам намерение да давам правилата, които определят телепатичното общуване. То протича между хората и между групите. Това взаимоотношение се развива бавно и нормално и не трябва да се форсира. То се появява едва след като се развият останалите сетива на човека и неговият апарат за възприятие. Човечеството обаче демонстрира ускорено телепатично развитие под формата на бърза отзивчивост на цели групи хора, а и на човешките същества вкупом, спрямо груповите впечатления и груповото предаване на идеи. Внезапният отклик на групи и нации спрямо масовите идеологии е неочакван и същевременно трудно се поддава на мъдро и конструктивно управление. Шамбала и Йерархията не са разчитали масовата впечатлителност да се развие по-бързо от индивидуалната сетивност, но точно това се е случило. Индивидът в групата, работещ в състава на групата, [85] притежава много по-точна чувствителност, отколкото човекът, който самостоятелно се стреми да стане чувствителен към впечатления.

Един от факторите, които затрудняват личностното телепатично развитие, е свързан с факта, че съвременният, решителен и могъщ възход на духа в човека (като цяло) често неутрализира личностните реакции, а телепатията е именно личностен елемент, зависещ от контакта между умовете. В момента, в който човек все пак *се опита* да стане телепатичен, той незабавно бива въвлечен във вихър от абстрактни енергии, които го правят много по-податлив към духовни впечатления, отколкото към личностни телепатични взаимоотношения.

Това неочаквано развитие е накарало наблюдаващите Учители да преразгледат някои от Своите планове, да прекратят индивидуалното обучение на учениците по установяване на телепатична връзка и да осъзнаят възможността за трениране и развиване на призивни групи. Вместо да работят в нисшата ментална субстанция с избрани стремящи се, Те променят средата за контакт като преминават към нивото на душата и основават относително новата *Наука за Призива и Отклика*. Тогава нисшият ум става обикновен приемник на впечатления, а ударението се поставя върху груповия ум, груповата цел и груповата воля. Тази развиваща се система от тренирани призоваващи индивиди превръща ума в позитивен действащ фактор и изкоренява всяка тенденция към негативност.

Това йерархично решение неизбежно води до въвеждане на процеси за групово посвещение, които изместват областта на тренировката, на цялото обучение и на подготовката за посвещение на по-високи равнища. Предприет е и успешно се осъществява експериментът по запознаването на човешкия род с *Великия Призив*, макар че в тази насока все още много предстои да бъде извършено.

Затова може да се каже, че четирите необходими условия, които позволяват на ученика да посрещне изискванията на [86] посветителния процес, са: „способност за възприемане на впечатления, способност за точно регистриране на впечатления, способност за запомняне на полученото и накрая – умение за изразяването му в словесни форми чрез съзнанието на ума“. На основата на получената информация ученикът

трябва правилно да призове необходимите енергии и да се стреми, натрупвайки опит, да поражда съответния отклик. Представените от мен твърдения по тази тема преди няколко страници имаха за цел да подготвят представянето на това учение, затова ще ги повторя отново:

„Цялото човешко семейство днес е един удивителен приемник на впечатления, благодарение на неговите милиарди чувствителни механизми... Цялото човешко семейство днес е един удивителен приемник на впечатления, благодарение на неговите милиарди чувствителни механизми... Именно поради това човешкото царство (великото средно царство, чиято функция е да посредничи между по-висшето и понисшето) е обект на многобройни божествени впечатления, предаващи Целта на Санат Кумара. Това не е ново за вас. В тази насока в *Трактат за Седемте Лъча*, а преди това и в *Трактат за Космичния Огън* ви дадох много информация. В настоящите инструкции описвам груповите възможности и групите, които могат да бъдат тренирани да отбелязват, регистрират и получават впечатления от Йерархията. Такива групи, ако пожелаят, могат да станат способни *ефективно* да призовават Йерархията. Като на ученици и стремящи се, аз отново представям тези неща на вашето внимание, но от различна гледна точка в сравнение с по-ранните ми писания. *Отговорността за впечатлителността, за телепатичното регистриране и за призивния зов е много голяма...*“

При стремящия се и особено при съзнателния ученик, впечатленията постъпват от следните четири източника:

1. От собствената душа на ученика.
2. От Ашрама, към който му предстои да се присъедини.
3. Направо от Учителя.
4. От Духовната Триада, чрез антахкарана. [87]

Първите два етапа обхващат периода на първите две посвещения; третият предшества третото посвещение и продължава докато самият ученик стане Учител; четвъртият тип информативни впечатления могат да бъдат регистрирани след трето посвещение и се практикува от ученика в *Ашрама*; тогава неговата задача е сам да впечатлява своя ум с това, което му е казано и което е научил в Ашрама; накрая, като Учител на Ашрам, той се заема с една от главните йерархични задачи – с овладяването на Науката за Впечатленията. Следователно съществуват два аспекта на работата с впечатленията: единият е свързан със способността за приемане на впечатления, а другият – с умението да бъдеш впечатляващ агент. На ученика не се разрешава да практикува изкуството на впечатляването, докато не стане един от онези, които получават впечатления от Тriaдaта, а следователно от Шамбала, намирайки се в защитената област или аурата на Ашрама, към който принадлежи. Не трябва да се забравя, че Науката за Впечатленията всъщност е наука за изграждането на мисъл-формите, оживотворяването им и тяхното насочване. Единствено на ученик, който е преминал процеса на Преображението и вече не е жертва на своята собствена личност, може да бъде разрешено да встъпи в толкова опасния цикъл на придобиване на сили. Докато съществува и най-малко желание за егоистична сила, за недуховен контрол и за влияние върху умовете на други човешки същества или групи, на ученика (съгласно йерархичните правила) не може да бъде поверено съзнателното създаване на мисъл-форми, предназначени да предизвикат специфични следствия, и тяхното разпространение

сред хората и групите. Той може да се занимава с това едва след като премине изпитанията на посвещението, наричано *Преображение*.

Науката за Впечатленията е същността или основата на практикуването на телепатия. Ако бъде направено изследване в световен мащаб, възприемчивите към впечатления ще се разделят на две групи:

1. Едни притежават несъзнателна възприемчивост към телепатични впечатления. Днес те са мнозинство и приемат впечатленията чрез слънчевия сплит; генерираните по този начин мисъл-форми се изпращат от гърления център на впечатляващия агент.

2. Други развиват или са развили съзнателна възприемчивост, при която впечатленията се приемат преди всичко от ума, а след това се предават на мозъка и се регистрират от него. В този случай впечатляващият агент действа чрез центъра между веждите (центъра аджна).

Първата група приемащи са изключително личностно мотивирани и фокусирани. В някои случаи те са само физически осведомени за жизнените процеси и за някои от контактите, които остават за тях неосъзнати, непроверени или свършено неконтролируеми. Затова към тази група трябва да се причислят всички медиумни феномени, дори и онези, които са от най-висше астрално или духовно естество, плюс съобщенията, постъпващи като правило от прекрасното подсъзнание на средния човек, стъпил по Пътя на Изпитанията. Посланията от собствената душа на ученика заемат междинно положение между медиумните и категорично менталните по своята природа проявления.

Към последния споменат тип комуникации се числят някои смесени съобщения или впечатления от Ашрама, които ученикът е склонен да приема за групова телепатия, комуникация с душата или за непосредствена връзка с Учителя (на този етап все още несъществуваща). Това не е от голямо значение, защото когато ученикът започне да осъзнава определени разлики, се пробужда нов тип регистрация, която ръководи неговото съзнание.

Този етап, който бележи втория тип впечатления в най-ранните им форми, може да продължи доста дълго, тъй като [89] обхваща определен период на преход от астралния към менталния план. *Времевият фактор* варира в зависимост от лъча и възрастта на душата. Хората от шести лъч например много бавно осъществяват този преход поради силно изразения у тях фактор на заслепението; хората от първи и втори лъч са относително бързи. Хората от трети лъч са също бавни, тъй като се изгубват в нишките на собствените си (въвеждащи ги в самозаблуда) манипулации и неискреното си мислене, като трудно различават къде започва истината и къде свършват заблудите; илюзията, която е проблем на менталните типове хора от всички лъчи, е далеч по-краткотрайна по своите последствия, отколкото заблудата.

Когато ученикът успее да си изясни до известна степен съществената разлика между съобщенията, идващи от неговото собствено подсъзнание или от подсъзнанието на останалите хора, с които е свързан, и съобщенията, идващи от собствената му душа, тогава неговият живот става по-контролируем и организиран, по-плодотворен от гледна точка на служенето и следователно – полезен за Йерархията. Той се учи да различава йерархичните съобщения от онези, които постъпват от собствената му душа; неговият живот става по-ясно насочен; по-късно той се научава ясно да разграничава посланията, които идват до него от Ашрама и които се изпращат, за да впечатлят умовете на стремящите се и учениците от всички степени и от всички лъчеви типове. Когато той бъде в състояние да различава тези различни съобщения, тогава и само

тогава става възможен третият тип комуникация – преките послания в резултат на личния контакт с Учителя от неговия Ашрам. По това време ученикът придобива онова, което наричаме „свободата на Ашрама“ и „ключовете за Царството Божие“; тогава на него може да бъде поверена част от насочващата мощ на самия Ашрам. Неговото мислене достига другите и оказва въздействие върху тях. Тази развиваща се ефективност нараства бързо, когато той се запознае с [90] четвъртия тип впечатления: онези, които постъпват от Духовната Триада и следователно от Монадата и Шамбала. И така, съществуват (до този последен стадий за приемане на впечатления) три по-маловажни етапа, всеки от които предизвиква разширяване на областта на служене и същевременно е свързан с последните три от общо деветте възможни посвещения за развиващото се човечество. Шестото посвещение, в което могат да участват единствено Учители, отбелязва преход от първите три етапа на впечатлителност, изисквани от учениците като прелюдия към пето посвещение – или в действителност към трето, четвърто и пето – и са свързани с трите етапа на комуникация с Тriaдата, всеки от които е свързан със седмо, осмо и девето посвещение.

Този геометричен модел, тази числова последователност или Закон за Съответствията в разбирането на целта и плановите на планетарния Логос никога не се нарушава – те са установени преди създаването на световите и имат своите прототипи в *космичните ментални планове*. Тези въпроси са особено трудни за разбиране от съвременните хора, чието състояние на съзнанието е силно индивидуализирано.

Независимо от това, човек проявява неотклонно нарастваща отзивчивост към разширяващото се обкръжение, като за пример може да послужи осъзнаването от хората на разликата между национализма и интернационализма. Тази отзивчивост естествено се обуславя от човешката свободна воля, *чиято ефективност нараства с течение на времето*. Човекът може да се учи бързо или да напредва бавно, но неговото състояние на съзнанието продължава да развива реакция към околната за него среда, регистрирана в неговото съзнание, в което той (етап след етап) се интегрира. Тази интеграция в неговото обкръжение, потапянето му в атмосферата на тази среда и скоростта на напредъка му – всичко това е обусловено от факта, че той е създаден да получава впечатления и че притежава механизъм за отклик на всички [91] проявени аспекти на божественото изражение. Именно поради тази причина истински просветлените хора и всички, които са приели трите най-висши посвещения, винаги се разглеждат като „диамантени души“; те в своята съвкупност образуват „скъпоценността в лотоса“ – онзи дванадесетлистен лотос, който е символ и израз на мощта на планетарния Логос.

Виждале как темата за откровението преминава през целия еволюционен процес; никога не трябва да се забравя, че стъпка по стъпка, етап след етап, разширяване след разширяване, посвещение след посвещение, човек осъзнава божественото ЦЯЛО. Методът се свежда до прием на впечатления от неосъзнатата досега околна среда; в настоящия си вид това става възможно единствено, когато „Синовите на Ума, които са Синове на Бога и чиято природа е единна с Неговата, започнат да ходят по Земята“. Науката за Впечатленията всъщност е техника, чрез която Духовната Йерархия е обучавала Човечеството от момента на неговата първа поява на Земята; именно тази техника трябва да бъде усвоена от всички ученици (независимо от това, кой от Седемте Пътя в крайна сметка ще изберат); всеки Учител под вдъхновението на Шамбала я практикува като възвишено изкуство. Тази техника се осъществява от Волята, а нейната крайна цел е пълното разтваряне на „малките човешки воли“ в Божествената Цел; тя характеризира съгласието им да работят за тази Цел чрез предаване на правилни впечатления към всички форми на живот, намиращи се на всички точки от еволюцията. Тогава учениците стават посредници на божествената воля и им се поверява

насочването на енергиите, плана, тайните и вдъхновението, които са скрити в Ума на Бога.

Към това знание (развито и формирано в предишната слънчева система) те прибавят онова, което трябва да се появи и съзрее в сегашната слънчева система: [92] магнетичната притегателност на втори Лъч – на Любовта-Мъдрост, е една от нейните три главни форми или Лъчи на Аспекта, допълнени от четирите Лъчи на Атрибута. Способността да се използват лъчевите енергии за привличане и впечатляване на непрестанно разширяващото се откровение е ключът към всяка работа днес – тази активност ние наричаме Наука за Впечатленията. Тя включва непрекъснато разкриване на новото обкръжение, обхващащо всички степени на съществуване, като се започне от най-нисшата степен на всекидневния живот, характерна за най-слаборазвитите човешки същества, и се стигне до онази точка от еволюционната стълбица, в която стремящият се става съзнателно възприемчив към т. нар. духовни впечатления. В тази точка той става чувствителен към по-висшата категория впечатления, като същевременно и той самият започва да овладява изкуството за впечатляване умовете на останалите, да усвоява разбирането за нивото, от което работи като впечатляващ агент, и да осъзнава кои от човешките синове може да впечатлява. Той трябва да усвои също така и второстепенния урок по приспособяването на своето обкръжение по начин, чрез който да може да впечатлява останалите, а впечатленията да намират своя път през заобикалящите го обстоятелства и да стигат до тези по принцип невнимателни умове, за които той се чувства отговорен.

Той постига това чрез нарастващо самопознание и усвояване *изкуството на регистрирането*. Колкото по-ясно и по-дълбоко разбира своята способност да регистрира впечатленията, на които е подложен и към които е чувствителен, толкова по-лесно ще може да достига до онези, на които трябва да помогне в придобиването на по-мощно и по-дълбоко прозрение. Осъзнаването на неговото собствено разширяващо се обкръжение (с всичките му предпоставки за нов поглед, нова цел и по-обширно поле за служене) води до това, че навлизащите енергии – пристигащи на крилете на вдъхновението – се наслагват в резервоара от мисловна субстанция, за чието използване той трябва да се обучава. [93]

Първата му стъпка ще бъде да *запомня* онова, което е регистрирал, и да го привежда в правилни и достъпни представи, идеи и мисъл-форми. Това бележи първия етап в неговото наистина окултно служене, на което той все повече *ще се посвещава*. От резервоара на мисловната субстанция ученикът се обучава да проектира онези форми и магнетични идеи, които привличат вниманието на хората, на които той се стреми да помогне; това се нарича етап на *последващия призив*. Именно призивният акт и призоваващият начин на живот се утвърждават в умовете на хората и предизвикват у тях отклик и разширяващо се съзнание; по този начин се развиват процесите на духовното впечатляване. В същото време чрез този призив ученикът демонстрира своята готовност да приема по-нататъшни и по-обширни впечатления и вдъхновение, с цел да повишава своята способност да служи. [94]

ХІІІ. ТЕЛЕПАТИЧНАТА ЧУВСТВИТЕЛНОСТ И НЕЙНОТО НОРМАЛНО РАЗГРЪЩАНЕ

Забелязвате, че не съм давал указания относно изкуството за развиване на телепатична чувствителност. Причината е, както казах и по-рано, че тази чувствителност трябва да се развива и винаги се развива по естествен начин, когато ученикът е ориентиран правилно, напълно е всеотдаен и се учи на децентрализация. Ако този процес се форсира, развитата чувствителност няма да е нормална и ще носи много трудности и бъдещи опасности. Доколкото това засяга ученика, освобождаването от непрестанното обмисляне на личностните обстоятелства и проблеми закономерно води до забележима умствена свобода; в резултат от това се появяват *области на свободно умствено възприемане, които правят възможна висшата чувствителност*. Постепенно, когато ученикът придобива истинска свобода на мисълта и способност да възприема впечатленията от абстрактния ум, той създава за себе си резервоар от мисли, към който при необходимост може да се обръща, за да помага на другите хора и да удовлетворява нуждите на нарастващото си световно служене. По-късно той придобива чувствителност за впечатленията, които идват от Йерархията. Отначало те са чисто ашрамни, но впоследствие, когато ученикът стане Учител, се трансформират в цялостно йерархично впечатление; *тогава Планът става динамична субстанция, осигуряваща съдържанието на резервоара от мисли, от който той може да черпи*. Това твърдение има уникална, необикновена значимост. Още по-късно той става чувствителен към впечатленията, идващи от Шамбала и качеството на Волята, която осъществява планетарната Цел, се добавя към съдържанието на достъпното за него знание. Това, което искам да подчертая тук обаче, е фактът за съществуването на нарастващ резервоар от мисли, който ученикът е създал, откликвайки на многобройни и [95] различни впечатления, към които е ставал все по-чувствителен; идеите, концепциите и духовните цели, за които е осведомен, постоянно се формулират от него в мисли със съответните им мисъл-форми, от които той се учи да черпи, стремейки се да служи на своите събратя. Ученикът открива, че притежава резервоар или запас от мисловна субстанция, който е резултат от неговата собствена умствена активност, от вродената му възприемчивост, осигуряващ му материал за обучение и „източник на знание“, от който може да черпи в стремежа си да помага на другите хора.

Същественият момент, който трябва да се схване е, че чувствителността към впечатления е резултат от нормално и естествено разгръщане, което съответства на духовното развитие. Дадох ви ключ за целия процес, когато казах, че:

„Чувствителността към впечатления предполага формирането на магнетична аура, способна да приеме най-висшите впечатления.“

Бих искал да обмислите тези думи най-внимателно. Когато ученикът започне да проявява качеството на душата и вторият аспект на божествеността го завладее и контролира, характеризирайки целия му живот, автоматично се развива и висшата чувствителност. Той се превръща в магнит за духовни идеи и представи и привлича в своята област на съзнание очертанията, а по-късно и подробностите на йерархичния План, като накрая осъзнава и планетарната Цел; всички тези впечатления не изискват от него особено внимание, изучаване или влагане на много усилия, за да ги установи, осмисли и приложи. Те се спускат в полето на неговото съзнание просто *защото* той е създал магнетична аура, която ги призовава и ги въвежда „в ума му“. Тя започва да се оформя от първия момент, в който той осъществи контакт с

душата си; аурата се задълбочава и нараства, когато контактите увеличат своята честота и в крайна сметка станат обичайно състояние на [96] съзнанието; от този момент, когато и да пожелае, той е във връзка със своята душа, т. е. с втория божествен аспект.

Тази аура всъщност е резервоарът от мисловна субстанция, на който той може духовно да разчита. Неговата фокусна точка е на менталния план. Той вече не е контролиран от астралната природа; успешно изгражда антахкарана, по която могат да протичат висшите впечатления; учи се да не разпръсква потока, а да натрупва в аурата си (с която се е обградил) знание и мъдрост, които, според неговото разбиране, са необходими, за да служи на събратята си. Ученикът става магнетичен център от светлина и знание само доколкото поддържа магнетичната си аура в състояние на възприемчивост. Тогава тя непрестанно призовава впечатленията от висш порядък, като същевременно може да откликва и да бъде въвличана в „разпределителна активност“ от стоящите по-ниско от нея и търсещите помощ. Следователно след време ученикът се превръща в миниатюрно съответствие на Йерархията – призоваващ по отношение на Шамбала и лесно откликващ на човешката нужда. Тези твърдения изискват внимателно обмисляне. Те включват първоначално разпознаване на точките на напрежение и последващо ги разширяване в магнетичните аури или области, способни да призовават и откликват.

Тези области на чувствителност преминават през три етапа, върху които нямам намерение да се разпростирам:

1. Чувствителност към впечатления от други човешки същества. Тази чувствителност става полезна за служенето, *когато* необходимата магнетична аура е създадена и подчинена на научен контрол.
2. Чувствителност към групови впечатления – преминаване на идеи от група към група. Ученикът може да стане приемащ агент във всяка група, част от която е – тази способност показва неговия напредък. [97]
3. Чувствителност към йерархични впечатления, достигащи до ученика през антахкарана, а по-късно и от Йерархията като цяло, но когато приеме някои от по-висшите посвещения. Това показва способност за регистриране на впечатления от Шамбала.

Полезно е да обсъдим трите точки, свързани с чувствителността към впечатления, изграждането на последващ резервоар от мисли и отзивчивостта към последващите призови. Тези три пункта са:

1. Процес на регистриране.
2. Процес на отбелязване на интерпретациите.
3. Процес на последващ призивен отклик.

Бих искал да ви припомня, че аурата, която всеки от вас е създал около централното ядро на въплътения си „аз“, или душата, е фрагмент от осенящата душа, която е предизвикала вашето проявление. Тази аура е (както добре знаете) съставена от излъчванията на етерното тяло, което на свой ред включва в себе си три типа енергия, за които вие лично сте отговорни. Тези три типа (добавени към праничната енергия, съставляваща етерните носители) са:

1. Аурата на здравето. По същество тя е физическа.

2. Астралната аура, която обикновено и безусловно е най-доминиращият фактор. Тя е обширна и контролираща.

3. Менталната аура, която в повечето случаи е относително малка, но се развива бързо, щом ученикът поеме *съзнателно* развитието си в свои ръце или щом поляризацията на личността премине на умствено ниво. В крайна сметка ще настъпи момент, в който [98] умствената аура ще заличи (ако мога да използвам този неадекватен термин) емоционалната или астрална аура и тогава душевното качество на любовта ще създаде заместител, така че необходимата чувствителност няма да изчезне напълно, а ще бъде от по-висша и много по-проницателна природа.

В тази тройна аура (или по-точно – четворна, ако се брои и етерният проводник) всеки човек живее, движи се и съществува; именно тази жива и жизненоважна аура е регистриращият агент на всички впечатления – както обективни, така и субективни. Именно този „агент на чувствителния отклик“ трябва да се контролира и използва от обитаващия „аз“ с цел да регистрира впечатленията или да насочва етерните и менталните впечатления към света на хората. Астралните впечатления имат чисто себичен и индивидуален характер и макар че могат да окажат влияние на човешкото обкръжение, те не притежават насочено действие, както другите регистрирани енергии. Влиянието, което човек има върху хората, с които е свързан, се поражда предимно от неговата аура; обикновено не думите предизвикват реакции, макар да се предполага, че въплъщават реакциите и мисленето на човека – всъщност те са израз предимно на емоционалните му нагласи.

Следователно, всички ние носим в себе си субективен механизъм, който показва истинската и свършената картина на специфичната ни еволюционна точка. Учителят наблюдава именно аурата и това е фактор с основно значение в живота на ученика. Светлината на душата в аурата и състоянието на различните аспекти на аурата показват дали ученикът се приближава към Пътя на Ученичеството. Когато емоционалните реакции намалееят и умственият апарат се пречисти, напредъкът на стремящия се може да бъде точно отбелязан. Бих искал внимателно да различаваме астралното и менталното тяло, както и онова, което те излъчват. Така наречените „тела“ са веществени по природа, а аурата по същество е излъчваща и се разпространява от всеки [99] веществен носител във всички посоки. Това трябва да се отбележи с особено внимание.

Проблемът на стремящия се, „пораждащ“ своята магнетична аура, се състои в това да се оттегли и така да намали обсега и силата на астралната аура като разшири и увеличи мощта на менталната аура. Трябва да се помни, че преобладаващото мнозинство от стремящите се определено е поляризирано в астралната природа и следователно неговата задача е да постигне различна поляризация и да се фокусира върху менталния план. Това изисква време и огромни усилия. В крайна сметка (както бе споменато по-горе) излъчването на душата заменя присъстващата дотогава емоционална активност на стремящия се; това излъчване всъщност е излъчването от венчелистчетата на любовта на егоичния лотос.

Когато стремящият се при своето придвижване по Пътя на Завръщането започне да работи *съзнателно* над собственото си отваряне, да взема под внимание и да използва аурата, с която е екипиран, той преминава през следните три етапа:

1. Етап, в който открива силата и качеството на своята астрална аура. Поради факта, че това е (в нашата втора слънчева система) качеството на любовта и неговото изопачаване в астралната природа, развитието на емоционалната чувствителност е особено и почти неестествено силно. Тя е по-силна от умственото тяло и неговото умствено ръководство.

2. Етап, в който умственият проводник увеличава своята мощ и в крайна сметка предизвиква умствено излъчване, което е толкова силно, че доминира и контролира астралната аура.

3. Етап, в който душата изразява своята същностна природа на любовта и започва да изпраща излъчването си в астралната аура, чрез астралното тяло. [100] Накрая чувствителността на любовта заменя емоционалната чувствителност и желанието.

За стремящите се са присъщи и трите етапа на чувствителност. По време на второто посвещение настъпва момент, когато душата на посветения се активизира и фундаменталната сила (ако мога да използвам този термин) насища астралната природа, като оживотворява и вдъхновява астралното тяло; временно променяйки качеството на астралната аура, то установява контрол, който в крайна сметка води до гореспоменатата замяна. Това е аспект от истината, който стои в основата на доктрината за „изкуплението на чуждата вина“ – доктрина, печално изопачена от Християнската теология.

Нека сега разгледаме гореспоменатите „Процеси на *регистрация*, на *отбелязване*, на *интерпретация* и на последващ *призивен отклик*“. Винаги трябва да се помни, че аз излагам общите правила, без да обсъждам идеалите или онова, което не е желателно; с напредването на ученика *источниците на впечатления* се променят, макар че винаги по-обширният и по-голям източник включва всички по-малки източници.

Фактът, че човек е чувствителен към йерархични впечатления, постъпващи в неговата ментална аура, не му пречи да бъде чувствителен в своята астрална аура към призивния и емоционален зов на човешките същества. Съвместното съществуване на двата вида чувствителност всъщност е най-полезно, ако ученикът следи те да бъдат взаимосвързани. Не забравяй това, братко мой. *Способността за интерпретация* на отбелязаните впечатления се придобива и с развитието на умствената аура под влиянието на „ума, устойчиво държан в светлината“ на душата; ученикът научава, че всички отбелязани истини допускат многобройни тълкувания, които се разгръщат с нарастваща яснота при последователното приемане на посвещенията и с развитието на съзнателна отзивчивост. *Способността за призоваване* се проявява от живот на живот и включва [101] извикването на съзнателен отговор от *anima mundi*, или от подсъзнателната световна душа на всички неща, също както и от човешкото съзнание и от света на свръхсъзнателния контакт.

Тази способност се развива неотклонно с напредването на стремящия се по Пътя на Ученичеството; на ранните етапи тя често е предшествана от многобройни обърквания, силен астрален психизъм и чести погрешни интерпретации. На този етап няма основания за излишни терзания, тъй като всичко, което е необходимо, е най-вече опитът, а той се придобива чрез експериментиране в ежедневието. Когато става дума за живота и опита на приемания ученик, баналността, че научаването става чрез проби и грешки, е изключително подходяща. След като той стане приет ученик, грешките намаляват, макар че изпитанията (или експерименталното използване на многобройни различни и

енергии) стават по-обширни и следователно обхващат по-широк спектър от дейности.

Процесите на регистрация се основават върху това, което мога да нарека призивни подходи от широката област на другите възможни контакти. Ученикът трябва да се научи да различава многобройните въздействия, възприемани от чувствителната му аура. На ранните етапи повечето от тях се регистрират несъзнателно, макар регистрацията да е точна и правилна. Целта обаче е съзнателното регистриране, а то се постига чрез непрестанното и устойчиво пребиваване в позицията на Наблюдател. Тя се развива чрез постигане на безпристрастност – безпристрастността на Наблюдателя към всички желания и копнежи, които засягат отделния „аз“. Става ясно, че употребата на думата „наблюдател“ включва понятието за двойствеността и следователно за обособяването. В този случай обаче мотивът, подбуждащ наблюдаването, не е личен интерес, а решимостта за пречистване на аурата, така че тя да регистрира единствено [102] онова, което е просветляващо и свързано с божествения План, което е от полза за човечеството и следователно за създаването на нов служител в Ашрамите на Йерархията.

Разделянето на човешкото съзнание на подсъзнание, съзнание (или себесъзнание) и свърхсъзнание, направено от някои психолози, тук е от голяма полза. Трябва обаче да се помни, че ученикът става най-напред напълно съзнателна единица от човечеството и така развива истинската си себесъзнателност. Той постига това чрез разграничаване между нисшия и висшия „аз“, което прави неговата аура чувствителна към този аспект от себе си, който дотогава не е бил контролиращ фактор. От така постигнатата позиция той започва да регистрира впечатления с растяща яснота и точност. Единственото желание на ученика на ранните етапи обикновено е да регистрира впечатления от Йерархията; тази идея го привлича много повече, отколкото идеята за регистриране на впечатленията от собствената му душа или от заобикалящите го човешки фактори: неговите събратя, обкръжението и обстоятелствата, които те създават. Той копнее за това, което може да бъде наречено „вертикално впечатление“. Този мотив, тъй като е до голяма степен егоцентричен, обръща ученика интроспективно към себе си и именно в този етап много от стремящите се стават пленници в астрален смисъл, защото в своята магнетична аура те регистрират многобройните астрално мотивирани мисъл-форми, вярвайки и надявайки се, че това са „вертикални впечатления“. Те много лесно осъществяват контакт с астралните съответствия на висшите светове, които са отразени (и поради това изопачени) в астралния план; регистрираният там свят е изопачен от неправилните егоистични желания и от пожелателното мислене на добронамерените поклонници. Върху това не е необходимо да се разпростирам повече. Всички ученици на един или друг етап от своето обучение трябва да преминат през тази фаза на заслепение; правейки това те [103] пречистват и усилват своята магнетична аура и едновременно с това пречистват заобикалящия ги астрален свят, с който са в контакт. Те научават също, че копнежът за регистриране на впечатления от Йерархията *трябва* да отстъпи място на решимостта за предоставяне на своята магнетична аура на разположение на човечеството; тогава те се научават да регистрират човешката нужда, разбирайки къде е възможно да се окаже помощ и как може да се служи на събратята. Благодарение на съзнателното регистриране на призивните апели, произтичащи от света на хоризонталните контакти, магнетичната аура на ученика се пречиства от пречещите и увлекателни мисъл-форми и от домогващите се желания и копнежи, които дотогава са затруднявали правилната регистрация. Тогава ученикът престава да ги създава, а вече създадените изчезват или атрофират поради липса на внимание към тях.

По-късно, когато приеманият ученик стане приет ученик и му бъде позволено да участва в ашрамната активност, той придобива способност за регистриране на йерархични впечатления; това обаче е възможно единствено *след като* той се научи да регистрира впечатленията, идващи от неговата собствена душа (вертикални впечатления) и от заобикалящия го свят на хората (хоризонтални впечатления). Когато приеме някои важни посвещения, магнетичната му аура ще бъде способна да регистрира впечатленията и от дочовешките царства на природата. Още по-късно, когато стане Учител на Мъдростта и следователно пълноправен член на петото природно царство, светът на йерархичния живот и активност ще бъде сферата, от която ще постъпват *хоризонтални впечатления* към неговата магнетична аура, а *вертикалните впечатления* ще идват от висшите нива на Духовната Триада и по-късно от Шамбала. Тогава за него светът на човечеството ще бъде това, което са били дочовешките царства, когато четвъртото царство – човешкото, е било поле на регистрираните от него хоризонтални впечатления. [104] Тук ясно се вижда истинското значение на Кръста на човечеството.

Фактът на регистрацията не е необичайно явление. Чувствителните хора непрекъснато получават впечатления от едно или друго ниво на съзнание и са възприемчиви към тези впечатления в зависимост от нивото на съзнание, на което обикновено функционират; медиумите например, са изключително склонни да получават впечатления от етерните или астралните нива, подобно на огромното мнозинство астрални психици, каквито има навсякъде по света. Впечатленията от менталните нива (конкретни, абстрактни и по-възвишени) оказват своето въздействие върху умовете на онези, които са постигнали определено фокусиране върху менталния план. Учените, мистиците, математиците, изучаващите окултизъм, стремящите се и учениците, педагозите, хуманистите и онези, които обичат своите събратя – всички те са възприемчиви към такива впечатления и едно от първостепенните изисквания към ученика е да развива адекватна чувствителност към ашрамните впечатления и контакти. След което той напуска гореспоменатата група на умствено чувствителните хора.

Проблемът, който сега разглеждам е много по-дълбок. Той е свързан с интерпретациите, с ясното и точно отбелязване на впечатленията, което е много по-трудно. Този, който получава впечатления, трябва да познава техния източник; трябва да може да определя дали те носят търсената информация, указание, коригиращ съвет, или се обуславят от разпределянето на енергията. Той трябва да е способен ясно да определи върху кой аспект от неговия регистриращ механизъм (ума, астралното тяло, енергийното тяло или мозъка) е оказало въздействие предаденото и регистрирано впечатление. Например една от трудностите, стоящи пред стремящия се ученик и сериозно изучаващ окултизма, е непосредственото регистриране *в мозъка* на впечатленията от Духовната Триада (а по-късно и от Монадата) чрез антахкарана. [105]

Такива впечатления трябва да бъдат спуснати пряко от умствените нива към мозъка, като се избягват всякакви контакти с астралното тяло; и доколкото това непосредствено спускане бъде постигнато, дотолкова няма да има и грешки в регистрираните впечатления. Тогава те няма да бъдат оцветени от каквито и да е емоционални комплекси, защото именно астралното ниво на съзнание е великият изопачител на същностната истина. Впечатленията от Ашрама или от Духовната Триада (единственият тип впечатления, с които се занимавам тук) преминават през три етапа:

1. *Етап на умствена регистрация.* Яснотата и точността при нея зависят от състоянието на канала за приемане – антахкарана; любопитното

е, че при тази регистрация е налице определен *времеви елемент*. Това не е времето, познато на физически план, при което мозъкът регистрира преминаващите „събития“; става дума за висше ментално съответствие на времето. В тази тема няма да навлизам – тя е твърде сложна за разбиране, тъй като това време зависи от разстоянието, от нисхождението, от фокуса и от способността за регистрация.

2. *Етап на възприемане от мозъка*. Точността на това възприемане зависи от качеството на клетките на физическия мозък, от поляризирането на мислещия човек в центъра на главата и от освободеността на мозъчните клетки от всякакви емоционални впечатления. Тук трудността се състои в това, че приемащият стремящ се или фокусиран мислител винаги емоционално е осведомен за нисхождението на висшите впечатления, чиято последица е изясняването на темата, по която той мисли. Те обаче трябва да бъдат регистрирани от съвършено неподвижен астрален проводник, което е една от главните цели на истинската медитация. [106]

3. *Етап на осъзнатите интерпретации*. Това е изключително трудна фаза. Интерпретацията зависи от много фактори: образователната квалификация, постигнатата точка на еволюция, мистичния или окултен подход на ученика към центъра на истината, неговата освободеност от нисш психизъм, същностната му смиреност (главният фактор, съдействащ за правилното разбиране) и личностната му децентрализация. Всъщност всички черти на характера играят голяма роля във важната задача за правилната интерпретация.

В този аспект на впечатленията непременно трябва да бъде включена и темата за СИМВОЛИТЕ. Всички впечатления задължително трябва да бъдат преведени и тълкувани като символи, под формата на думи, или като картинни изображения; стремящият се не може да избегне това; има вероятност именно словесните форми (т. е. по същество същите символи) да го заблудят. Те са средството, чрез което регистрираните впечатления се предават на мозъчното съзнание, т. е. влизат в присъщата за физическия план осведоменост на ученика и така става възможно успешното разбиране на абстрактните идеи или на онези аспекти от Пътя, които той задължително трябва да осмисли и усвои.

Не е необходимо да доразвивам тази тема. Истинският ученик винаги е осведомен за възможността от грешки, от намесата на психични смущения и изкривявания. Той добре знае, че правилните и ефективни тълкувания на предадените впечатления до голяма степен зависят от чистотата на приемащия канал и от освободеността на неговата природа от всички аспекти на нисшия психизъм – нещо, за което често се забравя. Плътната завеса от конкретни мисъл-форми може да изопачи истинските интерпретации, астралната намеса – също; обучението по Пътя и духовните впечатления могат да бъдат възпрепятствани от заслепението на астралния план и от обособени и [107] конкретни идеи, произтичащи от менталните равнища. В този случай действително може да се твърди, че „умът е убиец на реалността“. Определението „отворен ум“ има дълбоко окултно значение; за постигането на правилна интерпретация това състояние на ума е също толкова съществено, колкото и свободата от заслепението и психичните проявления, характерни за астралния план.

Тук отново разбирате необходимостта от *фактическо изравняване*, за да се създаде пряк канал, по който впечатленията (насочени от по-висш от личността източник) да могат да се спуснат в мозъка. Първоначално този канал и изравняването трябва да бъдат установени между мозъка и душата, което включва всичките три аспекта на личността – етерното тяло, астралният проводник и умствената природа; в основата си този процес на изравняване трябва да бъде започнат и развит по Пътя на Изпитанията, докато на по-ранните етапи от Пътя на

Ученичеството той трябва да бъде доведен до относително високо ниво на ефективност. По-късно, когато ученикът съзнателно създава антахкарана и стане функционираща част от Ашрама, той се научава (практикувайки изравняване) да пренебрегва (ако мога да използвам тази дума) двата аспекта от себе си, които дотогава са били от основно значение: астралният проводник и душевното или причинното тяло. Така преди четвърто посвещение се пренебрегва астралното тяло, а душевното тяло – преди петото; целият процес на „пренебрегването“ отнема много време и над него трябва да се работи интензивно – най-напред с фокусиране върху емоционалната природа и съзнателно разграничаване от нея, а накрая и върху природата на душата под вдъхновението на Духовната Триада, която в крайна сметка замества душата. Всичко това отнема много въплъщения, защото регистрацията и тълкуването на висшите впечатления е основна окултна наука, която, за да бъде усъвършенствана, изисква дълго обучение и прилагане.

С постепенното развитие на двата процеса, третият етап автоматично става все по-ефективен. [108] Приетите и интерпретирани впечатления довеждат до фундаментални промени в живота и състоянието на съзнанието на стремящия се и *преди всичко в неговата ориентация*. Той става *откликващ и призоваващ енергиен център*. Това, което е приел с помощта на своя изравнен канал, се превръща в могъщ фактор за призоваване на свеж поток от висши впечатления; това го прави и откликващ на физически план, така че породената от него магнетична аура става все по-чувствителна към навлизащите духовни впечатления и към онова, което той пробужда в заобикалящата го физическа среда и в човечеството като цяло. Той се превръща в енергийна станция, свързана с Йерархията, като приема и разпределя (в отговор на зова на човечеството и човешката нужда) получената енергия. Превръща се също в „приемник на светлина“ и духовно просветление, в разпределител на светлина в тъмните места по света и в човешките сърца. Така той става призоваващ и откликващ център, използван от Йерархията в трите свята на човешката еволюция. [109]

XIV. ВИСШИ АСПЕКТИ НА ВЗАИМООТНОШЕНИЯТА

Понятието *телепатия* се използва предимно, за да обхване многобройните явления на ментален контакт и обмен на мисли, без употреба на изречени или изписани думи или знаци. Това разбиране обаче не обхваща висшите аспекти на „взаимоотношенията в Универсалния Ум“. При интерпретацията на контакта се включва третият аспект – този на познанието. Вторият аспект, или аспектът на любовта-мъдрост, е онзи фактор, който прави възможно приемането на висшите впечатления. Това приемане става, когато посоченият аспект се развива или се намира в процес на встъпване във функционална активност. В този период е възможна единствено пряката телепатия, която е два вида:

1. *Съчувствена телепатия* или пряко разбиране и осведоменост за събитията – предчувствие за произшествия и отъждествяване с

личностните реакции. Всичко това е свързано с активността на слънчевия сплит на личността, която активност става „семе или зародиш“ на интуитивната способност, но едва след като природата на любовта, или вторият аспект, вече е разгърнат или поне се разгръща. Следователно, целият процес е астрално-будхичен и включва като агенти нисшите аспекти на Универсалния Ум.

2. *Умствена телепатия*, или взаимодействие на предадените мисли. Макар това да е постоянно явление сред интелектуално напредналите хора, той все още рядко се осъзнава, а неговите закони и изразни средства си остават непознати – най-добрите умове и тълкувателите на субективните равнища продължават да го грешат с реакциите на слънчевия сплит. Този вид телепатия е относително нова и неизследвана наука [110], а диапазонът на нейната активност не е астрален, следователно тя не е свързана с центъра на слънчевия сплит, тъй като субстанцията, чрез която се осъществява, *не е астрална*, а ментална – следователно в процеса се въвлича и използва друг проводник, този на менталното тяло. Тази телепатия е „смето или зародишът“ на висшите контакти и впечатления, идващи от равнища по-високи от будхичния или интуитивния план. Тя е свързана с висшия аспект на Универсалния Ум, с интелигентната Воля. И в двата случая са включени нисшият аспект на любовта (емоционалният и чувствителен астрален отклик) и чистата любов на душата.

Астралната, или съчувствена телепатия е склонна към грешки и често е неправилна в своите предположения и интерпретации. По-висшата телепатия, която също е форма на чувствителност, наподобяваща входна врата или осъзнаване, е доказала своята надеждност, макар че на своите по-ранни етапи (интерпретация и умозаключение) тя често може да доведе до грешки.

Пряката ментална телепатия е едно от най-висшите проявления на личността; по своята природа тя е свързваща способност, тъй като е една от главните стъпки към висшите впечатления. Тя винаги предполага относително висок етап на умствено развитие и това е една от причините, поради които в наши дни тя все още не се разглежда като достойна за уважение, доказана и доказуема способност на човешкото същество. Засега умът продължава да бъде „убиец на реалността“, а източниците и средствата на субективното знание все още остават в тъмната област на човешкото съзнание. Естествените процеси на еволюция обаче неопровержимо ще докажат съществуването на способности, които ще направят възможни висшите духовни и субективни впечатления и ще ги превърнат в нормално явление.

Както вече пояснихме, тази „Върховна Наука за Контактa“ може да бъде разделена на следните [111] прогресивно произтичащи една от друга фази. Не забравяйте, че неизбежната непрекъснатост е характерна черта на еволюционния процес.

1. *Астрално-сетивна осведоменост*. Тя се основава на реакциите на слънчевия сплит и целият процес се осъществява на астрален план и с астрална субстанция. Тя, в своята най-висша форма, става факторът, който по-късно прави възможни интуитивната осведоменост и интуитивната чувствителност; тогава процесът се осъществява в будхична субстанция. На определен етап от своето развитие стремящите се са изключително астрално-будхични по природа. Това трябва да се помни.

2. *Ментална телепатия*. Обикновено тя включва два или няколко ума и процесът се осъществява в субстанцията на менталния план. Тя е факторът, който прави възможна активността, която наричаме „предаване на впечатления“. Впечатленията идват главно от определени

аспекти на менталния план, а именно:

а) От душата на телепатичния индивид, която използва венчелистчетата на знанието на егоичния лотос – висшата форма на умствената интелигентност.

б) От т. нар. абстрактен ум. Този аспект на менталната субстанция се използва главно от Йерархията, за да се достигнат умовете на учениците. Само за последните няколко столетия Йерархията е преместила фокуса на своето жизнено внимание върху будхичния план, далеч от менталния план. Това става възможно, *защото* днес стремящите се по света са чувствителни към контактите, които се основават на астрално-будхичното съзнание, но се извършват изключително в ментална [112] субстанция. По необходимост това включва намиращите се там три аспекта на ума: конкретния ум, Сина на Ума и абстрактната чувствителност или реакция. Това (на физически план) обхваща и активността на хипофизата (както можете да видите), и използването на центъра аджна.

3. *Окултната Наука за Впечатленията*. Тя става възможна, когато се появят другите две форми на телепатична връзка и се развият до определено ниво на точност. Тя зависи от изграждането на антахкарана и от устойчивата ориентация на стремящия се или ученика към Духовната Триада; тя става възможна също, когато абстрактният ум е развит и чувствителен и може да бъде семе или зародиш на духовната Воля; това включва отзивчивост към божествената цел. Висшият аспект на абстрактния ум е атмичният план. Полезно е да се осъзнае субстанциалната природа на тези две равнища на съзнанието. Именно в субстанцията на атмичния план се заражда активността, способна да впечатли абстрактния ум, който тогава става местообитание на съзнанието на духовния човек. В същото време той продължава активно да владее и използва своята личност и конкретния ум; тогава обаче астралната чувствителност започва да се *спуска под прага на съзнанието* и по този начин се присъединява към големия брой инстинкти и инстинктивни реакции, които притежава човешкото същество и които му дават достъп до живота и обусловената осведоменост за всичко, което съществува в трите свята, вкл. и за трите дочовешки природни царства. Именно с тези пречистени и [113] контролирани инстинкти работят Учителите и учениците, чиято задача е да наблюдават еволюцията на живите форми в дочовешките царства.

Висшите форми на ментална телепатия, включващи душата и абстрактния ум, са свързани единствено с божествения План, който Йерархията изпълнява в трите свята. Науката за Впечатленията е свързана преди всичко с божествената Цел, изпълнявана от Шамбала, а също и с онези висши аспекти на йерархичната работа, които нямат отношение към работата в трите свята. Това е въпрос, върху който ви моля да размислите.

Днес, поради интересния еволюционен етап, достигнат от човешкото царство, съществува междинен аспект на трите споменати по-горе форми на предаване на впечатления; той е подобен на междинния период между пълното човешко проявление и пълното проявление на царството на душите. Това е:

4. *Науката за Призива и Отклика*. Тази наука може и използва в призивна форма неинтелигентните пориви и висшите (все още зачатъчни)

копнежи на повечето от хората; това се прави с цел да се премахне празнината между съзнанията на обикновения човек, на интегрираната личност и на душата. Чрез използването на това призивно търсене – често безмълвно и несъзнателно изразено – учениците по света могат да се фокусират; те могат да го използват и по този начин да генерират такава енергия, която ще бъде достатъчно силна, за да предизвика реално въздействие и определено впечатление върху Същества и Животи, намиращи се на нива по-високи от тези на трите свята. Това въздействие предизвиква реакция от страна на тези висши Същества и тогава се установява духовно и интелигентно взаимодействие, което е от голяма полза за [114] прибавянето на допълнителни стимули и ускореното оживотворяване на нормалния и обикновено бавен еволюционен процес. Днес това става в изострена форма и обяснява много от случващото се в света на човешките дела. Разпространението на стимулацията е много интензивно по природа. Призивният зов на човечеството не е само безгласен зов, който йерархичните работници мобилизират повсеместно – той намира израз във всички планове, схеми и формулирани платформи, в многобройните групи и организации, работещи за подобряване на човешкия живот.

Определени базови концепции стоят в основата на всяка фаза на Науката за Контakta и без тях всички усилия за нейното овладяване биха били лишени от основание. Моля ви да осъзнаете този факт. Винаги трябва да се имат предвид следните три концепции:

1. *Средата, през която трябва да преминат мисловните потоци или впечатления (независимо от кой източник), за да осъществят своето въздействие върху човешкия мозък, е планетарното етерно тяло.* Това твърдение е фундаментално по своя смисъл. Планетарното етерно тяло прави възможни всички взаимоотношения, защото етерното тяло на индивида е съставна част от жизненото тяло на планетата. То е среда и за всички инстинктивни реакции, проявявани от животните при наличие на някаква опасност, и колкото то е по-втъкано (ако мога да използвам тази дума) в плътното физическо тяло, колкото по-отчетлива е инстинктивната реакция, подобна на онази, за която споменах и която се основава на хилядолетия подобни реакции, толкова по-голяма ще е чувствителността и пригодността за телепатичен контакт и разпознаване на висшите впечатления. Трябва също да добавим, че етерното тяло на ученика или дори на напредналия човек може така да бъде манипулирано, че да отхвърли много от онова, което иначе би могло да навлезе в него, да премине през него или да го използва като канал. Подобен тренинг е автоматичен; доказателство за това е способността на човешкия механизъм да отхвърля всички контакти и впечатления, които не са му нужни, към които е така привикнал, че дори не ги регистрира, както и да отхвърля всичко, което приема за нежелателно или недостойно за внимание. Причината, поради която истинският телепатичен контакт между умовете не е разпространен по-широко, се дължи на факта, че малко хора мислят с достатъчна яснота или с необходимата енергия; те не създават истински и мощни мисъл-форми или ако го правят – мисъл-формите не са правилно насочени към желаната цел. Когато човекът е ученик и съзнателно се стреми да получава впечатления от своята душа, от Учителя или от Духовната Триада, задачата на впечатляващия агент е относително проста; всичко, което ученикът трябва да направи, е да развие правилна възприемчивост, плюс интуитивна интелигентност, която ще му даде възможност да стига до правилни тълкувания и да разпознава източника на комуникацията или впечатлението.

Това ни води до втората основна концепция:

2. *Чувствителността към впечатления включва изграждането на магнетична аура, върху която най-висшите впечатления могат да оказват влияние.* Нея я разгледахме (до известна степен) в предишния раздел. Трябва да се има предвид, че днес могъществото на магнетичната аура, която обхваща всички човешки същества, се крие в четири [116] области на субстанцията, които области са близо до четирите главни центъра. Когато индивидът е нискоразвит и предимно животински по природа, тогава повечето от въздействащите впечатления ще го достигат автоматично чрез сакралния център; подобни въздействащи впечатления (както можете да си представите) са тежки, но все пак динамични; те са свързани с всичко, което засяга физическото му съществуване, физическите му апетити, физическия му комфорт или дискомфорт. Днес обаче в планетарен мащаб съществуват относително малко хора, които използват сакралния център като главен регистриращ орган. Магнетичната аура (в този случай) е относително малка; всички тенденции на тази мъничка аура са низходящи по своята природа и всички впечатления (те не могат да идват от по-висши от самия човек източници) се спускат надолу с помощта на аурата, излъчвана от сакралния център. Затова повечето от впечатленията са чисто инстинктивни по природа, мисълта е въввлечена слабо или въобще отсъства; съществува, обаче, свидетелство за това, което може да се разбира като стремеж, макар и да не е идентичен със стремежа, който истинският стремящ се разглежда като духовен.

Средното, все още немислещо човешко същество, работи чрез своето астрално тяло и тъй като е поляризирано в него, с помощта на центъра на слънчевия сплит то работи на първичното етерно равнище. Всички впечатления навлизат в аурата през областта около тази част на етерния проводник. Именно чрез този главен център работи обикновеният медиум, когато получава впечатления и съобщения от астрални същности или от одушевени астрални форми, намиращи се в създадените от човека заслепления.

Независимо от това, не забравяйте, че истинският стремеж по същество е астрален продукт или реакция; всички [117] стремящи се (в ранните етапи на своята бавна преориентация) работят чрез центъра на слънчевия сплит и по този начин постепенно фокусират в него нисшите енергии, преди да ги трансформират и издигнат към по-висшия, сърдечния център. Някои ученици работят съзнателно на астрален план под ръководството на Учителя на техния Ашрам, за да достигнат и впечатлят подобни неопфити със знание и фина информация, необходима за напредъка им. Никой от Учителите не работи по този начин и затова се налага в това служене Те да използват някои от Своите ученици, които насочват желаните впечатления към областта на слънчевия сплит на магнетичната аура. Тя притежава друга входна точка в областта на гърления център и се използва като приемник на висши впечатления. Този енергиен център или енергийна област е широко използван и жизнено активиран при творческите работници; те неизбежно са осъществили непосредствен контакт с душата и затова са широко отворени за онези интуитивни идеи, които са източник на тяхната творческа работа. От успеха на творческата им продуктивност и от красотата на работата им зависят предаваните от тях впечатления към останалите. Любопитно е, че новите и своеобразни форми на изкуство, бъдещи възхищение у едни и оскърбяващи чувството за красота у други, до голяма степен са творения на слънчевия сплит, поради което в действителност не са от висок порядък. В малко от тях (много малко) е включен гърления център.

Магнетичната аура около главата е това, което е наистина чувствително към най-висшите впечатления и е входната точка за центъра в главата. Върху това не е необходимо да се разпростирам; всичко, което съм ви учил, е свързано с пробуждането [118] на този най-висш център,

преди превръщането на стремящия се в член на Царството Божие. Центърът аджна *не е включен* и още няколко столетия ще остане агент на насочени впечатления, а не обект на подобни впечатления.

Следващата ключова мисъл може да се изрази така:

3. „Планът е динамичната *субстанция*, осигуряваща съдържанието на резервоара, от който впечатляващият агент може да черпи и към който получателят на впечатления трябва да стане чувствителен.“

Това изречение вероятно изисква доста сериозна пренастройка в мисленето на повечето от изучаващите. Концепцията за *Плана като за Субстанция* несъмнено е нова за тях, а вероятно и за вас. Независимо от това, те трябва да се стремят да я осмислят. Нека се изразя малко по-различно: *Планът е образуван или е съставен от субстанцията, в която Членовете на Йерархията системно работят*. Нека приемем тази важна концепция и за яснота я разделим на съставните ѝ части. Настоятелно подчертавам последните думи, защото тя е толкова важна, че нейното значение е почти извън човешките възможности за осъзнаване и защото разбирането ѝ може да пренасочи и да даде нова жизненост на целия ви подход към Плана, като ви позволи да работите по един свеж и напълно нов начин:

а) Планът е субстанция. По същество той е субстанциална енергия, а енергията е субстанция и нищо друго.

б) Субстанцията (Планът) е динамична по природа и следователно е наситена с енергията на ВОЛЯТА. [119]

в) Планът образува резервоар от енергизирана субстанция, поддържана в свързано състояние от ВОЛЯТА на Санат Кумара, *въплъщаващ* Неговата недостижима (за нас, *но не* и за Него) цел.

г) Именно от тази планетарна Субстанция трябва да черпят „впечатляващите агенти“ – Нирманакайя, Членовете на Йерархията и работещите по света ученици, плюс всички духовни сензитиви от определена степен.

д) Получателите на исканите впечатления трябва да станат чувствителни към тази субстанциална енергия.

Всички тези твърдения се основават върху съществуването на пораждащия Мислител, Който е създал нашия проявен свят и Който последователно и съгласно Закона на Еволюцията довежда до осъществяване целта на Своя замисъл. В по-широк и по-общ смисъл Планът е онзи океан от енергии, в който „живеем, движим се и съществуваме“. Той е седмортното тяло на планетарния Логос.

Тук обаче не разглеждаме по-голямото Цяло, а обсъждаме специфичната и фокусирана област на планетарното съзнание. Тя е разположена по средата между най-висшия план, на който се намира Съвещателната Палата на Великия Повелител, и трите плана, които образуват арената на активната йерархична работа – трите равнища на съзнанието на Духовната Триада. Тази „фокусирана арена“ е спусната от Агентите на божествената Воля; Те познават крайната цел на Санат Кумара и неотклонно я удържат в своето внимание, правейки я достъпна за онези Учители на Мъдростта, Който могат да действат като „впечатляващи Агенти на Волята на Санат Кумара“. Те са Ману, Христос и Махачохан, Повелителят на Цивилизацията.

Тук може да се каже, че трите Буди на Действието са главните впечатляващи агенти и че тримата Велики Повелители [120] са „впечатлените Приемници“ на едно извънредно високо ниво; това е атмичното равнище на осведоменост, което е областта, енергизирана от божествената Воля.

Когато обсъждахме петата Точка на Откровение (вж. *Ученичеството в Новата Епоха*, т. II) заявих, че тя засяга най-висшия аспект на Волята – този, който предизвиква най-висшия синтез, т. е. окончателния синтез. Планетарната Цел е *крайният синтез* на изначалната мисъл на планетарния Логос, която мисъл винаги наричаме с безсъдържателното наименование „СЛАВА“; то обозначава всичко онова, което можем да схванем за божествената цел, представляваща за нас „сиянието на славата“. Човешкият ум на този етап (във времето и пространството) е неспособен да регистрира който и да е от аспектите на Целта; всичко, което можем да направим е да сътрудним на Йерархията да активизира онези явления и събития, които в крайна сметка ще направят възможно проявлението на Целта. Тази цел ще бъде заключителното откровение за последната коренна човешка раса; поради това то е много отдалечено в бъдещето от нашата сегашна еволюционна точка.

Следващото ми твърдение вероятно няма да съобщи нищо на интелекта на средния ученик, но може да бъде плодотворно семе-мисъл за посветения, четящ тези редове:

Целта на Санат Кумара сега е породена от синтеза, разкриващ природата на заключителните седем Пътя. Тя е приспособена във времето и пространството към човешкия разум чрез представения План, а (в славата на завършека) изпълненият План ще разкрие Целта на всичките седем плана на еволюцията. Тогава еволюцията, както е формулирана и наложена от Йерархията, ще завърши и на нейно място ще настъпи по-голямо динамично разширение.

Ще забележите, че през цялото учение като нишка преминава фактът за окончателното обединяване и сливане [121] и че на определена точка в развитието на съзнанието многобройните линии на духовен подход преминават в няколко линии на съзнателна духовна осведоменост. Същото се отнася и за подробностите на еволюционния процес, за формулирането на йерархичния План и за осъзнаването на Целта. Говорейки практически (а това е от първостепенно значение), може да се каже, че еволюцията контролира *формата на Целта*; Планът е свързан с йерархичното *осъзнаване на Целта*, докато Целта е *синтезната Мисъл*, която се влива в божественото съзнание на Повелителя на Света по седемте Пътя, за които Учителите стават осведомени при определено много високо посвещение.

Седемте велики енергии се вливат в нашия проявен свят по седемте Пътя; те не са преките енергии на седемте Лъча, тъй като последните са изключително специфично свързани със съзнанието; те са субстанциалните енергии на материалното проявление и техният произход е велика тайна. Тези две линии на енергията – материалната енергия и енергията на съзнанието – когато са обединени от божествената цел, образуват същностния дуализъм на нашия проявен живот.

Всичко, което можем да знаем за тази Цел е йерархичният План и единствено учениците и напредналите стремящи се могат да съдят за него и да го разпознават. Този План се основава на знанието за божественото водачество в Миналото, осъзнаването на напредъка от Миналото

до Настоящото, плюс стремежа да станеш чувствителен към правилното долавяне на Плана (винаги въплъщаващ аспект от Целта) в непосредственото Бъдеще. Целта е свързана с Миналото, Настоящото и Бъдещето; агентите на Плана са впечатлявани от Шамбала чрез Нирманакайя; след това процесът се повтаря и напредналите хора стават приемници, чувствителни приемници на Плана, предаден им от впечатляващите агенти – Учителите, Които работят чрез [122] Новата Група Световни Служители. Тази група е нисшето съответствие на Нирманакайя, приемниците на впечатления от Шамбала. Забележете красотата и синтеза, взаимозависимостта и сътрудническото взаимодействие, демонстрирани чрез веригата на Йерархията от най-висшия Агент до най-нисшия приемник на божествени впечатления.

Ключът към всичко това е енергията. Енергията е субстанция, а тя е наситена с качество от божествената динамична ВОЛЯ. Много предстои да бъде научено за Волята. Все още човешките същества не разбират истинския смисъл на Волята като динамична енергия. Под воля човечеството обикновено разбира твърдата решимост; в действителност това е индивидуалното им усилие да впечатлят субстанцията (личностната или обкръжаващата) със собственото си своеволие или с добронамерените си усилия и да се подчинят на това, което вярват, символично казано, че е волята на Бога. Хората обаче все още не знаят нищо за процеса *на работа* с динамичната енергизирана субстанция, тъй като тя всъщност ги впечатлява и използва едва когато те станат осведомени за Плана и по този начин попаднат под влиянието на Духовната Триада. Те са използвани, а не използват това, което е на разположение за подпомагане на Плана – динамичната енергия на божествената Воля. Тази динамична Воля не може да стане достъпна и ученикът не може наистина да работи с Плана, *докато* не изгради ако не напълно, то поне в задоволителна степен антахкарана.

Затова за стремящите се и учениците е полезно да познават природата на Агентите, Които могат да открият тяхната магнетична аура и да я впечатлят със Своето разбиране за Плана; тези Агенти може да са приети ученици, посветени и Учители; след това стремящият се или ученикът трябва да открие онези, по отношение на които той лично може да стане впечатляващ агент. Следователно той трябва да изучава себе си като *приемник*, като *агент*, като откликващ фактор, а също и като [123] пораждащ и впечатляващ фактор. Това може да бъде разглеждано като научен подход към духовния живот и то е от полза, тъй като необходимостта от служене предполага и необходимост от възприемчивост; затова всичко е свързано с Призива и Отклика.

В следваща основна тема за природата на етерното тяло ние отново ще разгледаме висшите взаимоотношения и взаимната зависимост на многобройните сродни фактори. Със задълбочаването в схемата на съответствията тази взаимна зависимост се очертава все по-отчетливо. В крайна сметка се достига до точката на сливане. [124]

XV. ВЪТРЕШНОПЛАНЕТАРНИ И ИЗВЪНПЛАНЕТАРНИ ОТНОШЕНИЯ

Предметът за етерното тяло на всички форми и за етерното тяло на планетарния Логос по необходимост е от първостепенно значение при всяко разглеждане на *Върховната Наука за Контакта*. Именно идеята за чувствителния контакт се стремях да подчертая, когато изучавахме трите точки или трите основни концепции, описани в предишната част. Всички термини като планове, групи, творчески Йерархии и центрове са просто словесни форми на взаимоотношението, взаимодействието и взаимния обмен на впечатления между съществата или животите, които образуват съвкупността на нашата проявена вселена; независимо от това, те са признаци за нашата подготовка към планетарен синтез или планетарна интеграция, каквато досега човекът дори не си е представял.

Този предмет по необходимост е изключително труден, тъй като всички човешки същества мислят в категориите на собствените си контакти и взаимовръзки, които са строго ограничени и не се изразяват чрез категориите на Единния Живот, протичащ през всички форми и царства или през всички многообразни планетарни еволюции (за които нищо не знаете) и създаващ по този начин във времето и пространството жива интелигентна планетарна Същност от системно значение, наситена с качество от необятни притегателни и интегриращи енергии, мотивирани от една върховна Цел. Тази Цел е част от грандиозната цел на слънчевия Логос, който работи чрез планетарните Логоси и следователно е отговорен за благосъстоянието и напредващата еволюция на всички животи и групи от животи в пределите и същностната структура на нашата планета.

Както можете да си представите, породените от това връзки са вътрешнопланетарни и извънпланетарни; тези термини значат малко за [125] средния ученик и той трябва да чака, докато посветителният процес го доведе до състояние, в което ще може ясно да оцени положението. За по-късните етапи ние не знаем нищо; тези извънпланетарни контакти и отношения са познати единствено в Съвещателната Палата на Шамбала. Трябва обаче да бъде схванат един основен факт, а именно, че среда на взаимоотношенията и контактите е СУБСТАНЦИЯТА; а следствие от тези взаимовръзки, осъществявани чрез тази среда, са познатите на всички езотеристи три божествени Аспекта с тяхното постепенно развитие и напредващо разгръщане, както и други аспекти, които настъпващото хилядолетие ще разкрие. Следователно, спомагащият фактор в и на нашата планета е това, което можем да разглеждаме като трите главни центъра на планетарния Логос:

1. *Центърът в Главата*, динамичният Агент на извънпланетарната Цел, израз на божествената планетарна Воля, фокусирана в Шамбала. Това е енергията на Синтеза, източникът на целия планетарен живот; той олицетворява същностното Битие.

2. *Сърдечният Център*, Агентът на Плана на еволюцията. Той е израз на божествената Любов или чистия Разум, Йерархията. Това по същество е енергията на Привличането, царството на душите.

3. *Гърленият Център*, Агентът на всичките три Аспекта по отношение на трите дочовешки царства на природата, а също и израз на божествения Интелект, Човечеството. Това е енергията на активния Ум, която прави човечеството макрокосмос за микрокосмоса, или трите

дочовешки царства. Човечеството за тези царства е това, което е Йерархията за четвъртото природно царство – човешкото царство.

Това са елементи от окултната наука, които не съдържат за изучаващите, каквито сте вие, нищо ново. Независимо от това, е необходимо те [126] да бъдат видени в тяхната троична взаимовръзка, ако искаме по-ясно, отколкото досега, да схванем начина на работа на Единния Живот. Целта на цялата еволюционна схема е да приведе тези три Центъра в такова тясно взаимодействие, че синтезът на божествената Цел да може да се осъществи хармонично на всички възможни (отбележете тази фраза) нива на съзнание. Ако това се постигне, тогава основната Мисъл, фундаменталният Проект на планетарния Логос в крайна сметка ще може да се разкрие пред човека.

Нека ви напомня окултното твърдение, че всяко живо същество или проявен живот (от планетарния Логос до най-миниатюрния атом) е било, е, или ще бъде човек. Това се отнася за миналото, настоящето и бъдещето на всеки проявен живот. Следователно човечеството и това, което то олицетворява, е вероятно първоначалният и главен аспект на божествената цел. Направете пауза и помислете върху това твърдение. Ето първият ясен факт, който показва мащаба и величината на човешкото същество; докато другите два факта не ни се разкрият последователно, не ще бъде възможно правилно да оценим по-широките аспекти на целта на Санат Кумара. Всичко дочовешко постепенно се придвижва към придобиването на човешки опит; то или също преминава през фазата на човешките усилия и последващия опит, или вече е излязло от тази фаза на ограничения и – чрез посвещение – е преобразувало човешката природа в състояние на божественост (ако използваме тази изключително неадекватна фраза).

Затова основният принцип на Повелителя на Света е ЧОВЕЧЕСТВОТО, тъй като то е основата, целта и същностната вътрешна структура на всяко съществуване. Самото човечество е ключът към всички еволюционни процеси и към всяко правилно разбиране на божествения План, изразяващ божествената Цел във времето и пространството. Защо ТОЙ е избрал това да бъде така, ние не знаем; но този факт трябва да бъде приет и да се има предвид при всяко изучаване на [127] Науката за Впечатленията, защото това е факторът, който прави възможни взаимовръзките и контактите и е източникът на всяко разбиране. Това, братя мои, са неща, които са най-трудни за изразяване и пространно представяне. Единствено проникателната интуиция може да направи тези въпроси по-ясни за вашия пламенен и активен интелект.

Ще забележите, че макар да наричаме един от главните центрове ЧОВЕЧЕСТВО, все пак (в крайна сметка) всички центрове са съставени от животи, напредващи към човешкия етап, от такива единици живот, които се намират на човешкия етап и такива, които са оставили този етап далеч зад себе си, но са надарени с всички способности и знания, постигнати в човешко проявление от по-ранни планетарни схеми, слънчеви системи или чрез нашия собствен характерен планетарен живот.

Благодарение на това еднообразие на опита, изкуството на контакта и науката за впечатленията стават напълно възможни и по правило ефективни. Великите и всемогъщи Животи в Шамбала могат да впечатляват всезнаещите Животи и по-малките животи в Йерархията, защото Те споделят обща човешка природа; йерархичните Работници или Учители и Посветени могат да впечатляват човечеството, *защото* притежават същия опит и разбиране; освен това, животите, които формират човешкото семейство са цел за дочовешките царства; те могат да ги впечатлят и ги впечатляват, благодарение на основните инстинктивни тенденции, изразени в човешката група. За трите дочовешки групи те

обаче са скрити инстинктивни тенденции и потенциални качества.

Това учение винаги е присъствало в езотеричните доктрини, но не се е подчертавало достатъчно, поради еволюционната точка на човешкия род. Днес човешкият род е постигнал такъв напредък, че тези сведения могат да бъдат ефективни. Привличам вашето внимание към факта, че това е и основният принцип на *Евангелието*: човешко-божествената природа на Христос, [128] свързваща Го с Отца чрез Неговата същностна божественост, а също и с човека, чрез Неговата същностна човешка природа. Християнската Църква е изопачила учението, разглеждайки като уникална появата на Христос, макар че научният подход (приеман толкова неодобрително преди петдесет години) е направил много, за да коригира това погрешно впечатление.

Специфичната характеристика на човечеството е интелигентната чувствителност към впечатления. Размислете върху това категорично и недвусмислено твърдение. В крайна сметка науката се занимава единствено с натрупването на знания за субстанцията и формата; това знание ще позволи на човечеството да действа като главен впечатляващ агент по отношение на трите дочовешки природни царства и е първостепенна отговорност на човечеството. На практика тези взаимоотношения са работа по развиването или начин за разгръщането на човешката чувствителност. Тук имам предвид чувствителността към впечатления от или чрез Йерархията.

Работата, извършена чрез процесите на посвещение, е предназначена да подготви учениците и посветените за приемане на впечатления от Шамбала; посветеният по същество съчетава в себе си научното и религиозното обучение; той е преориентиран към определени фази на божествено съществуване, които все още не се разпознават от средното човешко същество. Аз се опитвам да ви изясня базовия синтез, който се намира в основата на целия проявен живот на нашата планета, а също и тясното взаимодействие или взаимоотношение, което винаги съществува и се изразява чрез върховната наука за контакта или за впечатленията.

Трите големи Центъра са в постоянна и тясна взаимовръзка, макар това все още да не се осъзнава от интелигентния ученик; винаги е налице непрекъснатата поредица от впечатления, свързващи един център с друг и осъществяващи еволюционното единство на целта и развиващата се (с изключителна бързина днес) второстепенна наука – Науката за Призива и Отклика. [129] Тази наука всъщност е действена наука за впечатленията, а не просто теория.

Първият велик *Призив* е произнесен от планетарния Логос, когато Той е изразил желание да се прояви, като е призовал и привлякъл към себе Си субстанцията, необходима за Неговото преднамерено проявление. Така се заражда веригата на битието или йерархията; след това се установяват взаимовръзки между всички „субстанциални“ единици; така по-могъщото, по-динамичното и по-голямото е могло да впечатлява по-малкото и по-слабото, докато постепенно (в течение на еони) са създадени седемте Центъра с установените между тях тесни взаимоотношения, базирани върху основа на предаването на впечатления. Сега от тези седем центъра ние разглеждаме само три; за другите знаем много малко, тъй като те се състоят предимно от единици на дева-еволюиите (отбележете си множественото число) и от дочовешки животи, работещи под въздействието на впечатленията, излъчвани от главовия, сърдечния и гърления център на планетарния Логос.

Изучаващите са склонни прекалено да усложняват своето мислене, стареейки се да класифицират и дефинират, да разделят в теоретични групи и категории многобройните енергии, пред които са изправени при разглеждането на планетарните и човешките центрове. Съветвам ви да мислите (като начало, разбира се) просто и в категориите на трите главни енергии, които се излъчват от определен център и се превръщат във впечатляващи агенти, преди отново да бъдат предадени или спуснати:

1. *Динамичната електрична енергия на самия Живот* или божественото могъщество на въплътената Цел, която се изразява чрез еволюционното проявление на божествената Воля. Би било добре да се осъзнае, че *целта* произтича от космичния ментален план и е всеобхватният, синтезен и мотивиращ принцип, който се изразява като божествена воля на космичния физически план – седемте плана на нашия планетарен Живот. Тази динамична енергия се фокусира чрез Животите или Съществата, [130] Които контролират и управляват Шамбала. Докато божествената цел не бъде постигната, планетарният Логос ще поддържа всичко в проявление чрез могъществото на Своята Воля и ще оживотворява всички форми с електричен огън. Знанието за тази Воля и Цел идва при изучаващия, който изгражда антахкарана и следователно попада под контрола на Духовната Триада – троичния израз на Монадата.

2. *Притегателната магнетична слънчева енергия*, на която даваме твърде неподходящото наименование Любов. Именно тази енергия представлява съединяващата, обединяваща сила, която свързва проявената вселена или планетарната форма и е отговорна за всички взаимоотношения; именно тази енергия е душата на всички неща или на всички форми, започвайки с *анима мунди* и достигайки своята най-висша точка на проявление в човешката душа, като съставен фактор на петото природно царство – Царството на Бога или на Душите. Разбирането за това човешко могъщество настъпва, когато човек осъществи контакт със собствената си душа и установи устойчива връзка с нея; тогава той става личност, поляризирана в душата. Както добре знаете, за душата троичната личност е това, което е Духовната Триада за Монадата: надеждно средство на проявление. Днес повечето изучаващи работят или трябва да работят с тази притегателна енергия, тъй като докато не овладеят природата на желанието и не я трансформират в стремеж и душевен контрол, те не могат да се надяват да разберат динамичната енергия на електричния огън. Този притегателен магнетизъм е енергията, която управлява и контролира Йерархията.

3. *Интелигентната активност на огъня чрез триене*. Препоръчвам на изучаващите да препрочетат *Трактат за Космичния Огън*, в който разглеждам подробно тези три обуславящи енергии. Тази трета енергия е основната енергия, изразяваща се в трите свята и в четирите природни царства, която достига върхна точка на израз в творческата енергия на четвъртото царство. [131] Тази енергия е първоначално излъчена (за нашата слънчева система и нашата планетарна схема) в първата слънчева система и е най-добре доказаната и опозната проявена енергия. Тя е средство на активност във всички форми, чрез които се изразява планетарният Логос и е резултат от активността на божествения Ум, доколкото този специфичен тип божествена енергия оказва въздействие върху всички атоми и атомни форми. Разбиването на атомното ядро в последните години е външният признак или демонстрация на това, че човечеството е „обхванало“ божествения Ум и сега може да продължи с „обхващането“ на любовта или притегателната природа на божествеността. Размислете върху това твърдение. Не зная каква друга дума да използвам, освен обхващане, макар и тя да е напълно неподходяща. Има голяма нужда от нова и по-дълбока езотерична терминология.

Ако работите с тези три фундаментални енергии, мислите върху тях и се стремите да ги изразите в себе си, вие много ще оппростите вашето окултно мислене. Нека посоча още няколко твърдения, които по необходимост трябва да приемете хипотетично, но които независимо от това могат да бъдат потвърдени от вас, ако стигнете до разбирането на Закона за Аналогията или Съответствията, а също и ако приемете всеизвестната истина, че микрокосмосът отразява макрокосмоса и следователно всяко човешко същество е свързано с Божеството чрез *същностното подобие*.

Твърдение Първо:

Динамичната електрична енергия е постъпила в нашата планетарна сфера от извънпланетарни източници и от конкретна фокусна точка на космичния ментален план; тази енергия е била съпътствана от вторична енергия от слънцето на Сириус, обуславяйки по този начин двойствеността на проявлението.

Твърдение Второ:

Тази енергия се разширила извън своя централен фокус (центъра, наречен Шамбала) и чрез това разширяване [132] е станала агентът, *впечатлил* с Плана служещата Йерархия. Планът е онази най-близка възможност от непосредствено значение, която божествената Цел може да представи в даден конкретен момент и в определена точка на пространството.

Твърдение Трето:

Този процес на разширение е създал друга фокусна точка на енергия и така възникнал сърдечният център на планетата – Йерархията; така били създадени и свързани двата центъра, което е главното събитие по инволюционната дъга; досега на това се е обръщало малко внимание. То съвпада с пришествието или идването на Повелителите на Пламъка от другия „аз“ на нашата Земя – планетата Венера. Те са създали ядрото на Йерархията, която (в това далечно, много далечно време) се е състояла само от четиридесет и девет члена – напреднали човешки същества, а не души, очакващи въплъщение в човешка форма на Земята, какъвто е случаят с огромното мнозинство посещаващи Слънчеви Ангели.

Твърдение Четвърто:

По този начин било установено изравняване между центъра в главата и сърдечния център на инволюционната дъга; състояло се и друго разширяване, което, както знаете, е довело до създаването на ново природно царство – четвъртото или човешкото царство. На това царство било предопределено да стане и днес то действително е станало третият главен център в планетарния живот. Тогава се осъществява още едно изравняване, макар и все още на инволюционната дъга.

Твърдение Пето:

Днес също се извършва еволюционно изравняване. Планетарният център, който наричаме Човечество, е активен и вибриращ и сега е възможно „придвижване по Възходящия Път и създаване на линия, която свързва нисшето с висшето и осигурява взаимодействие“. Хората

бързо преминават от човешкия към [133] йерархичния център; повечето хора *откликват* на духовните впечатления.

Твърдение Шесто:

В същото време сърдечният център на планетарния Логос – Йерархията, бидейки отзивчив към призива на гърления център – Човечеството, става все по-откликващ и самият той установява много по-висш контакт и изравняване с главовия център на планетарния Логос, поради което е способен да възприема постоянно развиващи се динамични *впечатления* от Шамбала.

Твърдение Седмо:

Великото изравняване се постига чрез отношението и взаимодействието между тези три главни планетарни центъра; това предизвиква непрекъснат приток на енергии от няколко различни източника, а тези енергии стимулират трите центъра към нова и повишена активност. Между тези центрове постоянно възникват призови, които предизвикват последващ отклик от страна на впечатляващите енергии.

В тези седем твърдения е описан МОДЕЛЪТ на днешната планетарна работа или сегашната логоична тема. Инволюционното изравняване (гарантът за бъдещите успешни изравнявания) принадлежи на най-древната история; еволюционното изравняване, в което са включени всичките три центъра, непрестанно поражда взаимодействие на енергиите, а също и постоянно успешно предаване на впечатления от един център към друг. Човечеството, като гърлен център на планетарния Логос и основен планетарен творчески агент (демонстрира се и от съвременната наука), призовава сърдечния център – Йерархията, след което получава необходимите впечатления, които ще доведат до развитието на цивилизацията и културата, а също и до окончателната поява на петото или духовното [134] царство на Земята. Йерархията, или планетарният сърдечен център, призовава Шамбала, планетарния център в главата, и Планът (като израз на Целта) се внедрява под формата на впечатление в йерархичното съзнание. Ако на моите коментари е присъща многословност, тя е напълно преднамерена; повторението съдейства за изграждане у читателя на по-точна представа на всичко, което е свързано с езотеризма.

С разпространението на призивната мрежа и постигането на по-голямо изравняване, Шамбала (планетарният център в главата) призовава енергии, външни за планетарния живот, в резултат от което притокът на космични и слънчеви енергии ще нарасне значително; езотеристите в света трябва да бъдат подготвени за това. Този процес ще предизвика и пришествие или поява на много АВАТАРИ, носещи със себе си многобройни и разнообразни енергии в допълнение към онези, които досега са контролирали човешките дела, събитията и еволюцията на другите, дочовешките природни царства. С новата поява на Христос, като фокусна точка или върховен Агент на планетарния сърдечен център, ще се установи нова ера или „божествена епоха“. Аватарът на Синтеза ще застане в пряка близост до човечеството и ще постави началото на „господството на Аватарите“, Които ще въплътят Целта и духовната Воля; Те ще посветят и Йерархията, и Човечеството във фазите на божествения характер, за които днес не е известно нищо и за които нямаме терминология, точно отразяваща фактите и същността. Всичко, което тук се опитвам да направя, е да ви дам общите очертания на събитията, които макар и след столетия неизбежно ще се случат – в момента, в който физическото Присъствие на Христос и Неговото признаване отново ще бъдат факт.

В *Тайната Доктрина* Е. П. Блаватска споменава за „трите периодични проводника“, имайки предвид Монадата, Душата и Личността; следователно тя говори за деветте аспекта на божествеността, включвайки деветте главни посвещения и онези божествени характеристики, които [135] отразяват трите главни аспекта на божествеността. В тази връзка изучаващите добре знаят, че Монадата се изразява чрез Духовната Триада, Душата – чрез трите аспекта на Егоичния Лотос, а Личността – чрез трите механични проводника. Разбира се, за вас е очевидно, че тези три периодични проводника се намират под влиянието на трите главни планетарни центъра или получават впечатления от тях и следователно са напълно обусловени от трите главни енергии, за които споменах по-рано в тази глава. Не чувствам необходимост да се разпростирам върху тази основополагаща връзка; именно тя интегрира човешката душа в огромното всеобщо цяло и прави индивида съставна част от цялото.

Съществува един аспект на *Науката за Впечатленията*, който все още не съм засягал, а именно: мястото на центровете като фокусни точки, като предаватели или като агенти на седемте лъчеви енергии. На езотеристите е известно, че всеки от седемте центъра се намира под влиянието или е приемник на енергията на определен лъч. Всепризнат факт е, че центърът в главата е агент на първи Лъч на Волята или Силата, сърдечният център е пазител на енергията на втори Лъч на Любовта-Мъдрост, докато трети Лъч на активния творчески Разум преминава през гърления център и го енергизира. Тези Лъчи на Аспекти намират израз чрез трите центъра над диафрагмата, а в по-голям мащаб – чрез Шамбала, Йерархията и Човечеството. Вярно е също и това, че преди всичко Шамбала е представител на втори лъч, тъй като това е лъчът на сегашната слънчева система, от която Шамбала е част, а също и че първи лъч, или динамичният аспект на живота, е фокусиран в сърцето, тъй като сърцето е центърът на живота. Великият център, който наричаме Човечество, се управлява предимно от трети Лъч на Активния Разум. Тази лъчева енергия пристига в гърления център чрез центъра в главата и сърдечния център. [136] Изтъквам това по две причини, които ще трябва да обмислите при изучаването на тази наука:

1. Всички центрове се намират под влиянието на всички лъчи и това не подлежи на съмнение дори по отношение на средните и неразвити човешки същества. Ако това не е така, подобни човешки същества биха били неспособни да откликват на първолъчева, второлъчева и третолъчева енергия, тъй като центровете над диафрагмата в техния случай са пасивни.

2. Във времето и пространството и в течение на еволюционния процес е невъзможно да се каже кой център изразява енергията на определен лъч, тъй като е налице непрестанно движение и активност. Центърът в основата на гръбнака често изразява първолъчевите енергии. Това може да предизвика объркване. Човешкият ум се стреми всичко да уточни, да обездвижи, да класифицира в определени отношения или да съотнесе определени центрове с дадени лъчеви енергии. Това не може да бъде направено.

В края на световния цикъл, когато божествената цел бъде изпълнена и еволюционният процес осъществи промени и настройки, необходими за пълното проявление на Волята на Санат Кумара, положението ще бъде различно и хората ще знаят (както това е известно на Членовете на Йерархията) кои центрове изразяват седемте лъчеви енергии. Трябва да се помни, че Лъчите на Атрибута постоянно се местят и променят; човечеството например, като планетарен гърлен център, изпитва постоянното влияние на седми лъч, но същото се отнася и за

центъра на слънчевия сплит на планетата. Няма да определям този център под диафрагмата. Макар човешкият гърлен център да изразява преди всичко трети лъч, налице е интересна ситуация: *в наши дни* този център се контролира от две лъчеви енергии. [137]

Гърленият център на средната интегрирана личност се управлява от трети лъч и е силно енергизиран от третолъчевите енергии (отново седем на брой), докато гърленият център на духовните стремящи се, учениците и посветените до трето посвещение, откликва преди всичко на влиянието на седми лъч и именно това се случва сега, когато седми лъч е във въплъщение. Лъчите, които се проявяват в конкретно време, оказват могъщо въздействие върху всички останали центрове, както и върху онзи, чрез който те обикновено се изразяват. Това често се забравя.

Не е необходимо да споменавам, че като напредва по Пътя на Завръщането, човек системно получава впечатления от центъра, от който той е неразделна част: най-напред от планетарния гърлен център – човешкото семейство; след това, като душа, той получава впечатления от Йерархията – планетарния сърдечен център, и от тази точка той започва да изразява съчетаните енергии на разума и любовта; накрая, тръгнал по Пътя на Посвещения, той получава впечатления от Шамбала – планетарния център в главата, и става участник в божествената Цел и проводник на божествения План.

Затова буквално и неизменно вярно е, че един и същи енергиен Живот протича през планетарните центрове, през трите периодични проводника на въплътената Монада и накрая – през трите центъра на човешкото етерно тяло, които съответстват на трите главни центъра на планетарния Логос. Следователно няма основание за каквото и да било отделяне, обособяване или същностно разделяне. Всяко усещане за обособеност се дължи единствено на невежество и на факта, че определени енергии са все още неспособни да осъществят адекватно впечатляване на човешкото съзнание, функциониращо във времето и пространството. Съществува същностен синтез и той е несъмнен и [138] неизбежен; единството е постижимо, защото то съществува, а чувството за обособеност е просто Велика Илюзия.

Именно за да бъде ускорено разсейването на тази велика илюзия в умовете на хората относно обособеността и за да се прояви основното и съществуващо единство, на хората е дадена новата световна молитва и е препоръчано нейното използване в световен мащаб. На друго място (в *Новата Поява на Христос*) ви разказах за произхода и подбудителната сила на Великия Призив. Тук просто ще го поместя като подходящо заключение на тази част от моето представящо истината любимо дело и възможно начало на вашето.

От извора на Светлина в ума на Бога,

Да бликне светлина в ума човешки –

Да слезе Светлината на Земята.

*От извора на Любовета в сърцето Божие,
Любов да бликне към човешките сърца –
Христос да се завърне на Земята.*

*От центъра, където Божията воля знаят,
Цел малките човешки воли нека води –
Учителите тази цел познават и ѝ служат.*

*От центъра, наречен Род човешки, нека
На Любовета и Светлината Промисълът се изпълни,
И нека той да запечата портата на злото.*

*И нека Светлина, Любов и Сила
Възстановяват Промисъла на Земята.*

УЧЕНИЕТО ЗА ЕТЕРНИЯ ПРОВОДНИК

I. ПРИРОДАТА НА ЕТЕРНОТО ТЯЛО

Много от това, което ще спомена тук, е донякъде известно, тъй като съществува голямо количество информация за етерното тяло, разпръсната в различните ми книги. Ще е от полза, ако на изучаващите в няколко страници бъде представена общата идея и главните концепции, лежащи в основата на учението, или по-точно казано – *факти*. Те ще установят, че при наличие на възможност, ще е полезно да препрочетат казаното от мен, плъзгайки погледа си бързо през статиите и книгите в търсене на думата „етерен“ и никога няма да съжаляват за това. Самият живот, обучението, което ще бъде провеждано в бъдеще, заключенията на науката и новият тип цивилизация все повече ще се фокусират върху тази неповторима субстанция, която е истинската форма и към която се приспособяват всички физически тела във всяко природно царство. Обърнете внимание на тази фраза.

Днес отношението на окултизма към съществуването и природата на етерното тяло е относително негативно. Хората са готови да признаят неговото съществуване, но доминиращи фактори в тяхното съзнание са фактът за физическото тяло (на чиито комфорт, сигурност и грижи е посветен почти целият им живот) и фактът за астралната или емоционалната природа. Обикновено никой от тях или от изучаващите окултизма не обръща внимание на етерното тяло и днес е налице голяма празнина или разрыв в съзнанието (единствено в този случай нормален и правилен) между личността и Духовната Триада. Този разрыв ще бъде преодолян чрез изграждането на антахкарана, която може да бъде формирана единствено от напреднали изучаващи. Не съществува подобен планиран мост за празнината в [140] съзнанието между физическото тяло и етерния двойник. Етерното тяло съществува в неуловима етерна материя и фактически няма истинска празнина; от страна на човечеството е налице единствено пренебрегване на този аспект от физическото тяло, който е много по-важен, отколкото е плътният физически проводник. Съзнанието на хората днес е физическо-астрално, а факторът на обуславящите енергии се пренебрегва, игнорира и, от гледна точка на съзнанието – не съществува.

Едно от главните задължения на изучаващите окултизъм днес е да потвърдят факта за етерното тяло; съвременната наука вече прави това, защото нейните изследвания са я отвели в сферата на енергиите. Електротерапията, растящото признаване на факта, че човек е електричен по природа и осъзнаването на това, че дори атомът в очевидно неодушевените обекти е жива вибрираща същност, потвърждават тази окултна гледна точка. Най-общо казано, науката предшества езотеризма в признаването на енергията като доминиращ фактор във всички формални проявления. Теософите и останалите се гордеят със своето прогресивно мислене, но това не е така. Е. П. Блаватска, като посветен от висока

степен, представи възгледи, далеч изпреварващи науката, но това не важи за представителите на теософското учение. Фактът, че всички проявени форми са разновидности на енергия и че човешката форма не прави изключение в това отношение, е дар на човечеството от науката, а не от окултизма. Твърдението, че светлината и материята са синоними, също е научно заключение. Езотеристите винаги са знаели това, но техните нападателни и неразумни представяния на истината значително са възпрепятствали Йерархията. Често Учителите са се възмущавали от техниката на теософите и другите окултни групи. Когато се появило новото представяне на истината чрез вдъхновената активност на Е. П. Блаватска, известен брой (нарастващ с годините) теософи представили окултното [141] учение по такъв начин, че то изопачило истинското учение и нарушило интелектуалното възприятие на много любознателни и интелигентни хора. Пример за това е учението за етерното тяло, за което до голяма степен е отговорна и самата Е. П. Блаватска, доколкото е употребявала думата „астрален“, за да обхване огромната информация за етера, а също и за астрала. Това произтичало от осъзнаването на факта, че астралното тяло е било обречено след няколко поколения (относително казано) да изчезне, а за Е. П. Блаватска в частност то вече не съществувало, поради достигнатата от нея напреднала точка в еволюцията.

Осъзнавайки, че етерното тяло винаги е израз на доминиращата енергия, която контролира човешкия род във всеки конкретен цикъл, Блаватска използвала термина „астрално тяло“ като равнозначен на етерно тяло. Етерното тяло в повечето случаи е проводник или инструмент на астрална енергия. Масата от хората все още са Атланти или астрални по своята природа и техният процент е много по-голям, отколкото средният окултист е склонен да признае. Блаватска обаче е била правдива и е знаела, че в наши дни и още няколко столетия (вероятно около триста години) астралното тяло ще продължава да определя повечето човешки реакции и последващото им проявление в ежедневието живот. Оттук става ясно съществуващо в писанията объркване между двете тела.

Ето едно базово твърдение – толкова основополагащо, че определя и насочва всяко мислене по отношение на етерното тяло:

Етерното тяло се състои преди всичко от доминиращата енергия или енергии, на които човекът, групата, нацията или светът реагират във всеки конкретен времеви цикъл или световен период.

За вашето ясно разбиране е изключително важно да изложим определени твърдения по отношение на етерното тяло, които [142] трябва да ръководят цялото мислене на изучаващите. В противен случай те ще подхождат към истината от погрешната страна, което съвременната наука не прави. Ограничението на съвременната наука се състои в липсата на правилен ориентир, но нейната надежда е в това, че признава истината, когато тя е доказана. Главното е да се утвърждава истината при всички обстоятелства и в това науката дава добър пример, макар да игнорира и ненавижда окултизма. Окултните учени вредят на себе си или по начина, по който представят истината, или с фалшива смиреност. И двете се еднакво отблъскват.

Съществуват *шест главни твърдения*, които определят осмислянето на етерното тяло и като начало бих искал да ги представя на изучаващите:

1. Не съществува нищо в проявената вселена (в слънчевите, в планетарните или в различните природни царства), което да не притежава енергийна форма. Тя е неуловима и неосезаема, но все пак е субстанциална и контролира, управлява и обуславя външното физическо тяло – етерното тяло.

2. Тази енергийна форма (лежаща в основата на слънчевата система, планетите и всички форми, намиращи се в специфичните им предели) сама е обусловена и управлявана от доминиращата слънчева или планетарна енергия, която постоянно и непрекъснато във времето я създава, променя я и ѝ придава качество. Етерното тяло е подвластно на неспирна промяна. Това е вярно както за Макрокосмоса, така и за човека, микрокосмоса, а (чрез човечеството) в крайна сметка и по загадъчен начин ще се окаже истина и за всички дочовешки природни царства. Свидетелства за това вече са животинското и растителното царство.

3. Етерното тяло е съставено от взаимосвързани и циркулиращи силови линии, излъчвани от някой (или някои) от седемте плана [143] или области на съзнание на нашия планетарен Живот.

4. Тези енергийни линии и тази тясно взаимосвързана система от силови потоци са свързани със седем фокусни точки, или центъра, които се намират в етерното тяло. Всеки от тези центрове е свързан с определен тип постъпваща енергия. Ако енергията, достигаща етерното тяло, не се отнася до даден център, той остава неподвижен и непробуден; когато тя се отнася до него и той е чувствителен към нейното въздействие, тогава центърът става вибриращ, възприемчив и се развива като контролиращ фактор в живота на човека на физически план.

5. Плътното физическо тяло (съставено от атоми, всеки от които притежава свой собствен индивидуален живот, светлина и дейност) се споява от енергиите, които формират етерното тяло, и ги изразява. Тези енергии, както ще стане ясно, са от два типа:

а) Енергии, които образуват (чрез взаимосвързани „линии на силова енергия“) скритото етерно тяло като цяло и по отношение на всички физически форми. Тогава на тази форма се придават качества от *всеобщия живот* и жизненост на плана, върху който функционира Обитателят на тялото и следователно, където обикновено е фокусирано неговото съзнание.

б) Специфичните и специализирани енергии, чрез които индивидът (съобразно своята специфична точка в еволюцията, обстоятелствата на всекидневния си живот и своята наследственост) *избира* да ръководи житейските си дела.

6. Етерното тяло притежава много силови центрове, откликващи на разнообразните енергии на нашия планетарен Живот, но ние ще разгледаме само седемте главни [144] центъра, които откликват на навлизащите енергии на седемте лъча. Всички по-малки центрове са обусловени от седемте главни центъра; това е факт, който изучаващите са склонни да забравят. Именно тук знанието за егоичния лъч и за лъчите на личността е от първостепенна полза.

Може следователно да се види изключителното значение на тази тема за енергията, защото тя контролира човека и го прави такъв, какъвто той е във всеки конкретен момент, а също така показва и плана, на който той трябва да функционира, както и метода, чрез който трябва да управлява своето обкръжение, обстоятелства и взаимоотношения. Ако схване това, той ще може да осъзнае, че трябва да прехвърли цялото си

внимание от физическия или астралния план върху етерните равнища на осведоменост; тогава неговата цел ще бъде да определи коя енергия трябва да контролира неговото всекидневно проявление (или кои енергии, ако е напреднал ученик). Той ще осъзнае също, че с преместването на неговото внимание, интерес и постижения към все по-високи равнища, етерното му тяло непрестанно ще се променя и ще откликва на новите енергии. Той ще въвежда тези енергии *по своя воля* и това е правилната употреба на думата „своеволен“.

Не е лесно за средния виждащ или ясновидец да разграничи етерното тяло от неговото обкръжение или да изолира конкретния му тип енергия или жизненост, тъй като неговият автомат – физическото тяло, е съставено от вибриращи енергетични атоми и е в постоянно движение. Следствие от това движение е неизбежното излъчване; животинският магнетизъм е пример за подобно развитие. Излъчването от плътното физическо тяло обикновено и по правило се смесва с енергиите на етерното тяло и затова само тренираният виждащ може да направи разлика между двете, особено вътре в самото физическо тяло. [145]

От определена гледна точка етерното тяло може да бъде разглеждано по два начина: първо, като нещо, което прониква дълбоко, намира се в основата и изпълва целия физически организъм; и второ, като нещо, което се разширява извън физическата форма и я обгражда подобно на аура. Обхватът на етерното тяло извън контурите на физическото тяло зависи от точката на еволюцията. Той може да се простира до няколко или до много инча. И единствено в тази област жизненото тяло може да бъде изучавано с относителна лекота, тъй като излъчването на физическите атоми е уравновесено или е взето под внимание.

Що се отнася до физическото тяло, мрежата на етерното тяло прониква във всяка негова част. В наши дни тя е свързана по особен начин с нервната система, която е подхранвана, поддържана, контролирана и стимулирана от етерния двойник. Този двойник присъства във вид на милиони миниатюрни потоци или енергийни линии, които източните окултисти наричат „надиси“. Тези надиси са носителите на енергия. В действителност те са самата енергия и носят качеството на енергията от тази област на съзнанието, в която за дадения момент е фокусиран „обитателят на тялото“. Това може да бъде астралният план или плановите на Духовната Триада и единствено по този начин всяка енергия, от който и да е план, независимо колко висш е той, може да контролира физическото тяло. Типът на енергията, пренасяна по надисите и преминаваща от тях към външната нервна система, зависи от фокуса на съзнанието, психичното състояние на осведоменост, силата на стремежа или желанието, точката на еволюцията или духовния статус. Това общо твърдение трябва да бъде прието, тъй като целият предмет е все още твърде сложен, а механизмът за наблюдение на изучаващия е твърде неразвит, за да се впусна в по-големи подробности. Представеното е достатъчно като първоначална хипотеза, върху която може да се работи.

Количеството и типът енергия, която контролира всеки аспект на нервната система, са обусловени от [146] центъра, намиращ се в непосредствена близост. В крайна сметка центърът е разпределителен агент. Макар че енергията влияе върху цялото етерно тяло, центърът, който е най-отзивчив към нейното качество и тип ще окаже силно влияние върху надисите и следователно върху нервите, които се намират в непосредствена близост.

Винаги трябва да се помни, че седемте центъра *не са* в плътното физическо тяло. Те съществуват *единствено* в етерната материя и в т. нар.

етерна аура извън физическото тяло и са тясно свързани с плътното физическо тяло чрез мрежата от надиси. Пет от центровете са разположени в етерния двойник на гръбначния стълб; енергията преминава (чрез големи и отзивчиви надиси) през прешлените на гръбначния стълб и циркулира по цялото етерно тяло вътре във физическия проводник. Трите центъра в главата са разположени: единият – над върха на главата, другият – точно пред очите и челото и третият – отзад на главата, над мястото, където свършва гръбначният стълб. Така имаме осем центъра, но в действителност седем, тъй като центърът отзад на главата няма значение за посветителния процес, подобно на далака.

Мощното влияние на притока от енергия през енергийното тяло автоматично създава тези центрове или резервоари на сила, тези фокусни точки на енергия, които духовният човек трябва да се научи да използва и чрез които може да насочва енергията където е необходимо. Всеки от тези седем центъра е възникнал в хода на човешката еволюция в отговор на енергията, идваща от един или от няколко от седемте лъча. Въздействието на тези лъчи върху етерното тяло, пораждащо периодично и непрестанно от седемте лъча, е толкова мощно, че седем от областите в етерното тяло са станали по-силно чувствителни, отколкото останалата част на проводника. При настъпване на подходящ момент тези области се превръщат в отзивчиви разпределящи центрове. Влиянието на седемте центъра върху физическото тяло предизвиква кондензация или [147] състояние на т. нар. „привлечен отклик“ у плътната материя. По този начин седемте главни ендокринни жлези постепенно са встъпили във функционална активност. Тук трябва да се припомни, че цялото развитие на етерното тяло се разделя на два исторически етапа:

1. През първия етап етерната енергия, протичаща през отзивчивите центрове и създаваща в резултат на това ендокринните жлези, постепенно започнала да оказва определено влияние върху кръвния поток и много дълго действала единствено по този начин. Тя и сега действа така, тъй като жизненият аспект на енергията оживотворява кръвта чрез центровете и техните агенти – жлезите. Оттук и твърдението в Библията, че „кръвта е живот“.

2. Когато човешката раса се развила, съзнанието нараснало и настъпили определени големи разширения, центровете увеличили своята полезност чрез използване на надисите и по този начин започнали да работят върху и чрез нервната система; това породило съзнателна и планирана активност на физически план, пропорционална на мястото на човека в еволюцията.

Така постъпващата енергия, образувайки етерното тяло, създавала необходимия етерен механизъм със съответните му плътни физически двойници; този механизъм, както става ясно от взаимовръзката му с кръвта, чрез жлезите и чрез нервната система и надисите (и в двата случая чрез седемте центъра), станал предавател на два аспекта на енергията: кама-манасен (желание-нисш ум) и атма-будхичен (духовна воля-духовна любов) в случая с напредналото човечество. Този факт крие благоприятна възможност за всички в зависимост от това как се утвърждава доминирането на Закона за Еволюцията върху цялото проявление. Това, което е вярно за Макрокосмоса, е също така вярно и за микрокосмоса. [148]

II. ОСНОВА НА НЕДЕЛИМОСТТА

Използването на творческото въображение тук ще е от полза. То може да не даде точната картина на всички особености, но ще представи една голяма реалност. Тя се състои в това, че в нашия проявен планетарен живот или другаде, дори и отвъд нашия планетарен предел, не съществува никаква обособеност. Концепцията за обособеността, за индивидуалната изолация е илюзия на непросветения човешки ум. Всичко – всяка форма, всеки организъм във всички форми, всички аспекти на проявения живот във всяко природно царство – е тясно взаимосвързано чрез планетарното етерно тяло (негови съставни части са всички етерни тела), което е в основата на всичко съществуващо. Колкото и незначим да е за вас този факт, колкото и безполезен да изглежда, масата, върху която пишете, цветето, което държите в ръката си, конят, който използвате за езда, човекът, с когото разговаряте – всички те заедно с вас споделят огромния циркулиращ живот на планетата, който се влива, преминава и напуска всеки аспект на формената природа. Единствените разлики, които съществуват между тях, са в съзнанието, особено що се отнася до съзнанието на човека и на Черната Ложа. Налице е само ЕДИННИЯТ ЖИВОТ, протичащ през многобройни форми, които в своята съвкупност образуват нашата планета, такава, каквата я познаваме.

Всички форми са взаимосвързани и взаимозависими; планетарното етерно тяло ги съединява така, че пред очите на човека се представя едно сплотено, свързано, изразително Цяло, възприемано от Йерархията като единно велико разгръщащо се съзнание. Светлинни линии преминават от форма към форма. Някои са ярки, други неясни; някои се движат или циркулират бързо, други са летаргични и бавни в своето [149] взаимодействие; някои сякаш циркулират с лекота в определено природно царство, а други в друго; някои идват от определена посока, други от друга, но всички те са в постоянно движение; налице е непрестанна циркулация. Всички влизат във формите, преминават през тях и не съществува атом в тялото, който да не получава тази жива, движеща се енергия; не съществува форма, която да не се „поддържа в кондиция и жизненост“ от този обуславящ приток и вливане и следователно не съществува част от тялото на проявление (съставна част от планетарния проводник на Повелителя на Света), която да не е в комплексна, но цялостна връзка с Неговото божествено намерение чрез НЕГОВИТЕ три главни центъра: Шамбала, Йерархията и Човечеството. При разнообразието на формите, от които е съставен Неговият велик комбиниран проводник, за Него не е необходимо да бъде в съзнателен контакт с тях. Той може да го осъществи, ако желае, но това не Му е нужно, така, както на вас не ви е нужно да бъдете в съзнателен контакт с някой атом на определен орган от вашето физическо тяло. Той работи чрез Своите три главни центъра: Шамбала – планетарния център в главата; Йерархията – планетарния сърдечен център; и Човечеството, планетарния гърлен център. Движението на останалите енергии (контролирано от тези три центъра) е автоматично. Целта на циркулиращите енергии – както става ясно, когато се опитваме да проникнем в божествената цел – е да оживотворят всички части на Неговото тяло, за да спомогнат за разгръщане на съзнанието в тях.

Това по същество е вярно от гледна точка на Шамбала, „където божията воля знаят“; то отчасти е вярно и за онези Членове на Йерархията, Които чувстват Целта, формулират Плана и след това го представят в разбираема форма на посветените от по-нисък ранг, учениците и стремящите се. Тези две групи работят изцяло със страната на съзнанието, която мотивира и насочва (както е необходимо) движещите, [150] циркулиращи енергии. Това не е валидно за голямата част от човечеството, което е съзнателно, но единствено в своя предел и следователно принципно е обособено, защото придава особено значение на формите, съществуващи в трите свята – плътните физически равнища на космичния физически план. На най-ниското от тези равнища външната физическа форма реагира и откликва на циркулиращите енергии чрез етерната енергия, която постъпва от най-нисшето от четирите равнища на етерния план.

Постепенно съзнанието в тези форми реагира на природата на външния проводник, който получава импулси от етерните равнища и настъпва дълбоко и забележително развитие. Това развитие (принципно обобщено) се разделя на три категории:

1. Външната форма се променя под въздействие на етерните енергии, които навлизат във формата, преминават през нея и я напускат (непрекъснато, еон след еон). Енергията в даден момент е там, а в следващия – изчезва.
2. Това непрестанно движение на енергиите варира във времето и пространството; то може да бъде летаргично, бързо или ритмично в зависимост от типа или природата на формата, през която те преминават в определен момент.
3. Енергията на етерния план се променя значително с течение на еоните в зависимост от посоката или източника, от който идва. С напредването на еволюцията насочващата енергия много се изменя.

Изучаващите са склонни да говорят за етерното тяло просто като за цялостна интегрална същност, която се състои единствено от етерна субстанция, забравяйки, че етерното тяло е средство за пренос на многобройни типове енергия. Те пропускат да отбележат следните факти: [151]

1. Че самото етерното тяло е съставено от четири типа субстанция, всеки от които е напълно специализиран и се намира на едно или друго етерно равнище.
2. Че тези субстанции, функциониращи активно във всяко отделно етерно тяло, създават мрежа от канали; те пораждат фини тръби (ако мога да използвам толкова неподходяща дума), които приемат общата форма на плътната материална или осезаема форма, с която са свързани. Тази форма стои в основата на всяка част от физическото тяло и се простира, както може да бъде наблюдавано, на определено разстояние извън познаваемата форма. Етерното тяло всъщност не е яйцевидно (както учат старите окултни книги), а обикновено приема формата или общите очертания на физическия проводник, с който е свързано. Когато обаче е пробуден и функционира центърът в главата, яйцевидната форма на етерното тяло се среща значително по-често.
3. Тези канали или тръби – в зависимост от типа на енергията, която носят – преминават в определени области на тялото през следните три главни точки:

а) Седемте главни центъра, за които много сте слушали.

б) Двадесетте и един по-малки центъра, които ви описах по-рано. (*Трактат за Седемте Лъча*, т. IV, стр. 72-73.)

в) Четиридесетте и девет фокусни точки, разпръснати по цялото тяло.

4. Всички тези центрове и фокусни точки за предаване на енергия са свързани помежду си чрез канали, по-големи в сравнение с повечето канали, които образуват етерното тяло като цяло, защото много от по-малките канали и силови или енергийни линии се смесват и сливат, когато приближат център или фокусна точка. [152]

5. Много от по-малките канали или канализиращи енергията тръби в крайна сметка създават у всички форми онзи слой от съответни нерви, който все още не е признат от медицинската наука и който наподобява посредническа мрежа или система. Те свързват етерното тяло като цяло с цялостната двоична нервна система (гръбначномозъчна и симпатикова), която науката признава. Именно тази система, стояща в основата на нервите, е истинският апарат за отклик. Чрез мозъка тя предава информацията на ума, или чрез мозъка и ума тя осведомява душата. Именно тази система от надиси напълно съзнателно е използвана от посветения, който е свързал Духовната Триада с поляризираната в душата личност и по този начин е постигнал пълното изчезване на душевното или причинното тяло или на егоичния лотос, вече изгубил каквото и да е значение. Съществува специфична и днес все още неразбираема връзка между тази система от надиси и антахкарана, когато тя е в процес на създаване или е създадена.

6. Следователно физическото тяло, както и много други неща в природата, е троично по замисъл:

а) Етерно тяло.

б) Субстанциални надиси.

в) Плътно физическо тяло.

Те образуват единна и цялостна единица и във въплъщение са неделими.

7. В своята съвкупност центровете и многобройните фокусни точки на контакт в етерното тяло са отговорни за създаването и запазването на ендокринната жлезиста система във форма, която може да е ограничена и неадекватна, но може и да олицетворява духовния човек и да е напълно адекватна. Надисите, на свой ред, [153] са отговорни за създаването и спускането на двоичната нервна система. Това трябва да се обмисли изключително внимателно като ключ към проблема за творчеството.

8. Типът на етерната субстанция, „суб-стояща“ зад всяка форма, зависи от два фактора:

а) От съответното природно царство. По същество четирите царства черпят своя праничен живот от едно или друго от четирите равнища на етерната субстанция, разглеждани отдолу нагоре по следния начин:

1. Минералното царство е поддържано от план 1.
2. Растителното царство е поддържано от план 2.
3. Животинското царство е поддържано от план 3.
4. Човешкото царство е поддържано от план 4.

Такова е било началното състояние; но с напредването на еволюцията и с установеното между всички царства взаимодействие на излъчване това автоматично се променило. Именно „езотерично причинена промяна“ преди много еони е породила животинския човек. Давам ви това като пример и като ключ към велика тайна.

б) Любопитно е, че днес в човешкото царство (и единствено в него) етерното тяло е съставено от всичките четири типа етерна субстанция. Причината за това е, че в крайна сметка (когато човечеството стане духовно развито) всеки от тези четири плана или типа етерна субстанция ще бъде отзивчив към [154] четирите висши равнища на космичния физически план: на етерните равнища, наричани от нас логоични, монадни, атмични и будхични. Това ще настъпи в резултат на *съзнателно* развитие и посвещение.

9. Трябва също да се помни, че субстанцията, от която са съставени тези етерни канали или канализиращи тръби, е планетарната прана, животворната, целебна енергия на самата планета. Чрез тези тръби обаче могат да протичат всички или някои от възможните енергии – емоционална, ментална, егоична, манасна, будхична или атмична, в зависимост от точката на еволюцията, до която е достигнал човекът. Това винаги означава, че по тези тръби протичат няколко енергии, освен ако точката на еволюция не е твърде ниска или ако не е налице разделение; тези разнообразни енергии са обединени и слети, но намират собствените си фокусни точки в етерното тяло, навлизайки направо в периферията на плътното физическо тяло. „Прониквайки в цялата тази вселена с частица от себе си, аз оставам“ се казва за душата или за Божеството, но същото може да се заяви и за енергийното или жизненото етерно тяло или същност.

Думата „прана“ е почти толкова погрешно разбрана, колкото са и думите „етерен“ или „астрален“. Именно това неясно значение е отговорно за голямото невежество, преобладаващо сред окултните кръгове.

Праната може да бъде дефинирана като жизнена същност на всеки план в седмортната област, която наричаме космичен физически план. Тя е ЖИВОТЪТ на планетарния Логос, сведен до някакви граници, оживяващ, животворен и съотнасящ всичките седем [155] плана (в действителност седемте подплана на космичния физически план) и всичко, което се намира в тях и на тях. Космичната сутратма, или жизнената нишка на планетарния Логос, встъпва в Своето проявление на най-висшия от нашите планове (логоичния план) и с помощта на основополагащите Животи, намиращи се в Шамбала (напомням ви, това *не е* название на местоположение) осъществява контакт или се свързва с материята, от която са създадени проявените светове – безформена, каквато е на космичните етерни планове (нашите най-висши четири плана) или осезаема и обективна, каквато е на трите по-нисши плана. Фактът, че наричаме осезаемо единствено онова, което виждаме, докосваме и с което осъществяваме контакт чрез петте сетива, е напълно погрешен. *Всичко*, което се намира на физически план, на астрален

план и на равнищата на нисшия ум, се разглежда като принадлежащо към света на формите. Споменатият по-горе нисш ментален план включва равнището, на което се намира причинното тяло – планът, в който „плава лотосът на любовта“, както гласи *Древният Коментар*. Всичко, което се намира над менталните равнища до най-висшия от космичните физически планове, е безформено. Тези особености трябва да се обмислят изключително внимателно.

В човешкото тяло има забележителен символ на разграничението между висшите етерни равнища и нисшите т. нар. физически равнища. Става дума за диафрагмата, която отделя всички органи на тялото от тази негова част, в която се намират сърцето, гърлото и главата, плюс белите дробове; изброените органи имат най-голямо значение от гледна точка на ЖИВОТА и това, което е решено в главата, подбудено от сърцето, подкрепено от диханието и изразено чрез гърления апарат определя какво ПРЕДСТАВЛЯВА човекът.

Под диафрагмата се намират органи, чиито функции са значително по-обективни, макар и много важни; всеки [156] от тези по-нисши органи има собствен живот и собствена цел, но тяхното съществуване и функциониране е подбудено, определено и обусловено от живота и ритъма, произтичащ от по-висшата част на проводника. За средния човек това не е лесно за разбиране, но всяка сериозна ограниченост или физическо заболяване над диафрагмата оказва непреодолими и сериозни последици върху всичко, което се намира под диафрагмата. Обратното не е валидно в същата степен.

Това символизира мощта и съществеността както на микрокосмичното, така и на макрокосмичното етерно тяло. Макрокосмичното проявление на четворния Живот обуславя всички живи форми.

Всеки от четирите етера у човека (както те понякога се наричат) е предназначен да бъде канал или израз на четирите космични етера. Сега това далеч не е така. То може наистина да стане реалност едва когато бъде изградена антахкарана, действаща като непосредствен канал за космичните етери, които ние наричаме универсален живот, монадична интензивност, божествена цел и чист разум. Размислете за кратко върху тези типове енергия и използвайте творческото си въображение, за да си представите тяхното въздействие, когато в определен момент и след съответното духовно разгръщане те безпрепятствено ще се вливат и ще протичат през етерното тяло на човешкото същество. В наши дни етерното тяло е отзивчиво към енергиите от:

1. *Физическия свят*. Те не са принципи, а подхранват и контролират животинските потребности.
2. *Астралния свят*, определящ желанията, емоциите и стремежите, които човек изразява и следва на физически план.
3. *Нисшия ментален план*, нисшия ум, развиващото се своеволие, себелюбие, обособеност, посоката и тенденцията на живота на физически план. Именно [157] този насочващ инстинкт, ако бъде ориентиран към висшите материи, в крайна сметка открива вратата към висшите космични етерни енергии.
4. *Душата*, т. е. от принципа на индивидуализма. Символично казано, тя е отражението на божественото намерение в микрокосмоса и за цялото монадично проявление представлява това, което „се намира по средата“. Тя е инструментът на истинската чувствителност и на

способността за отзивчивост. Душата е духовният двойник на центъра на слънчевия сплит, който се намира по средата на това, което е над диафрагмата и на онова, което е под нея.

Когато антахкарана е изградена и висшите три са пряко свързани с нисшите три, душата вече не е необходима. Тогава четирите етера стават просто проводници на енергия, прииждаща от четирите космични етерни равнища. В този случай каналът е пряк, завършен и безпрепятствен; етерната система от светлина сияе ярко и всички центрове в тялото са пробудени и функционират в ритъм и хармония. Тогава (аналогично на пряко свързаните Монада и Личност) центърът в главата – хилядолистният лотос, брамарандра – също непосредствено се свързва с центъра в основата на гръбнака. По този начин се установява завършената двойственост на мястото на предишната троична природа на божественото проявление:

1. *Монада – Личност.*

-- Троичната душа вече не е необходима.

2. *Център в главата – Център в основата на гръбнака.*

-- Петте междинни центъра вече не са необходими.

Във връзка с това в *Древния Коментар* е казано: „Тогава трите, които са обхващали цялото битие, функционирали са в единство и са контролирали всичките седем, вече не съществуват. Седемте, които са се отзовали на трите, откликващи на Единния, вече не чуват троичния зов, който обуславя всичко съществуващо. Само два остават, за да проявяват пред света красотата на живия Бог, чудото на Волята за Добро – Любовта, която оживотворява Цялото. Тези два са Единният. Така работата е завършена. И Ангелите пеят.“ [159]

III. ПЛАНЕТАРНИ И ЧОВЕШКИ ЦЕНТРОВЕ

За един фактор по отношение на етерното тяло почти никога не се споменава, защото подобна информация би била напълно безполезна. Ще го опиша с твърдения, започвайки с няколко горепредставени, които трябва да бъдат повторени за яснота и изложени в правилна последователност:

1. Планетарният Логос работи чрез трите главни центъра:

а) Центъра, където Божията воля е позната: *Шамбала*.

б) Центъра, където Божията любов е проявена: *Йерархията*.

в) Центъра, където Божественият разум поражда еволюционния процес: *Човечеството*.

2. Трите главни центъра (както планетарните, така и човешките) съществуват в етерна субстанция и в различна степен пораждат физически съответствия. Не всички Учители например работят чрез физически проводници. Независимо от това, те притежават етерно тяло, съставено от субстанцията на космичните етерни равнища – будхично, атмично, монадично и логоично – и тези равнища са четирите космични етера, висшите съответствия на нашите етерни планове; тези висши равнища са всъщност четирите равнища на космичния физически план. Докато не изберат един от седемте Пътя на Окончателната Съдба, което става по време на шестото посвещение (това на *Решението*) Учителите функционират в Своите космични етерни тела.

Тези три главни центъра са тясно свързани помежду си и чрез своите индивидуални центрове (в главата, сърдечния и гърления) [160] ученикът поддържа връзка с трите планетарни центъра. Бих искал да помислите над това твърдение, тъй като то има практическо значение.

3. Монадата, както ви е известно, се намира на второто космично етерно равнище, наречено монаден план. Когато антахкарана е изградена, космичната етерна субстанция може постепенно да замени обичайната и позната етерна субстанция, която „*суб-стои*“, т. е. стои под плътното физическо тяло на човека.

4. Лъчът, на който се намира Монадата, е един от трите главни лъча. Следователно той е свързан с един от трите главни центъра и обуславя:

а) Приемането на ученика в един от трите отдела на йерархичната работа, т. е. първолъчевата душа по правило постъпва в Ашрам като този на Учителя М., в отдела на Ману; второлъчевият ученик преминава във второлъчев Ашрам като моя (Д. К.) или този на Учителя К. Х., следователно в отдела на Христос; третолъчевата душа ще бъде приета в един от Ашрамите (а те са много), функциониращи под ръководството на Повелителя на Цивилизацията, Учителя Р.

б) Всеки, който е встъпил във въплъщение върху един от *Лъчите на Атрибута* – четвърти, пети, шести и седми – накрая се влива в един от трите главни *Лъчи на Аспекта*. Промените или преместванията на лъчевия фокус настъпват, когато етерното тяло натрупа адекватно количество от субстанцията на най-нисшия от космичните етери – будхичната субстанция; това е валидно за всички индивиди (на всички лъчи), защото в края на епохата, когато етерните проводници [161] на посветения ще се състоят от космична етерна субстанция, трите лъча стават два лъча, а по-късно настъпва друго поглъщане – във втори Лъч на Любовта-Мъдрост, който е лъчът на сегашната слънчева система.

Оттук става ясно в какви обуславящи фактори се превръщат различните енергии, когато са усвоени и използвани, и как тяхната субстанция (или по-скоро присъствието на определени енергии в етерното тяло на личността) е крайно необходима преди приемането на конкретни

посвещения. Темата е твърде сложна, за да се разпростираме тук върху нея, но ви моля да обмислите внимателно представените твърдения и да търсите просветлението в себе си.

Лъчите са седем еманации на „*седемте Духа пред престола на Бога*“; те произтичат от монадното равнище на осведоменост, или от втория космичен етерен план. В определен смисъл може да се каже, че тези седем велики жизнени Енергии в своята съвкупност представляват етерния проводник на планетарния Логос. Също така може да се каже, че еволюционните процеси са насочени към отстраняване на физическата субстанция, намираща се между плътното физическо тяло и астралното чувствително тяло, и заменянето ѝ със субстанцията на четирите най-висши плана – четирите космични етера. Във физически смисъл именно тази етерна замяна дава възможност на човека последователно да приеме петте посвещения, които го правят Учител на Мъдростта.

Първото посвещение засяга единствено собствената душа на човека и в момента, в който то бъде прието, може да постъпи известно количество будхична енергия, а процесът на пренос на висши етери да продължи до замяната на нисшите етери с висши. Това, както добре можете да си представите, предизвиква конфликт; етерното тяло на личността отхвърля постъпващия висш етер и в живота на посветения настъпват кризи. [162]

Напредъкът и посвещението са ни представяни главно от гледна точка на изграждането на характера и служенето на човечеството. Този подход несъмнено също предизвиква конфликт и личността се бори с душата. Но успоредно с толкова добре познатия ни конфликт продължава и друга борба – между етерите, съставляващи етерното тяло на ученика, и низходящите висши етери. Човек осъзнава тази борба съвсем смътно, но тя е съвсем реална. Като засяга *преди всичко здравето на физическото тяло*, тази борба се разделя на пет естествени етапа, които наричаме посвещения. Символизмът на Жезъла на Посвещението е свързан с това, че по време на посветителния процес този Жезъл (насочван от Христос или от Повелителя на Света, в зависимост от случая) се използва, за да стабилизира висшите етери в личността чрез вливане на енергия, което дава възможност на посветения да усвои това, което постъпва отгоре, и да олицетвори принципа: „*каквото е горе, такова е и долу*“.

Етерното тяло трябва да бъде разглеждано от три гледни точки:

1. Като механизъм, който се проявява чрез надисите – тази фина система от свързани силови линии, които на свой ред се екстернализират (проявяват) чрез физическата нервна система.

2. Като проводник на различни типове енергии, идващи от много различни източници; тези енергии преминават през или по (и двете думи са еднакво правилни) силовите линии, които се намират в основата на надисите. По-горе използвах думата „тръби“ и говорих за система от тръби, през които могат да протичат предаваните енергии; ето ви пример за пълната неадекватност на думите, при което те дори въвеждат в заблуда.

3. Тези енергии (в зависимост от техния източник, качество и цел) създават седемте главни центъра, които обуславят многото по-малки спомагателни центрове [163] и накрая се екстернализират чрез седемте главни жлези на ендокринната система.

По-рано споменах, че в наши дни пресичащите се енергии в етерното тяло на планетата представляват *мрежа от квадрати*. Когато творческият процес приключи и еволюцията свърши своята работа, тези квадрати ще се превърнат в *мрежа от триъгълници*. Това по необходимост е символичен начин на изразяване. В *Книгата на Откровенията*, продиктувана преди 1900 години от ученика, който сега е познат като Учителя Иларион, се споменава за „квадратен град“. Етерното тяло на планетата е наследено от предишната слънчева система с цел в сегашната слънчева система то да бъде трансформирано в мрежа от триъгълници. В следващата от трите слънчеви системи (третата или последната), в която ще се осъществи волята на Бога, етерното тяло ще започне като мрежа от триъгълници, а след това ще се превърне в мрежа от тясно свързани кръгове или обръчи, олицетворяващи върха на взаимоотношенията. В сегашната система резултатът от еволюцията, доколкото това засяга етерното тяло, ще бъде установяването на контакт между всичките три точки на всеки триъгълник, което ще доведе до деветорен контакт и деветорен поток на енергията; това се съгласува с факта, че девет е числото на посвещението и когато предопределен брой ученици приемат деветте възможни посвещения, тази триъгълна формация на планетарното етерно тяло ще бъде завършена.

Тази идея може да бъде изразена символично чрез диаграмата, която изобразява триъгълната формация и начина на двойнственото развитие или разгръщане на мрежата, защото, започвайки с първоначалния триъгълник, за процеса на разширяване са оставени само две точки. [164]

Първоначалният триъгълник е формиран от Санат Кумара, а трите енергии, които циркулират чрез него, наричаме три главни Лъча на Аспекта. Четирите Лъча на Атрибута образуват собствени триъгълници и все още, по парадоксален начин, са отговорни за „квадратите“, през които сега преминават техните енергии. Така е започнала работата по трансформирането на наследеното етерно тяло и оттогава датира нейният напредък. В етерното тяло на човешкото същество имаме повторение на същия процес в триъгълник на енергии, създаден от взаимовръзките между Монадата, Душата и Личността.

За човека е почти невъзможно да нарисова или направи картина на мрежата от триъгълници и в същото време да види как те приемат кръгообразна форма в своята цялост по отношение на етерното тяло на планетарната сфера. Причината за това е, че цялото етерно тяло е в непрестанно движение и постоянна трансформация и енергиите, от които е съставено, са в състояние на неспирна промяна и циркулация.

Имайте предвид, че това е изменчив механизъм и че тази трансформация на квадрата в триъгълник няма никакво отношение към предадените енергии или различните центрове, с изключение на това, че енергиите протичат много по-лесно през триъгълната формация на етерното тяло, отколкото (както сега) през или по квадрати и мрежа от квадрати.

Добре осъзнавам, че това, което съобщавам тук, може да ви изглежда като абсолютна безсмислица и не съществува начин, по който мога да ви докажа действителната природа на тази система за общуване или по който да можете да проверите и потвърдите казаното от мен. От друга страна, братя мои, засега не разполагате и с начин, чрез който да установите действителното съществуване на Санат Кумара, но въпреки това, от началото на времената, Неговото съществуване е оповестявано от Йерархията и [165] е прието от милиони хора. Всяко човешко същество вярва в много повече неща, отколкото може да докаже или чиято валидност може да установи.

В действителност центровете са онези „точки на пресичане“ на енергиите, където са налице седем триъгълника или трансформирани точки в етерното тяло. От позицията на Шамбала, центровете в човешкото същество изглеждат като триъгълник с точка в центъра.

От гледна точка на Йерархията картината е донякъде различна. Налице са седем центъра във вид на лотоси с различен брой венчелистчета; независимо от това в самото сърце на лотоса винаги присъства триъгълник, който е видим; винаги съществува триъгълник със своята точка за свързване, която наричаме „скъпоценността в лотоса“. И така, съществува следното символично представяне на лотоса и за вас ще е полезно да го изучите внимателно.

Личността на човека се определя от кръга, формиран от излъчването на лотоса, и така се поставя началото на взаимодействието. Самият лотос е обусловен от душата и на свой ред определя „сферата на влияние в аурата на лотоса“, като по този начин достига и предопределя живота на личността. Триъгълникът се обуславя от Духовната Триада, когато антахкарана е изградена или е в процес на изграждане и на свой ред първоначално вдъхновява или възпламенява душата, а накрая я и разрушава. Точката в центъра олицетворява монадния живот първоначално в нейното най-нисше проявление на физическия живот и жизненост, а накрая като „точка на чувствителност“. Следователно имаме:

1. Точка в центъра, олицетворяваща монадния живот. [166]
2. Взаимосвързани енергии на егоичния лотос, обусловени от душата.
3. Сфера на излъчване, отразяваща влиянието на лотоса, която обуславя личността.
4. Триъгълник на енергията, определен от Духовната Триада.

Гореспоменатите наставления за етерното тяло са кратки, но съдържат много и относително нова информация, предлагаща доста материал за усвояване. [167]

IV. ЦЕНТРОВЕТЕ И ЛИЧНОСТТА

Тук ще разгледаме центровете като контролиращи фактори в живота на личността в трите свята, и ще се спрем на връзката между тях, като винаги ще изхождаме от отношенията им със съответните три главни планетарни центъра – Шамбала, Йерархията и Човечеството – предвид:

1. Точката в центъра.
2. Свързаните енергии.
3. Сферата на излъчване.
4. Триъгълника на енергията.

Тази тема е изключително трудна за разбиране, но едно основополагащо твърдение, което рядко може да се срещне, до известна степен ще разясни предмета. Ще го формулирам максимално просто:

Центровете под диафрагмата (т. е. центърът на слънчевия сплит, сакралният център и центърът в основата на гръбнака) се контролират от четирите етера на планетарния физически план; центровете над диафрагмата (т. е. сърдечният център, гърленият център, центърът аджна и центърът в главата) се контролират от четирите космични етера, които наричаме енергии на будхичния план, енергии на атмичния план, енергии на монадния план и енергии на логоичния план.

Това твърдение представя една сравнително нова концепция; то постулира базовата връзка, която прави възможно да се заяви: *„както е горе, така е и долу“*. Помислете над това. То има дълбок смисъл. [168]

В хода на еволюционния процес центровете под диафрагмата – се контролират от първия, втория и третия етер, изброени отдолу нагоре; когато еволюцията отведе стремящия се до точката на личностната интеграция, енергиите на най-висшия етерно-атомен план могат да осъществят и осъществяват контрол. Когато това се случи, енергиите на космичните етерни планове получават възможност да доведат центровете над диафрагмата до тяхното пълно проявление. Това става на Пътя на Ученичеството и по Пътя на Посвещенията. Този интересен процес на енергиен пренос е наричан с различни имена – „излъчващо заменяне“, „енергизиращо единение“, „вдъхновяваща отразена светлина на енергията“. Всички тези термини са опид да се изрази с доста неадекватни думи това, което се случва, когато висшите енергии заменят нисшите, когато магнетичното „притегляне“ на духовните енергии изтегли нагоре и погълне нисшите енергии, които са свързани преди всичко с живота на личността, или когато отразяващата светлина на Духовната Триада и на Монадната Слава се пренесат във висшите енергийни центрове и в последния проводник, използван от развитото човешко същество.

Досега е давана малко информация за връзката на четирите физически с четирите космични етера; но между тях съществува пряко отношение, което се разкрива в хода на посветителния процес. То предизвиква значителни промени в проводника на човечеството. Съществува пряка връзка между четирите аспекта на кармата (Закона за причината и следствието), четирите физически етера и четирите космични етера; по-късно тези отношения ще поставят основата на новата окултна наука. Затова на изучаващите им предстои да усвоят много по отношение на енергията, пораждащите я източници, начините ѝ за пренасяне и процесите на преход, нейното закрепяне в планетарното тяло или във физическото тяло на индивида. Някои от тези [169] идеи ще разгледаме сега, поставяйки основата на бъдещите изследвания, без обаче да съобщаваме почти нищо, което може да бъде пряко използвано от отделния изучаващ.

Относително лесно е да се изброят четирите космични етера, да се посочат познатите ни четири етера на физическия план и да се заяви, че средният човек е контролиран от центровете под диафрагмата, които са отзивчиви към етерите на физическия план, предаващи енергиите от трите свята на човешката еволюция, и че посветеният е отзивчив към космичните етери, които въздействат върху центровете над диафрагмата и ги пробуждат. В същото време трябва да се помни, че седемте центъра в етерното тяло на човека винаги се състоят от физически етери, но стават (по Пътя на Ученичеството) проводници на космичните етери. За да се представи ясно картината, би било полезно да се обсъдят много накратко четирите гореспоменати аспекта на центровете или онази цялост, която те представят за погледа на Виждащия.

Те са:

1. *Точката в центъра*. Това е „скъпоценността в лотоса“, ако се използва древното източно название; то е точката на живота, чрез която Монадата се закрепя на физически план и следователно е жизненият принцип на всички преходни проводници – развити, неразвити или развиващи се. Тази точка на живота съдържа всички възможности, всички потенциали, целия опит и всички вибрационни активности. Тя възплъщава волята да бъдеш, качеството на магнетичното притегляне (обикновено наричано любов) и активния разум, който довежда жизнеността и любовта до пълно проявление. Последното твърдение или определение е изключително важно. Тази точка в центъра всъщност е всичко, което СЪЩЕСТВУВА, а останалите три аспекта на живота са просто показатели за нейното съществуване. Тя е нещото, което притежава способността да се оттегля в своя Източник или да привлича към себе си [170] субстанцията слой след слой; тя е причината за завръщането на т. нар. Вечен Поклонник в Дома на Отца след много еони натрупан опит, както и това, което предизвиква експериментиране, водещо до окончателен опит и пълно проявление. Тя е и това, което останалите три аспекта защитават и което седемте принципа (изразяващи се като проводници) закрилят. Съществуват седем такива „точки“ или „скъпоценности“, които изразяват седмортната природа на съзнанието и когато една след друга те придобият жизнено проявление, седемте подлъча на доминиращия монаден лъч също един след друг се проявяват, така че всеки посветен ученик става (когато настъпи моментът) Син на Бога в цялата си външна слава.

На определен етап от развитието си индивидуалното етерно тяло се потапя или изчезва в светлината, породена от тези седем точки и *оцветена* от светлината на „скъпоценността в лотоса“ в главата – хилядолистния лотос. Тогава всички центрове се свързват чрез линии от жив огън и всички достигат пълно божествено проявление.

Наставниците в миналото особено са подчертавали „потискането“ на центровете под диафрагмата и преноса на енергиите от тези центрове към техните висши съответствия. Посочвал съм това и в други свои трудове и указания, защото то е определен начин за предаване на същностната истина. Подобни изрази са само символични фрази и в този смисъл са верни; независимо от това, в края на еволюционния процес всеки център в етерното тяло представлява живо, вибриращо и красиво проявление на основната енергия, която винаги се е стремяла да го използва. Те обаче са светли, чисти и излъчващи енергии, които са посветени на божествения, а не на материалния живот; тяхната централна точка от светлина е толкова сияйна, че обикновеното зрение на човека едва ли ще я регистрира. В тази връзка трябва да се помни, че макар да има седем такива точки, по една в центъра на всеки лотос, [171] съществуват само три типа „скъпоценности в лотоса“, защото Монадата

изразява само трите главни аспекта на божествеността или трите главни лъча.

2. *Свързаните енергии*. Тази фраза се отнася за т. нар. „венчелистчетата“ на лотоса. Няма да разглеждам диференциациите на различните енергии, върху които е поставян твърде голям акцент както от източните, така и от западните писатели; налице е и извънредно голям интерес към броя на венчелистчетата във всеки център, тяхното разположение, оцветяване и качество. Ако тази информация ви интересува, можете да я потърсите в специализираните книги, като не трябва да забравяте, че натрупвайки тези сведения, вие няма да сте в състояние да проверите тяхната точност; така че ползата им за вас в голяма степен е проблематична. Аз пиша за истинските изучаващи и за онези, които се стремят да следват живота на духа; информацията, която теоретиците търсят, щедро е предоставена както от мен, така и от много други представители на *техническата страна* на Неостаряващата Мъдрост.

Всичко, което бих искал да отбележа е, че както точката в центъра е точка на живота и на постоянния, неизменен, Вечен ЕДИНЕН, така свързаните енергии или венчелистчетата са показателни за състоянието на съзнанието, което Вечният Единен е способен да изрази във всяка точка от времето и пространството. Това може да бъде относително неразвитото съзнание на дивака, съзнанието на средния човек или високоразвитото съзнание на посветения до трета степен или още по-вибриращата осведоменост на посветения от по-високите степени. Свързаните енергии винаги отразяват СЪЗНАНИЕТО; само точката в центъра е свързана с първия аспект, или аспекта на живота; венчелистчетата засягат втория аспект, или аспекта на съзнанието, и това трябва да се осмисли много внимателно. [172]

Размерът, цветът и активността на енергиите, които образуват венчелистчетата на лотоса, винаги показват състоянието на съзнание; тяхното разгръщане и развитие се определя от управляващите лъчи, от възрастта и от продължителността на проявление на душата. Степента и природата на относителната „яркост“ също е обусловена от фокусната точка във всеки конкретен живот, както и от насоката на мислене на въплътената душа; тук не трябва да се забравя, че *„енергията следва мисълта“*. Естественият фокус, или точката на поляризация, понякога значително се променя в зависимост от посоката на човешкото мислене (каквато и да е тя в конкретния момент) или от факта, че човек живее, съзнателно или несъзнателно, всекидневния си живот. Пример за това е фактът, че естественият фокус на ученика може да бъде центърът на слънчевия сплит, но благодарение на своята устойчива и непоколебима мисъл, той може да насочи енергията, която владее, към един от центрове над диафрагмата, което ще доведе до временно атрофиране на центъра под диафрагмата с последваща стимулация на онова, което е разположено над тази разделителна линия. Така се извършват необходимите изменения.

Когато цикълът на еволюцията наближи своя край и посветеният ученик почти е извървял своя път, всички енергии ще са напълно развити, активизирани и вибриращи и следователно ще се използват съзнателно като съществени аспекти на *механизма за контакт* на посветения. Това често се забравя и изучаващият съсредоточава своето мислене върху центрове като израз на неговото естествено разгръщане, докато те имат относително второстепенно значение. В действителност центрове са фокусни точки, чрез които под опитно ръководство енергията може да бъде разпределена, за да осъществи необходимото въздействие върху онези центрове или индивиди, на които ученикът се стреми да помогне. При необходимост тези въздействия могат да бъдат стимулиращи, оживотворяващи или пък предназначени

[173] разрушителни, като по този начин съдействат на онзи, на който помагат да се освободи от субстанцията или от материята.

Време е изучаващите да обърнат внимание на центровете *от гледна точка на служенето*, т. е. на фокусирането и използването на енергията в служенето. Именно за тази цел е необходимо да се знае броят на венчелистчетата, които формират даден център, защото той показва броя на достъпните за служене енергии, например, две енергии, дванадесет, шестнадесет и т. н. Досега на това важно обстоятелство не се е обръщало никакво внимание, но за новия окултизъм в настъпващата Нова Епоха то има практическо значение. Източният символизъм, който често присъства при изобразяването на центровете, сега трябва да се остави настрана, тъй като за западния ум той няма реално значение.

3. *Сферата на излъчване*. Очевидно тук става въпрос за радиуса на влияние (на изходящото вибрационно влияние) на центровете при тяхното постепенно и бавно активизиране. Тези центрове или техните вибрации в действителност са онова, което създава или образува т. нар. аура на човешкото същество, макар че тази аура често се бърка с аурата на здравето. Вместо думата „често“, едва не казах „обикновено“, защото това определено би било по-правилно. Именно етерното тяло показва и обуславя аурата; предполага се, че тя демонстрира емоционалното и менталното състояние на личността, а понякога и контрола на душата. Бих искал да си отбележите, че това предположение *не е* неправилно. То обаче е силно ограничено по своя смисъл, защото аурата всъщност е показател за центровете на субекта. Изучаването на аурата дава представа за това:

- а) Дали развитието е под или над диафрагмата.
- б) Дали центровете са неразвити или развити. [174]
- в) Дали природата на контролиращите лъчи е достатъчно ясна.
- г) Дали точката в центъра и венчелистчетата на лотоса са контролирани и постигнато ли е равновесие.
- д) Дали личността е насочена навън (експанзивна) и следователно е в състояние на жизненост или е на лице оттегляне, поради интроспекция и егоцентричност или поради бавното настъпване на процеса на смъртта.
- е) Дали личността е контролираща или пък душата контролира и дали има борба между тях.

Оттук става ясно колко много информация може да разкрие аурата на онзи, който притежава способността я чете прецизно, и колко благодарни трябва да бъдете, че тази способност се среща относително рядко или е притежание на Посветения или Учителя, чиято природа е ЛЮБОВТА.

„Сферата на излъчване“ е мощен инструмент в служенето и далият обет ученик трябва да разширява нейния обхват и да работи за чистота на контакта. В твърдението от *Новия Завет* „сянката на преминаващия Петър *изцеляваше*“ се съдържа истинско окултно наставление. Природата на Неговата аура е била такава, че е имала благотворно въздействие върху обкръжаващите, където и когато е осъществявала

контакт с тях. Христос е имал такъв контрол върху Своята аура, че „Той е знаел кога силата е излизала от Него“ – следователно Той е знаел, че лечебните енергии се изливат към нуждаещия се човек или група през някой от Неговите центрове. Именно аурата (с нейната притегателна мощ и устойчивост) обединява групата, кара аудиторията да слуша и прави индивида полезен за своите събратя в определена [175] насока. „Сферата на излъчване“ се определя лесно от онези, които я търсят и които наблюдават влиянието на излъчването върху хората в своята общност и обкръжение. Твърде емоционален човек, който действа чрез силно развит или неконтролиран център на слънчевия сплит, може да разруши даден дом или институция. Давам ви това като пример. Един лъчист, съзидателен живот, който използва съзнателно центъра на сърцето или гърлото, може да вдъхновява стотици хора. Това са неща, които е добре да се обмислят внимателно. Трябва да имате предвид обаче, че тези центрове се активизират чрез развитието на някои основни добродетели, *а не* чрез медитация или чрез съсредоточаване върху самите центрове. Те се привеждат автоматично в необходимото състояние на излъчване чрез правилен живот, възвишено мислене и любяща дейност. Тези добродетели може да ви изглеждат отегчителни и безинтересни, но те са най-мощни и научно ефективни при привеждането на центровете в желаното състояние на излъчвателна активност. Когато задачата е изпълнена и всички центрове са живи сфери от изходящо, активно излъчване, те се сливат в една орбита, така че посветеният се превръща в център от жива светлина, *а не* в съчетание от седем излъчващи центъра. Размислете върху това.

4. *Централният триъгълник на енергиите.* Този централен триъгълник несъмнено показва трите лъча, които определят (както ги нарича Е. П. Блаватска) „периодичните проводници“ на човека. Те са: монадният лъч, душевният лъч и лъчът на личността. За наблюдаващия и внимателен Учител е очевидно кой лъч е контролиращ, но това не е по възможностите на никой с по-ниска степен от Учител. Учениците и другите наблюдатели трябва да формират своите заключения въз основа на „природата на сферата на излъчване“. В този случай е възможно допускане на грешка, докато при Учителя тя е изключена; трябва обаче да се помни, че до шестото Посвещение (на Решението) „Монадата пази две тайни, но губи три, [176] когато поеме контрола и душата изчезне“. Нямам право да разяснявам това.

Дадох ви една донякъде нова представа или картина за центровете. Тя е от голяма полза за изучаващите, ако могат да я осъзнаят, защото не съответства точно на информацията, представена в окултните книги. Разбирането на казаното от мен ще доведе задълбочения изучаващ до по-практично отношение към центровете, а също и до устойчив стремеж да направи сферата си на излъчвателна активност по-полезна за своите събратя. Причината за това е, че неговото отношение ще изрази качеството на субективния дух, а не качеството (досега необуздало) на обективната материя. Не забравяйте, че етерното тяло е материално и субстанциално и следователно е съставна част от физическия план; помнете и това, че то е предназначено преди всичко да носи енергиите на емоционалния и умствения план в несъзнателния експериментален етап на въплъщението; то е предназначено също да пренася троичните енергии на душата в етапа на *съзнателното* придобиване на опит; а когато е изградена антахкарана, то е предназначено да носи и енергиите на Монадата в етапа на съзнателно изразената божественост. Открива ли се сега пред вас красотата на духовния процес и планираната помощ, предоставена на човешките синове на всички етапи от тяхното завръщане към центъра, от който са дошли? [177]

V. ПРИРОДА НА ПРОСТРАНСТВОТО

Тук трябва да се припомнят някои принципни обобщения по отношение на етерното тяло. Съществуването на етерното тяло във връзка с всички осезаеми и екзотерични форми се признава днес от много научни школи. Независимо от това, първоначалното учение е коригирано, за да бъде в съответствие с обичайните теории за енергията и нейните форми на проявление. В наши дни мислителите признават фактическата природа на енергията (съвсем съзнателно използвам думата „фактическа“); сега енергията се разглежда като всичко, което СЪЩЕСТВУВА; проявлението е израз на морето от енергии, някои от които са изградени като форми, други представляват средата, в която тези форми живеят, движат се и съществуват, а трети съдействат за оживотворяване както на формите, така и на обкръжаващата ги субстанциална среда. Трябва също да се помни, че формите съществуват във форми; този факт стои в основата на символизма, скрит от китайските занаятчии в сложно гравирани топки от слонова кост – топките се поставят една в друга, всички изкусно гравирани, всички свободни, но в същото време затворени. Седейки в стаята си, вие представлявате форма във форма; самата стая също е форма в къща, а къщата (друга форма) вероятно е една от многото подобни къщи, разположени една върху друга или една до друга, образуващи една още по-голяма форма. Всички тези разнообразни форми обаче са съставени от осезаема субстанция, която, когато е координирана и обединена съгласно замисъла или идеята в ума на някой мислител, създава материална форма. Тази осезаема субстанция е образувана от живи енергии, които вибрират една спрямо друга, но които притежават собствено качество и собствен [178] наситен с качество живот. Говорих много за това в *Трактат за Космичния Огън* и за вас ще е от полза да го прочетете отново. Няма да го повтарям, тъй като тук се стремя към различен подход.

Може би ще е полезно да се отбележи, че цялата вселена е етерна и жива по природа и че се простира отвъд разбирането и на най-великия ум на епохата и представлява повече, отколкото могат да изразят астрономичните цифри, ако това твърдение добива някакъв смисъл във вашите умове. Нейните размери не могат да се изчислят дори в термините на светлинните години; тази космична област е поле на действие за безброй енергии и основа на всички астрологически изчисления; тя е средище на всички исторически цикли – космични, системни и планетарни – и е свързана със съзвездията, със световите на слънцата, с най-отдалечените звезди, с многобройните познати вселени, със собствената ни слънчева система, с много планети, с планетата, върху която и в която се движим, живеем и съществуваме, както и с най-малката форма на живот, известна на науката и може би обхваната от безсмисления термин „атом“. Всички те съществуват в Пространството, което е етерно по природа и което (както твърди окултната наука) е Същност. Величието на човека се крие във факта, че той осъзнава пространството и че може да си го представи като поле на божествена жизнена активност, изпълнено с активни разумни форми, всяка от които е разположена в етерното тяло на тази непозната Същност и е свързана с всяка друга чрез силата, която не само че поддържа тяхното съществуване, но и запазва позицията им една спрямо друга; всяка от тези обособени форми обаче притежава собствен диференциран живот, собствено

неповторимо качество или цялостно оцветяване и собствена специфична и характерна форма на съзнание.

Това етерно тяло, колкото и да е огромно и непознато по отношение на размерите си, въпреки всичко е ограничено по своята природа и е статично (относително казано) по отношение на своята вместимост; то запазва установена форма, [179] за която не знаем абсолютно нищо, но която е етерната форма на Непознатата Същност. Езотеричната наука нарича тази форма ПРОСТРАНСТВО; това е неподвижната област, в която се разполага всяка форма – от вселената до атома.

Понякога говорим за разширяваща се вселена; това, което всъщност имаме предвид, е разширяващо се съзнание, тъй като етерното тяло на Същността – Пространството, е приемник на многобройни типове насищащи и проникващи енергии, и същевременно е поле на интелигентната активност на обитаващите Животи на Вселената, на многобройните съзвездия, на отдалечените звезди, на нашата слънчева система, на планетите в тази система и на всичко, което образува съвкупността от изброените отделни живи форми. Факторът, който ги свързва, не е нищо друго, освен съзнанието, а полето на съзнателна осведоменост е създадено от взаимодействието на всички живи интелигентни форми в областта на етерното тяло на този велик Живот, който наричаме ПРОСТРАНСТВО.

Всяка форма в етерното тяло наподобява център в планетарното или в човешкото тяло, и сходството, основано на това, което ви съобщих тук по отношение на човешките центрове, е коректно и познаваемо.

Като съвкупност от субстанциални животи или атоми, всяка форма е център в етерното тяло на друга форма, от която тя е съставна част. В основата на нейното съществуване е живата динамична точка, която интегрира формата и запазва нейното същностно битие. Тази форма или център – голяма или малка, човек или атом на субстанцията – е свързана с всички останали форми и изразява енергиите в околното пространство, автоматично приемайки едни и отхвърляйки други чрез процеса на неразпознаване; тя изпраща или предава (пропуска през себе си) други енергии, излъчени от други форми и по този начин на свой ред се превръща във впечатляващ агент. Ето как диференцираните истини се доближават и смесват, принуждавайки ни да използваме [180] еднакви терминологии, за да изразим едни и същи фактически истини или идеи.

Всяка точка на живот в даден център има собствена сфера на излъчване или собствено разширяващо се поле на влияние; това поле неизбежно зависи от типа и природата на обитаващото Съзнание. Именно магнетичното взаимодействие между многобройните огромни енергийни центрове в пространството е основа на астрономичните взаимоотношения – между вселените, слънчевите системи и планетите. Помнете обаче, че именно аспектът на СЪЗНАНИЕТО прави формата магнетична, възприемаща, отхвърляща и предаваща; съзнанието варира съобразно природата на същността, която насища или работи чрез някой голям или малък център. Имайте предвид също, че животът, който се излива чрез всички центрове и оживотворява цялото пространство, е *животът на Същността*; следователно, става дума за един и същи живот във всички форми, ограничен във времето и пространството от намерението, желанието, формата и качеството на насищащото съзнание; съществуват много и различни типове съзнания, но животът винаги е единен и неделим, тъй като той е ЕДИННИЯТ ЖИВОТ.

Сферата на излъчване винаги е обусловена от точката на еволюция на живота във формата. Съотнасящият, интегриращ фактор, който свързва един център с друг, е самият живот; животът установява контакт. Жизнеността е основа на всяка връзка, дори ако това не е пряко очевидно за вас; съзнанието насища с качество контакта и оцветява излъчването. Така ние отново се връщаме към фундаменталната троичност, която в една предходна книга (*Трактат за Седемте Лъча*, т. I) нарекох Живот, Качество, Поява. Следователно формата е център на живот в състава на даден аспект от етерното тяло на Същността – Пространството, когато става дума за живо, одушевено съществуване, като например това на планета. Казаното е в сила и за всички по-малки форми, като онези, намиращи се на даден план. [181]

Този център носи в себе си точка на живот и е свързан с всички обкръжаващи енергии; той има собствена сфера на излъчване или влияние, която зависи от природата, от силата на неговото съзнание и от динамичния обуславящ фактор на *мисловния живот* на одушевяващата същност. Всички тези факти изискват най-внимателно обмисляне. Накрая, всеки център притежава *централен триъгълник* на енергии; едната от тези енергии изразява одушевяващия живот на формата; втората отразява качеството на нейното съзнание, а третата (т. е. динамичният интегриращ живот, който обединява формата и съзнанието в единно жизнено проявление) обуславя излъчването на формата, нейната отзивчивост или неотзивчивост към околните енергии, общата природа на насищания живот и творческата способност.

Много от това, което представих тук, ще ви помогне да осмислите онова, което съм писал за езотеричната астрология (*Трактат за Седемте Лъча*, т. III; *Съдбата на Нациите*); то ще ви даде ключ към науката за взаимоотношенията, която по същество е ключът към астрологията, а също и към науката Лайа Йога. Последната (за щастие на Арийската раса) се ползва с лоша слава от времето на късната Атлантида, но предстои тя да се възроди и да бъде използвана на по-високата дъга от спиралата в следващите петстотин години. Правилно възстановена, тя ще насочва вниманието не към природата на центровете, а към качеството на съзнанието, което отличава всеки център и неизбежно обуславя неговата сфера на излъчване. Съгласно Закона за Съответствията всичко, което ви представих или показах тук, може да бъде приложено от изучаващия към всички форми на живот: към вселена, слънчева система, планета, човешко същество, към всяка дочовешка форма и към най-миниатюрния атом на субстанцията (каквото и да разбирате под последния термин!) [182]

VI. ПЛАНЕТАРНИЯТ ЖИВОТ – ЦЕНТЪР В СЛЪНЧЕВАТА СИСТЕМА

Сега ще се опитаме да разширим с повече или по-малко достъпни сведения вашето досегашно разбиране по отношение на планетарния Живот, който се изразява като център в слънчевата система. Ще изследваме също така неговото вторично проявление чрез трите главни центъра: Шамбала, Йерархията и Човечеството.

Фундаменталната концепция на хилозоизма е в основата на цялото езотерично учение за проявения живот. Всички форми са съставени от многобройни по-малки форми и всички форми (обединени или единични по природа) са израз на обитаващия или одушевяващия живот. Сливането на живота с живата субстанция поражда друг аспект на проявление – аспекта на съзнанието. Съзнанието варира в зависимост от естествената възприемчивост на формата, нейната точка в еволюцията, а също и от нейното положение във великата верига на Йерархията.

Една концепция обаче стои над всички останали – концепцията за самия живот. Съществува (доколкото въобще ни е позволено да знаем) само един Единен Живот, който се изразява като битие, като отзивчиво съзнание и като материална поява. Този Единен Живот познава себе си (ако може да бъде използван подобен термин) като воля да бъдеш, воля за добро и воля да знаеш. Очевидно тези термини или организирани методи служат единствено, за да представят картината по-пълно.

Това е и кратко встъпление към едно друго твърдение, което може да бъде формулирано по следния начин: планетарният Логос, Онзи, в Когото живеем, движим се и съществуваме, е насищаният, одушевяващ живот на нашата планета – Земята. Именно Неговият живот интегрира планетата като цяло и протича през всички големи и малки форми, [183] които в своята съвкупност образуват планетарната форма. Поради това, с помощта на вродената способност за създаване на символи, която всички хора притежават, съхранявайте във вашето съзнателно въображение разбирането за нашата планета като за огромен лотос, съставен от многобройни преплитачи се енергии, разположени в по-голямата форма на слънчевата система, която, както знаем, се изобразява езотерично като лотос с дванадесет венчелистчета. Нашият лотос – Земята, е отзивчив към многото постъпващи енергии, които до известна степен са разгледани в моята книга *Езотерична Астрология (Трактат за Седемте Лъча, т III)*.

В сърцето на това огромно море от енергии се намира космичното Съзнание, което наричаме Санат Кумара, Повелителя на Света, Извечния. Именно неговата Воля да Бъдеш е превърнала проявената му форма в *осезаема арена на живота*; именно неговата Воля за Добро активира Закона за Еволюцията и води неговата Форма (с безбройните ѝ по-малки съставлящи я форми) към завършващата слава, която единствено Той вижда и знае. Именно Неговото съзнание и чувствителен отклик към всички форми, всички състояния на съществуване и всички възможни въздействия и контакти, гарантира развитието на съзнанието на цялото многообразие от животи в или на нашата Земя.

Този велик Център на Съществуване работи чрез триъгълник на енергии или чрез по-малки центрове, всеки от които е доведен до активно проявление чрез един от трите главни Лъча или Енергии. Центърът, който е създаден от Лъча на Волята или Силата, е наречен Шамбала и неговата главна активност се състои в предаване, разпределяне и циркулация на основния принцип на самия живот към всяка форма, която се намира в планетарния предел на планетарния Живот, или Логоса. Тази енергия е динамичният подбудител в сърцевината на всяка форма и е траен израз на намерението на Санат Кумара – намерение, което се осъществява като планетарна Цел, известна единствено на Него. [184]

Вторият Център е създаден от Лъча на Любовта-Мъдрост. Това е основната енергия, която е създала цялата проявена вселена, тъй като тя е енергията на аспекта на Строителя. Наричаме го (доколкото това засяга човечеството) Йерархия, тъй като той е контролиращият фактор във великата верига на Йерархията. Основната активност на този Център е свързана с разгръщане на съзнанието на планетата и следователно на

всички форми на живот в или на планетата; той по никакъв начин не е свързан с аспекта на живота.

Задачата на „енергийните Единици“, които формират този Център, е да пробудят и активизират стремежа към осведоменост и съзнание, чувствително в своя отклик към живота във всички форми. Както основният метод за активност в и чрез Шамбала може да бъде наречен Наука за Живота или динамична жизненост, така главното средство, чрез което работи Йерархията, може да бъде наречено Наука за Взаимоотношенията. Съзнанието е не само усещане за идентичност или осведоменост за себе си, но и чувство за връзка на това осъзнато себе или „Аз“ с всички останали „Аз“-ове. Това съзнание се развива непрекъснато и пред Членовете на този втори Център – Йерархията, стои голямата и важна задача да доведат (през този цикъл на слънчевата система) всички единици във всяко природно царство до разбирането за тяхното място, положение, отговорност и взаимоотношения. Вероятно това звучи напълно безсмислено по отношение на онези състояния, при които единиците на живот са, например, в растителното или животинското царство, но може да настъпи проблясък на разбиране, ако си припомним, че семето или зародишът на всички състояния на съзнание е заложен във всяка форма и главният залог за това са инстинктът за продължение на рода и инстинктът за партньорски отношения.

Третият Център е Човешкото царство, което е създадено благодарение на енергията на трети [185] лъч на Активния Разум. Неговата главна функция е интелигентното сътворяване; но на него е присъща и вторична активност, която се състои в обединяването на втория и третия Център и в придобиването на все по-голям контрол над дочовешките царства и свързването им едно с друго. Тази вторична функция едва сега започва да придобива пропорции, които могат да бъдат осъзнати и доловени.

Всеки от тези три Центъра притежава управляващ и контролиращ Триъгълник, или централен Триъгълник на енергии. При Шамбала този Триъгълник е съставен от трите Буди на Действието, които представляват съзнателния интелигентен *живот*, съзнателната, интелигентна и активна *мъдрост* и съзнателното, интелигентно и активно *сътворяване*.

При Йерархията централният Триъгълник е съставен от Ману, представляващ любящия интелигентен *живот*, Христос, представляващ любящото интелигентно *съзнание* и Махачохан, представляващ любящата интелигентна *активност*; следователно Те изразяват всяка фаза на груповата жизненост, груповото проявление и груповата дейност; тези качества се фокусират главно чрез Махачохан, защото Той е Повелителят на Цивилизацията, а цивилизацията на човечеството представлява последователно развитие и разгръщане.

Едва в последната коренна човешка раса на нашата планета ще възникне същностният централен Триъгълник и ще започне да функционира открито в третия планетарен Център – Човечеството. Хората все още не са готови за това, но областите на съзнателна творческа активност, които ще формират този триъгълник на функциониращи вълпътени енергии, вече се подготвят. Една от точките на този триъгълник ще възникне от полето на световните правителства, политика и държавническо изкуство; другата ще се появи от световните религии, а третата от общото поле на световната икономика и финансите. Днес на Земята няма хора, които да притежават духовна воля, духовна любов и [186] духовна интелигентност; дори и да се бяха появили в тези три полета на проявление, те не биха могли да направят много добро, тъй като сетивото за разпознаване и за отговорност все още е недостатъчно развито; по-късно те ще се появят и открито ще свържат

отдела на Ману с полето на световното управление, отдела на Христос със сферата на световните религии, а отдела на Повелителя на Цивилизацията със сектора на социалния и финансов ред. Този момент неизбежно ще настъпи, но едва *след* екстернализацията на Йерархията, т. е. когато тя започне открито да функционира на физически план. Тогава всеки от трите йерархични отдела ще излъчи няколко старши ученика и те ще предприемат експеримента по централизирането и въплъщаването на трите качества на централния Триъгълник. Те трябва на практика да преценят дали човечеството е готово или кога ще е готово за такъв експеримент по установяване на пряк контрол и дали то е развило необходимото чувство за отговорност – отговорност, която ще доведе до сътрудничество.

Тези три Центъра могат да бъдат изобразени по следния начин: завършена окръжност, олицетворяваща цялостната енергийна форма, централен триъгълник на енергии, носещ качествата на трите главни лъча, и точка в центъра, която символизира динамичния въплътен Живот.

По отношение на Шамбала тази точка е самият Санат Кумара; когато настъпи съответният момент, Той ще разположи своите Представители като централни точки както в Йерархията, така и в Човечеството. Доктрината или теорията за Аватарите (Посредниците) подготвя пътя за това относително далечно събитие, като подбужда хората да мислят за тези представители широко и включващо. Спрямо Йерархията също не е назрял моментът [187] за „пребиваване в състояние на божествен Представител“. Всяка година Буда идва и донася силата

на Санат Кумара на Йерархията, *но не може* да остане. „Единиците на Енергия“ – Членовете на Йерархията, не могат да задържат задълго силното качество на постъпващата вибрация, освен ако не са извършили съответната подготовка и не са в груповата формация и то само за няколко минути. Въпреки това общо правило, през това столетие „периодът на динамична мощ“ се удължава от един на пет дена, а в следващото столетие периодът на регистрацията ще се удължи още повече.

Към края на текущата епоха трите главни Центъра в Шамбала ще бъдат в цялостна, обединена и синхронизирана активност със Санат Кумара, който осеня и насища своите Представители в йерархичния и в човешкия център. Тогава централният Триъгълник във всеки център ще функционира активно, а самите центрове ще работят *съвместно* в най-тясна връзка, като образуват символично „непрекъснато въртяща се деветлъчева Звезда“; тогава обединените енергии на трите главни Центъра ще доминират над останалите четири центъра, контролирайки Жизненото Проявление във всички природни царства.

Разглеждайки сферата на излъчване на трите главни Центъра, е интересно да се отбележи, че в наши дни и в сегашния световен цикъл най-мощно е излъчването и най-широк е обхватът на влияние на Йерархията. С изключение на това, че Шамбала „дава живот“ на всички форми на и в планетата, влиянието или излъчването ѝ определено и съзнателно е ограничено до момента, в който Йерархията и Човечеството ще станат способни да му откликват конструктивно. Разбира се, то присъства и предизвиква отклик у онези, които са способни да се включат в тази сфера на излъчване; но е ясно, че все още твърде много форми на проявление не са способни да реагират правилно спрямо работата на „Разрушителя на формите“, който е най-мощният [188] аспект на този първолъчев център, проявяващ се първи, защото неговата работа трябва да приключи преди другите два аспекта да могат да функционират правилно. В центъра, наречен Човечество, излъчването все още е неадекватно, поради неговото (сегашно) недостатъчно развитие; сферата му на влияние е относително ограничена, макар че хората започват да работят навън в посока на дочовешките царства и да привличат по-силно, отколкото досега, царството на душите. Що се отнася до Йерархията, тя няма вътрешни ограничения, каквито съзнателно и преднамерено си е наложила Шамбала или каквито несъзнателно си е наложило човечеството; всяко блокиране на йерархичното излъчване (ако мога да използвам този термин) произтича от формите, на които то въздейства, но изходящото влияние на централния Триъгълник на Йерархията е уникално и има голямо значение.

Всичко това, което обсъждахме, се осъществява в етерното тяло на планетата, тъй като всички тези центрове са етерни и само етерни, независимо от факта, че „енергийните Единици“ в Шамбала или в Йерархията могат да функционират и във физически проводници. Някои от тях са във физически проводници, други не. Обуславящите Животи в тези два Центъра работят изцяло чрез етерни средства, с които владеят и контролират енергиите; Човешкият Център със своите „единици на енергия“ в наши дни работи предимно на чисто физическите равнища или в средата на т. нар. „материална“ субстанция; хората работят с външните форми, с осезаемите елементи и с материалните фактори. „Единиците“ в другите Центрове работят със субстанцията, а не с материята. Това е интересна и съществена разлика. Йерархията съществува на будхичен план, който е първият от космичните етери. Тя работи оттам, впечатлявайки менталната материя. Шамбала работи на равнищата на трите най-висши етера, докато Човечеството работи главно в трите свята [189] на плътния космичен физически план. В състава на Новата Група Световни Служители има „единици на енергия“, които могат да работят както с материята, така и със субстанцията.

Тук се проявява изключително интересна разлика, която рядко се разбира. Говорейки езотерично, с думата „материя“ или материален се обозначават всички форми в трите свята; макар за средното човешко същество да е трудно да разбере, че средата, в която протичат менталните процеси и от която са направени всички мисъл-форми, е *материя* от духовна гледна точка, но все пак това е така; *субстанцията* – технически казано и разбираемо езотерично – в действителност е космична етерна материя или това, от което са съставени четирите висши от нашите седем плана. От човешка гледна точка, способността за работа със и във космична етерна субстанция се проявява преди всичко, когато се пробуди абстрактният ум и започне да впечатлява конкретния ум; интуитивното схващане е идея, облечена в етерна субстанция, и от момента, в който човек стане отзивчив към тези идеи, той може да започне да овладява техниките на етерния контрол. Всичко това всъщност е аспект от великия творчески процес: идеите, произтичащи от будхичния план на съществуване (първия или най-нисшия космичен етер), трябва да бъдат облечени в материя от абстрактните равнища на менталния план; след това трябва да бъдат облечени в материя от конкретния ментален план; по-късно – в материята на желанието и накрая (ако все още са жизнеспособни), те приемат физическа форма. Идеята, която идва от интуитивните равнища на божественото съзнание, е истинска идея. Тя се долавя или възприема от човека, който притежава в своята екипировка субстанция от същото качество – тъй като именно магнетичната връзка между човека и идеята прави възможно нейното възприемане. Във великия творчески процес той трябва да даде форма на идеята, ако е способен на това – така възникват творческият художник или творческият хуманист, които подпомагат божественото творческо намерение. [190]

Идеите обаче могат да бъдат мъртвородени и недоразвити, поради което да не достигнат до проявление.

Изучаващият добре разбира, че трите главни Центъра имат своите съответствия в човешкото етерно тяло и че всеки от тях е свързан със своето висше съответствие и по този начин може да бъде „впечатлен“ или повлиян и пробуден от съответния висш агент. Може да се каже, че:

1. Енергията от *планетарния център Шамбала* използва центъра в главата – хилядолистния лотос, но само ако човекът е достатъчно развит. Този център е проводник на божествената воля в живота на духовния човек, работещ чрез Духовната Триада. Той може да се използва активно, само когато антахкарана е изградена или е в процес на изграждане.

2. Енергията на *планетарния център Йерархия* задейства сърдечния център. Този център е проводник на божествената любов (изразяваща по същество волята за добро) и работи чрез душата на индивидуалния стремящ се или ученик; това става възможно, когато в някаква степен контактът с душата бъде постигнат и стремящият се е на път да се превърне в личност, поляризирана в душата.

3. Енергията на *третия планетарен център – Човечество*, използва гърления център, като работи чрез *интегрираната личност*, следователно само след като бъде постигната относително висока степен на еволюционно разгръщане. Гърленият център става творчески и духовно активен единствено когато нисшата природа в някаква степен е подчинена на идеалистичен стремеж; този стремеж не трябва задължително да бъде същият, който ортодоксалният и следователно ограничен мислител обикновено приема за духовен или религиозен. Той трябва да бъде такъв, че негов инструмент да бъде цялостният интегриран човек [191] и да е толкова обширен, че да провокира проявлението на всичките му творчески способности.

В сегашната слънчева система по правило пръв трябва да се пробуди и активизира сърдечният център; след като в него се появят живот и някаква степен на активност, веднага могат да започнат да се пробуждат и останалите два главни центъра. Съответствие на това може да се наблюдава във факта, че Йерархията е посредник или междинен фактор между планетарния център в главата и планетарния гърлен център – между Шамбала и Човечеството. Това е и причината, поради която във всички учения се акцентира върху сърдечния аспект.

Два от центровете се разглеждат като уникални „приемащи и разпределящи агенти“:

1. Центърът Аджна (центърът в междувеждието) работи във връзка с трите главни центъра, но главно (на този етап на човешко развитие) като разпределител на душевна сила и на духовна енергия, получени от сърдечния и гърления център.

2. Центърът на Слънчевия Сплит работи във връзка със сакралния център и с центъра в основата на гръбначния стълб (центъра на живота); той работи също и с всички помощни центрове под диафрагмата, като събира и трансформира техните енергии и предава „това, което е било пречистено“ към висшестоящ главен център.

Тук може да се добави, че волята да бъдеш, от определена гледна точка, отразява енергията на безсмъртието; именно тази енергия се влива в центъра в главата и работи чрез него, докато волята за живот се демонстрира като фундаментален инстинкт за самосъхранение и е позитивно фокусирана в центъра в основата на гръбнака. Тя е свързана с личността [192] и тясно се съотнася с желанието, следователно и с центъра на слънчевия сплит; съществува пряка линия от непозната досега енергия между най-ниския център в гръбнака и слънчевия сплит; другата е свързана с божествения духовен човек и тясно се съотнася с душата, следователно и със сърдечния център.

За неофита е изключително трудно да вникне във всички тези сложни взаимоотношения и тази трудност допълнително се повишава поради многото и разнообразни етапи на развитие, лъчевите различия, а също и поради многобройните акценти или принципи, свързани с проводниците, различните планове и планетарни равнища на съзнание и съществуване. От изучаващия не се изисква да се занимава с всичко това. Важните фактори (едни и същи за всички, независимо от лъча и точката на еволюция), които той трябва да се опита да осъзнае и върху които може да изгради храма на своя живот и начин на живеене, са следните:

1. Етерното тяло на човека е съставна част от планетарното етерно тяло и е отзивчиво към свободното разпределяне на многобройните циркулиращи енергии.

2. Всеки от трите периодични проводника, формиращи проявлението на човешкото същество и правещи го такова, каквото е (Монадата, Душата и Личността), е свързан с един от трите планетарни центъра: Шамбала, Йерархията и Човечеството, и следователно с един от трите главни центъра за индивида.

3. Трите центъра в човешкото същество, които са над диафрагмата (центърът в главата, сърдечният и гърленият) са органи за приемане на енергии, идващи от трите планетарни центъра. [193]

4. Разпределителен агент на енергиите получени чрез центъра в главата, сърдечния и гърления център, е аджна центърът в междувеждието.

5. Пречистващ, трансмутиращ и предаващ фактор за енергиите от всички центрове под диафрагмата е центърът на слънчевия сплит. Именно чрез този център в наши дни работят повечето човешки същества. Той е главният контролиращ център, както за приемането, така и за разпределянето на енергиите, докато не настъпи времето, когато сърдечният център ще започне да се пробужда и да контролира личността.

По темата за главните планетарни и човешки центрове може да се съобщи много повече, но аз дадох на изучаващия достатъчно информация, над която да размисли (едва не казах, която да го озадачи). Добре трябва да бъдат запомнени *отношенията* между центровете, а именно:

1. Между центровете под и тези над диафрагмата.
2. Между трите главни центъра.
3. Между трите главни центъра и трите планетарни центъра.

Всичко това трябва да се осмисли от гледна точка на циркулиращите и свободно движещи се енергии, които се разпределят по цялото етерно тяло на планетата (и следователно по цялото етерно тяло на човека) съгласно същностната цел на Шамбала и под ръководството на Йерархията.

Поради това, именно *взаимоотношенията* са основният модел в еволюционния процес на разгръщане в нашата втора (от общо трите) [194] слънчева система – системата на Сина, в която се усъвършенства качеството на втория божествен аспект – Любовта. В този процес на усъвършенстване по време на дългия цикъл на еволюционно разгръщане по Закона за Необходимостта човекът взема участие, но отначало то е несъзнателно; когато стане стремящ се и направи първите крачки по пътя към духовната зрялост, той започва да играе решаваща роля, която продължава, докато не постигне духовно освобождение и сам не стане член на Йерархията – петото или духовното царство, благодарение на усъвършенстването и на служенето в четвъртото или човешкото царство.

Взаимоотношенията между четвъртото и петото царство непрекъснато се разрастват, донасяйки на човешкото семейство нови сили и повече витална жизненост, които съзнателно се регистрират от неговите най-напреднали членове. Разпределението на енергиите от Йерархията се осъществява в много интересна последователност, която може да се представи накратко по следния начин. Както казахме, Йерархията е Ашрамът на Повелителя на Любовта – Христос; този велик Ашрам се състои от седем Лъчеви Ашрама, като център на всеки от тях е Чохан, или Учител на Мъдростта; всеки от седемте Ашрама е свързан с един или няколко спомагателни Ашрама.

Ашрамът представлява източник, който поражда йерархични впечатления и ги предава на света. Неговите „импулсивни енергии“ и подбуждащите му сили са насочени към *разширяване на човешкото съзнание* чрез магнетичните животи на членовете на групата, изпълняващи

своя дълг, задължения и отговорности във външния свят; той е подпомаган както от устойчивата вибрационна активност на членовете на Ашрама, които не са във физическо въплъщение, така и от обединеното ясно мислене и уверената осведоменост на целия Ашрам. Начинаещите, такива, каквито са повечето стремящи се (макар и не всички), обикновено са завладени от факта за Ашрама. Тренираните ученици са погълнати от работата, която трябва да бъде извършена, а Ашрамът [195] (сам по себе си) ги занимава малко; те са толкова съсредоточени върху предстоящата задача, нуждата на човечеството и на онези, на които служат, че рядко мислят за Ашрама или за Учителя в неговия център. Те са съставна част от ашрамното съзнание и тяхната *съзнателна* дейност е наречена в древните писания „пораждаща се от това, което протича през тях – учението на доктрината за сърцето, т. е. силата на самата истина, излъчването на светлината на живота, родено в потока, който непосветеният нарича „светлината на любовта“.

Членовете на Ашрама образуват *обединен канал за новите енергии*, които сега навлизат в света; тези енергии се изливат динамично чрез Ашрама в света на хората; те струят силно през Учителя в сърцето на Ашрама; те се движат със „светлинна скорост“ из целия вътрешен кръг; спуснати са от онези, които образуват външния кръг и това е правилно и добро; тяхното изливане в света на хората е забавяно от начинаещите и новите ученици и това вече не е добро. Те са забавяни, защото новите ученици са обърнали гръб на света на хората и техният поглед е насочен към вътрешната цел, а не към външното служене; погледът е насочен към Учителя и Неговите старши ученици и работници, а не към голямата човешка нужда.

Особено важно е служителите – интелигентните мъже и жени на добрата воля, да придобият свежо и ясно разбиране за работата, която предстои. В божествения поток те трябва да се превърнат в „проводящи канали, а не в забавящи точки на егоистичния интерес“. Това изисква визия и смелост. Изисква се смелост, за да се приспособи собственият живот (ежедневно и във всички взаимоотношения) към непосредствената нужда и към служене на човечеството; изисква се смелост, за да се решават жизнените проблеми в полза на другите и [196] да се забравят собствените личностни желания при наличие на критична ситуация и нужда. Това трябва да се прави системно и настойчиво. Има обаче и много неща, които могат да окуражат служителя. Човечеството сега е достигнало такава точка на развитие, в която е налице определено разбиране за Плана на Йерархията – наречете го братство, споделяне, интернационализъм, единство или както желае. Това е едно растящо и реално разбиране, всеобщо разпознаване от страна на мислителите и езотеристите в света, от просветлените религиозни хора, от държавниците с широки възгледи, от индустриалците и бизнесмените с конструктивна нагласа и хуманитарно проникновение, а днес дори и от човека на улицата. Налице е също и по-конкретно разпознаване на появяващите се духовни ценности и по-голяма готовност за отстраняване на пречките за служенето. Плановите на Христос за освобождение на човечеството са по-зрели, тъй като е трябвало да чакат до настъпването на момента, в който тенденцията на човешките стремежи стане по-ясно изразена; новата епоха с нейните скрити възможности сега може да бъде видяна на хоризонта, свободна от воала на заслепението и пожелателното мислене, който доскоро я е затъмнявал. Всичко това е предизвикателство за ученика. Какво трябва да прави той?

Ученикът трябва да приеме себе си такъв, какъвто е – по всяко време, с всичките си дадености и при каквито и да е обстоятелства. След това той ще пристъпи към подчиняване на себе си, на своите дела и време на неотложната нужда – особено по време на групова, национална или

световна криза. Когато осъществи това в собственото си съзнание и следователно мисли в съответствие с истинските ценности, той ще открие, че за личните му дела са положени грижи, способностите му са нараснали, а ограниченията му са забравени. Той се нарежда сред онези, които долавят нуждите на настъпващия цикъл – цикъл, в който е необходим акцент върху новите идеи и идеали, за които трябва да се бори, цикъл, в който трябва да бъдат възприети, поддържани и проповядвани по-мощните [197] планове за благото на цялото, цикъл в който трябва да бъде осъзнато и въведено в действие новото и по-ясно виждане за човешкия живот, цикъл, в който усилието на всички членове на новата Група Световни Служители трябва да бъде насочено към облекчаване бремето на човечеството.

Съществува езотерична Мантра, която въплъщава това отношение – отношението на ученика, стремящ се в сътрудничество с останалите да свърже йерархичното намерение с човешкия стремеж и по този начин да приближи човечеството към неговата цел. Намерението на Йерархията е да усили *способността за свобода* на хората, за да функционират ефективно с „изобилния живот“, който Христос ще донесе и който изисква духът на човека да бъде свободен – свободен да приближи божествеността, а също свободен и при избора си на Пътя за това приближаване. Мантрата е наречена „Потвърждение на Ученика“. Тя изисква определено вътрешно разпознаване и приемане, лесно постижимо за онези, чиято интуиция е достатъчно пробудена; но нейният смисъл е достъпен и за всеки сериозен изучаващ и мислител, ако тя го привлича като нещо значимо и оправдаващо неговите усилия:

Аз съм точка от светлина в по-голямата Светлина.

Аз съм нишка от любяща енергия в потока на божествената Любов.

Аз съм точка от жертвен Огън, фокусирана в огнената Воля на Бога.

И така оставам.

Аз съм път, чрез който хората достигат.

Аз съм източник на сила, позволяващ им да устоят.

Аз съм светлинен лъч, осветяващ техния път.

И така оставам.

И оставайки така, размишлявам

И утѣпквам този път, пътя на хората,

И познавам пътищата Божии.

И така оставам.

Школата на Арканите (Arcane School) предоставя обучение за последователите в новата епоха.

Принципите на Неостаряващата Мъдрост са представени чрез езотерична медитация, обучение и служене като начин на живот.

© Преводачи: Мирослав Вангелов, Илко Вълков

Редактор Татяна Воскресенска

Предпечат Илко Вълков

© Оформление на кориците Жана Шепелява

ISBN X:954-9882-41-1

ISBN 13:987-954-9882-41-4

© „АНХИРА“ ЕООД, София, 2006